விவேக போதினி

"எப்பொரு ளெத்தன்மைத் தாயினு மப்பொருண்
மெய்ப்பொருள் காண்ப தறிவு."—திருவள்ளுவர்

தொகுதி VI { பிரமாதீசஹு மார்கழிமீ—1914-ஹு ஜனவரிமீ } பகுதி 7

வேதாந்தத்திரட்டு

VEDANTIC SELECTIONS

2. குஹ்யம்: ஸ்வதர்மாசரணம்

சாதியொருநான்கினையும் சார்குணத்தைக்கன்மத்தை
ஏதமறப்பாகித்தியற்றினன்யான்—ஓதுமுதல்
ஆயினுமிங் கென்னை அகர்த்தன் அவிகாரியென
நீயுணர்க மற்றிதுவே நேர். 1

(பகவத்கீதை iv—13.முத்துவையர்மொழிபெயர்ப்பு)

நற்குணமொன்றில்லெனினும் தன்கருமம் நன்குபுரி
கிற்பதுமற் றோர்தொழிலிற்கேடறவே—நிற்பதினும்
மேலாமே தன்தொழிலை மேவிப்புரிந்திடுவோன்
ஏலானோர் வெம்பவமும் ஈங்கு. 2

(கீதை xviii—47)

செய்கருமத் தேயன்றிச் சேரும் பயன்தன்னில்
ஐயவுனக்கில்லை அதிகாரம்—பெய்யும்
பயனைவிழைந் தோர் வினையும் பண்ணற்க என்றும்
செயலொருவ வும்விழைதல் தீர். 3

(கீதை ii—47)

யோகத்திருந்துபயன் உற்றாலும் ஓர்பயனை
ஊகித்துறுவிடினும் ஓர்நிலையாய்—மோகம்
தவிர்ந்துனது கன்மத்தைத் தப்பாமற் செய்தி
நிவந்தசமம் யோகமெனநேர். 4

(கீதை ii—48)

விடற்பால அல்லகாண் வேள்விதவம் தானம்
அடுத்தவற்றையாக்கல் கடனாமே—திடப்படமெத்
தானம் தவம்வேள்விசாற்றும் விவேகிகளுக்
கூனம் அறுத்துள் விளங்கும் ஓர். 5

(கீதை xviii—5)

செயற்பாலதோர் கருமம் செய்தல்கடன் என்று
மயக்கொழியமல்கும் அபிமானம்—பயக்கும் நலன்
இவ்விரண்டும் விட்டங்கியற்றுவதே ஸத்துவமாம்
செவ்விதிகழ் த்யாகம் தெரி. 6

(கீதை xviii—9)

ஒண்பயனை இச்சித்து ஞற்றுநர்க்குக் கன்மபலன்
துன்பம் சுகம் கலப்பாய் முத்திறமாய்ச்—சம்பவிக்கும்
அப்பயனை வேண்டாமல் ஆக்குநருக்கோர் பொழுதும்
செப்பினதுண்டாதலில்லை தேர். 7

(கீதை xviii—12)

ஞானேந்தியங்கள் தமைநன்று எவன்மனத்தால்
ஆனுதடக்கிவினை ஆர்பயனைத்—தானுற
ஒண்ணுது கன்மேந்தியங்களினாலே யிழைப்பான்
கண்ணினவன் மேலாவன்காண். 8

(கீதை iii—7)

யாதொன் றியற்றிடினும், யாது நுகர்ந்திடினும்
யாதொன்றை ஓமித்தங்கீந்திடினும்—யாதோர்
தவம்செயினும் குந்திதவப்புதல்வ செய்வாய்
உவந்தெனக்கின் கர்ப்பணமா ஓர்ந்து. 9

(கீதை ix—27)

கன்மத் தகன்மத்தைக் காண்போனும் அவ்வாற
கன்மத்தில் கன்மத்தைக் காண்போனும்—கன்மங்கள்
எல்லாம்புரிந்தோனும் எண்ணும் அறிவுள்ளவனும்
வல்லவொரு யோகியுமாம் மற்று. 10

(கீதை iv—18)

விவேக போதினி

தொ.6.] பிரமாதீச௵ மார்கழி௴ [பகுதி.7.

மோக்ஷ ஸோபானம்

THE STEPS TO THE GOAL

(2) கர்மயோகம் (தொடர்ச்சி)

(3) கர்மம் செய்யாமையில் ஆசை கொள்ளாமை:—இது கர்மயோகத்தின் மூன்றாம் அங்கம். இரண்டாவது அங்கத்தில் கர்மம் செய்யாமையால் பரம்பரையாக ஏற்படக்கூடிய பாபத்தின் ஸம்பந்தம் வருவதற்குக் காரணமான கெட்ட ப்ரவ்ருத்திகளுடன் எக்காலத்தும் வசப்பட்டு நிற்காமை என்பது நன்றாக விளக்கப்பட்டது. இந்த அங்கத்தில் கர்மம் செய்யாமையினிடமே எக்காலும் ஆசைகொள்ளாமலிருப்பதாகிய, இந்தப் பாப பலனுக்கு அதிஸூக்ஷ்ம காரணத்தைக் கெடுப்பது குறிக்கப்படுகிறது. பாபத்தின் ஸ்தூலகாரணமாகிய கெட்ட காரிய ப்ரவ்ருத்தி யடக்கப்பட்டால்தான், அதன் காரணமான ஸூக்ஷ்ம ஆதிகாரணமாகிய கர்மம் செய்யாமையில் ஆசைகொள்வது வெளியாக, அதையும் நாசம் செய்ய முயற்சிக்க இடம்உண்டாகும். ஆகவே, இந்த அங்கம் இரண்டாவதன் பின் வைக்கப்பட்டது பகவானால்.

தற்கால வேதாந்திகளிடத்தில் பெருங் குதர்க்கம் ஒன்று குடி கொண்டுள்ளது. இந்த அங்கத்தைத் தீர விசாரித்தால், அதற்கு இடமே இல்லாமற்போகும். குதர்க்கிகள் சஞ்சல மனதைத்தவிர வேறுஒருஆதாரமும்இல்லை அந்தக்கொடியநிலைக்கு என்பது நன்றாகவிளங்கும். இந்தக்குதர்க்கம், ‘ஸத்கர்மங்களால் நமக்குஆக வேண்டியது ஒன்றுமில்லை. ஆதலால் அவைகளை விட்டுவிடலாம். அவைகள் அஞ்ஞானிகளுக்கு ஏற்பட்டுள்ளன: நமக்கல்ல’ என்று அனுஷ்டான காலங்களை வீணாகப் போக்குவதே. இதைக்கண்டு பலர் கெடுவதை இங்கு எடுத்து விஸ்தரிக்க வேண்டியது அனாவசியம். இதனால் இத்தகைய குதர்க்க ஞானியர் மனக்கொடுமையை மாத்திரம் வெளியிடுவோம். இப்படி ஒருவனுக்குத் தோன்றிவிட்டால் பாழ் மனம் பாப நிலயம் என்ற ஒழுங்குப்படி நாளடைவில் ‘கெட்டகாரியங்கள் நம்மை என்ன செய்துவிடும்’ என்ற எண்ணம் தோன்ற, தன் னிலைச்சிறப்பு கெட்ட காரியத்தால் வெளியாகும் என்று அதில் முயற்சியும் ஏற்படும். பிறரைக் கெடுத்த பாபமும் தான் கெட்ட பாபமும் கூடி அவனை அதோகதிக்கு இழுத்துவிடும். ஆதலால் கர்ம யோகத்தின் இரண்டாம் அங்கத்தைக்கூட ஸாதிக்க முடியாத கொடிய நிலை இந்தக் குதர்க்கிக்கு வந்துவிடும். முதலங்கமும் நிலை பெறாது என்று கூறவும் வேண்டுமா? ஆகவே இவன் பாமரர் நிலைக்கே போய்விடுவன் சீக்கிரத்தில்.

ஸத்கர்மங்களைச் செய்யாமையில் ஏன் ஆசையுண்டாகக் கூடாது என்ற கேள்வி பிறக்கலாம். அதற்கு பகவான் கீதையில் சிலவிதமாக விடையளித்திருக்கிறார். (1) மத்யம பரிபாகிகளுக்கு மனதில் பாப அழுக்கு ப்ராரப்த கர்மத்தால் இருப்பதால் அது நீங்க அவர்கள் ஸத்கர்மங்களைச் செய்தே தீரவேண்டும். இதனால் மனம் சுத்தப்பட்டால்தான், வாஸனைகளால் சலிக்கும் மனம், சஞ்சலமற்ற நிலையைநோக்கிப் பாய

இடம் ஏற்படும். (2) ஸத்கர்மங்களைச் செய்து வந்தால்தான் பாபம் அணுகாது புண்யலோக வாஸமாவது கிடைக்கும். அங்கிருந்து புண்ய க்ஷீணகாலத்தில் நழுவி பூமிக்கு வருங்கால் ஏற்படும் தேஹப்பிரிவு, ஸுகம் முடிந்துவிட்டதே என்ற ஏக்கம் முதலியவற்றால் உண்டாகும் வைராக்யத்தால், உலகில் புண்யவானாயும் ஸ்வல்ப வைராக்யவானாயும் உள்ள ஜன்மம் கிடைக்கும். இப்படி ஸத்கர்மத்தால் ஸ்வர்க்கம் போய், வரவர வைராக்யம் அகன்றுகொண்டும் திடப்பட்டுக் கொண்டும் வரும். வைராக்ய முற்றினால் ஸாதன சதுஷ்டயம், ஞானம், ஸாக்ஷாத்காரம் இவைகள் முறையே நிகழ இடமுண்டாகும். இப்படிப்பட்ட நிலைத்த ஸுகத்திற்குப் பரம்பரையாக ஸாதனமாகும் ஸத்கர்மத்தை விட்டு விட்டால், மேல் கிளம்ப ஆதாரமில்லாமலே போவதோடுங் கூட இம்முறையை ஏற்படுத்திய ஈசன் ஆஞ்ஞையைக் கடந்த பாபமும் வரும். (3) ஸத்கர்மானுஷ்டானத்தால் ஸ்வர்க்கத்திலிருந்து நழுவி உலகில் வந்து புண்யவான்களாக அவதரித்து உலகை க்ஷேமப்படுத்தும் ஜீவர்கள் வந்து இங்கு பிறக்க ஒருவழி ஏற்படும். இப்படிப்பட்ட ஜீவர்கள் ஸத்கர்மாக்கள் நடந்தேறும் இடத்தையே விரும்ப அங்கேயே அவர்கள் வந்திறங்கும்படி இக்கார்யாதிபதியாகிய இந்திரன் செய்வன் என்பதற்கு என்ன ஸந்தேஹம். யயாதி ஸ்வர்க்கத்திலிருந்து நழுவிய கதையை இங்கு ஞாபகப்படுத்திக் கொள்ளலாம். (4) உலகப்ரஞ்ஞையே முற்றிலும் மறந்து, ஆத்ம வஸ்துவிலேயே ஆவல், திருப்தி, ஸந்தோஷம் எல்லாம் நிலைக்கப்பெற்ற அதிவர்ணாச்ரமி, வரிஷ்டன் என்பவன் நீங்கலாக மற்றவர்களுக்குக் கர்மம் உண்டு. ஞானி, கர்ம மோக்ஷ பரம்பரா ஸம்பந்தத்தை உணர்ந்தவனாய், தான் செய்வதைக் கண்டு பிறர் அதன்படி நடந்து முறையே மோக்ஷம் அடைவதைத் தவிர, உலகத்தவருக்குத் தன்னிலையடைய வேறு வழியில்லை என்று கண்டு, இவ்வாறு லோகத்தை நல்வழிப்படுத்த ஒரு ப்ரயத்தனமும் இன்றி இயற்கையாகவே தானே ஸத்கர்மங்களில் அவன் அங்கங்கள் பாய்ந்தோட, ஸத்கர்மங்களும் தனக்கு ஏற்பட்ட வர்ணாச்ரமகர்மங்களும் அவனால் நடைபெற்றுக்கொண்டுதான் வரும். இப்படி இல்லாத குதர்க்கி எவ்வளவு சிறந்தவனாயினும், எவ்வளவு சிறந்த ஆச்ரமியாயினும் பாமரன் என அறிவுடையோரால் விலக்கப்படுவன். கர்மிகளோ முமுக்ஷுக்களோ கர்மங்கள் செய்தேதீர வேண்டும். ஆகவே ஸத்கர்மானுஷ்டானம் எல்லோருக்கும் உண்டு. அதை மனப்பூர்வமாக விடவே கூடாது : அது தூங்குபவன் கைப் புஷ்பம்போல அதிவர்ணாச்ரமி நிலையில் தானே நழுவ வேண்டும். இது பற்றியே ஔவையும், 'அறனை மறவேல்' என்றாள்; 'அறஞ்செய விரும்பு,' என்பது போதாதென்று. இப்படி நான்கு முக்ய காரணங்கள் காட்டி ஸத்கர்மானுஷ்டானம் செய்யாமையில் ஆசை புத்திமானுக்கு போகவே கூடாது என்று பகவான் வற்புறுத்துகிறார்.

இவைகள் எல்லாவற்றையும் விட பகவான் IV-ம் அத்யாயம் 18-ம் ச்லோகத்தில் இந்த அங்கத்தின் சிறப்பினது காரணத்தை நன்கு விளக்குகிறார். அந்த ச்லோக மொழிபெயர்ப்பு பின் வருவது.

கன்மத்த கன்மத்தைக் காண்போனும், அவ்வாற
கன்மத்திற் கன்மத்தைக் காண்போனும்—கன்மங்கள்
எல்லாம் புரிந்தோனும் எண்ணும் அறிவுள்ளவனும்
வல்லவொரு யோகியுமாம் மற்று.

இந்தப் பாட்டில் செய்கை செய்யாமை இவைகளின் ஸ்வரூபம் விளக்கப்படுகிறது. ஸாதாரணமாகக் கர்மம் அல்லது தொழில் என்று சொல்லப்படுவது உண்மையில் ஆத்மாவுக்

கில்லை. ஆதலால் எந்தக் கர்மங்களும் ஆத்மாவைநோக்க அகர்மமே. ஸாதாரணமாகத் தொழில் செய்யாமையாகிய அகர்மமும் ஸூக்ஷ்மமாக விசாரிக்குங்கால் அதை உணர்ந்துகொண்டு, கர்மங்களுக்கு ஸாக்ஷியாகவிருப்பதுபோல, அகர்மத்திற்கும் ஸாக்ஷியாக விருக்கும் ஆத்மாவுடன் ஸம்பந்தமுடையதல்ல: அகர்மமும் கர்மத்தைப்போல ஆத்மாவை விட வேறானதே: அதாவது அகர்மமும் கர்மப்ரயமான உணரப்படும் பொருளே ஆதலால், கர்மமே என்றாச்சுது. ஆதலால் உண்மைவஸ்து கர்மம் அகர்மம் இரண்டிற்கும் அப்பாற்பட்ட ஸாக்ஷி. இதை உணர, கர்மத்தில் ஏதோ சுறுசுறுப்பு முதலிய வஸ்துத்தன்மையும், அகர்மத்தில் ஒருவிதசூன்யத்தன்மையும் உள்ளதே: இவ்விரண்டும் ஆத்மவஸ்துவை நோக்க ஒருபடித்தாகி அதனோடு ஸம்பந்தப்படா ஜடங்களே என்று உணரவேண்டும். இது உண்மையாக இருப்பதால் கர்மத்தைவிட அகர்மத்தில் ஒருவிசேஷப்பற்றும் ஏற்படவேகூடாது. இந்த மாதிரியான ஆத்மாவின் உண்மை நிலை நன்கு அனுபவத்தில் காட்ட ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கும் ஸாதனமாகிய ஸத்கர்மங்களை விட்டு ஒய்ந்திருப்பதில் ஒருவிதப்பற்றும் உண்டாகவே கூடாது என்று கூறவும் வேண்டுமோ! இத்தருணத்தில்குதர்க்கிகிளம்பி'பகவான் கர்மம் அகர்மம் இரண்டிலும் ஸம்பந்தப்படாதது ஆத்மா என்றல்லவா கூறியுள்ளார்? ஆதலால் அகர்மத்தைவிட ஸத்கர்மானுஷ்டானத்தில் அதிகப் பற்று இருக்கக்கூடாதே! அதையும் அகர்மத்தைப்போல விலக்கவேண்டியது அவசியமில்லையே' என்று ஆக்ஷேபிக்கலாம். ஸத்கர்மங்கள் இங்கு எடுத்துக்காட்டப்பட்ட முடிவான நிலைக்குப் பரம்பராஸாதனமாதலாலும், அகர்மத்தைப்போல மிகுந்த ஆவலுடன் பார்ப்போர் பற்றக்கூடியதல்லாததாலும், அதைவிட முயற்சிக்கவேண்டாம். ஸத்கர்மம் உண்மை ஞானத்தில் 'சவம் சுடும்தடி' போல நழுவிவிடும். அதை விடுவதற்கு முயற்சிவேண்டாம், அகர்மத்தை நீக்குவதற்கு வேண்டியதுபோல. அகர்மம் தாமஸஸுகமாதலால் ஸாதாரண பாமரர்களை வலுவிலிழுக்கும்: ஆதலால் அதன் வசமாகாமலிருக்கவேண்டும். புத்திமான்களையும் அகர்மம் ஸாத்வீக ஒழிவுபோன்ற வேஷத்துடன் அஜாக்ரதையான ஸமயங்களில் இழுத்துவிடும். ஆதலால் மத்யம பரிபாகிகள் இந்த அகர்ம ஆசையை முற்கூறிய யுக்திகளால் வெகு ஜாக்ரதையாக விருந்து விலக்கிக்கொண்டே இருத்தல் வேண்டும். எந்த உத்ஸாஹ ஸமயம் வந்தாலும், 'ஸத்கர்மம் இனி நமக்கு வேண்டாம், போதும், ஓய்ந்திருப்போம்' என்ற அபிவிருத்திக்கு விரோதமான பாழும் திருப்திக்கு இடமே கொடுக்ககூடாது ஸங்மார்க்கிகள். இதற்கு இடங்கொடுத்து விட்டால் அதோகதிதான் வந்துவிடும்.

ஸத்கர்மானுஷ்டானம் எக்காலத்தும் மனப்பூர்வமாகப் போதும் என்று ஒதுக்கக் கூடிய விஷயமல்ல: அதுவே நழுவவேண்டும். இந்தச் சிறந்த கருத்தை யடக்கியுள்ளது 'அகர்மத்தில் ஆசை கொள்ளாமை' என்ற இந்த கர்மயோக மூன்றாம் அங்கம். இந்த அங்கத்தின் உணர்ச்சி யில்லாததால்தான் இக்காலத்தில் அநேக ஆபாஸ வேதாந்திகள், நாம் செய்யும் கர்மங்கள் எதுவாயினும், (பணம் ஸம்பாதித்தல், வீடுகட்டல், கார்யஸ்தராயிருத்தல், உலக நன்மைக்குப் பாடுபடுதல் முதலியவைபோன்ற லௌகிகத் தொழில்கள் எதுவாயினும்) பலத்தில் இச்சை விட்டுச் செய்துவிட்டால் கர்மயோகமாகிவிடும் என்று குதர்க்கம் பேசி யலைகின்றனர். கீதையில் கூறிய கர்மயோகம் அதிர்ஷ்டபலனாகிய ஸ்வர்காதிகளைக் கொடுக்கும் வைதிக வர்ணாச்ரமதர்ம கர்மானுஷ்டானங்களைப் பற்றியதே. அவைகளை அனுஷ்டியாமையில் எக் காலத்திலும் ஆசை வாராமலிருக்க வேண்டும் என்று வற்புறுத்த வந்தது இந்த மூன்றாம் அங்கம்.

✓ பிரஸிடண்ட் கார்பீல்ட்

PRESIDENT GARFIELD

(தொடர்ச்சி)

வில்லியம்ஸ் காலேஜில் வித்தை பூர்த்திபெற்றதும் ஜேம்ஸ், ஹிராம் கலாசாலை சென்று, வருஷத்துக்கு 800 டாலர் சம்பளத்தில் உபாத்தியாயராய் அமர்ந்தார். அவர் அங்கிருந்த நான்குவருஷகாலமும், அதாவது 1857-வது வருஷமுதல் 1861-வது வருஷம்வரையில் மாணவர்களால் குதூகலத்துடன் போற்றப்பட்டும் உபாத்தியாயர்களாலும் பிள்ளைகளின் பெற்றோர்களாலும் மிகவும் நன்கு மதிக்கப்பட்டும் வித்தையை ஊட்டிவந்தார். அக்கலாசாலையில் படிக்கும் பிள்ளைகளெல்லாம் குடியானவர் குலத்தவராதலால், கொஞ்சங்கற்றதும், அப்பிள்ளைகளின் பெற்றோர்கள் அவர்களைத் தங்களுக்கு நிலத்தைச் சாகுபடி செய்வதற்கு உதவி செய்யும் பொருட்டு வீட்டிலேயே நிறுத்திக் கொள்வார்கள். ஜேம்ஸ், புத்தி தீட்சண்யமுள்ள சிறுவர்களைத் தெரிந்தெடுத்து, அவர்களின் பெற்றோரிடஞ் சென்று மன்றாடி, அப்பிள்ளைகளுக்கு உயர்தரக் கல்வியளிக்க பெற்றோர்களைச் சம்மதிக்கச் செய்வார். அவர் தலைமை பூண்டிருந்தபொழுது, அக்கலாசாலை யாவராலும் நாடப்பட்டு அப்பக்கங்களில் மிகவும் பிரக்கியாதி பெற்றது. இதற்குக் காரணம் ஜேம்ஸ் அக்கலாசாலைக்குத் திரிகாரண சுத்தமாய் உழைத்ததாலும் மாணுக்கர்களுக்கு அடிக்கடி 'நன்னடக்கை' 'வெற்றிக்குவழி' முதலிய விஷயங்களைப்பற்றி வகுப்பிலும் வெளியிலும் உபந்நியசித்ததாலும்தான். எப்பொழுதுங்குறித்தநேரந் தவறாமல் யாவரும் வரவேண்டும், எடுத்த விஷயத்தைச் சிதைவின்றி விரைவில் முடிக்கவேண்டும் என்று வற்புறுத்துவார். தான் சொல்லும் நற்போதனைக்குத் தானே உதாரணமாகும்படி நடந்து கொள்வார். எவ்விஷயத்தையும் முன்னால் சரிவரக் கற்காமல் உபந்நியசிக்க ஆரம்பிக்கமாட்டார்.

1855ஆு நவம்பர்மீ, அவர் லூக்ரீஷியா ரோடால்பை மணந்துகொண்டார். கல்வி கேள்விகளிற் சிறப்புற்றிருந்த அப்பெருமாட்டி, ஜேம்ஸுக்குப் பலவிதத்திலும் அனுகூலமாயிருந்து வந்தாள். ஜேம்ஸ் இரவில் வெகுநேரம் வரைக்கும் அந்நாட்டுச் சட்ட புத்தகங்களைப் படித்து நியாய சாஸ்திரத்திலும் பரிபூர்ணரானார். இச்சமயம் கலாசாலையில் வித்தை பயிற்றுவிப்பதுடன் ஜேம்ஸுக்கு அடிக்கடி அயலூர்களிற் சென்று ராஜ்ய விவகாரங்களைப் பற்றிப் பிரசங்கஞ்செய்வதும் தொழிலாயிற்று. நீகிரோ அடிமைகளுக்கு சுதந்தரங் கொடுக்க வேண்டுமென்றும், அடிமைகள் என்னும் பேச்சே ஐக்கிய மாகாணங்களில் இருக்கக் கூடாதென்றும் ஜேம்ஸ் வற்புறுத்தி ஜனங்களுக்கு உபதேசஞ் செய்து வந்தார். அடிமைத் தொழிலை நிலை நிறுத்த வேண்டுமென்று கங்கணங்கட்டிக் கொண்டு ஜனங்களை அவ்வபிப்பிராயத்துக்கு மாற்றப் பிரசங்கஞ்செய்து வந்தவர்களில் ஹார்ட்டு என்பவன் ஒருவன். அவனுடைய உபந்நியாசத்தைக் கேட்ட ஹிராம் ஜனங்கள் ஹார்ட்டின் தவறுகளை எடுத்துக் காட்டி அடிமைத்தனங்கூடாதென்பதை நிரூபிக்கும்படி ஜேம்ஸை வேண்டிக்கொள்ள அதன்படி ஜேம்ஸ் செய்த பிரசங்கத்தாலும் ஹார்ட்டுடன் செய்த தர்க்கத்தில் ஜேம்ஸ் அடைந்த வெற்றியாலும் ஜேம்ஸின் பெயருங்கீர்த்தியும் வெகு தூரம் பரவி அவரை ஜனங்கள் காங்கிரஸ் மெம்பராக நியமிக்கத் தீர்மானித்தார்கள். ஆனால் ஜேம்ஸுக்கு ஹிராம் பாடசாலையைவிட்டுச் செல்லக் கொஞ்சமும் சம்மதமில்லை. ஆனால் ஜனங்களின் பெரும்பிடிவாதத்தால் ஒகியோ சமஸ்தானத்தில் ஒரு ஸெனடராக விருக்க சம்மதித்தார். 1860ஆு ஜனவரி மாதம், அவர் ஸெனடராயினர். ஆனால் எக்லக்டிக் கலாசாலையின் சம்பந்தத்தை விடவில்லை. அடிக்கடி அங்கு சென்று கல்வி கற்பித்தும் வந்தார்.

அடிமை நிவாரணத்தைப்பற்றி வட சமஸ்தானங்களுக்கும் தென் சமஸ்தானங்களுக்கும் யுத்தம் நேரிட்டபோது, ஜேம்ஸ் கார்பீல்டு சைனியத்திற் சேர்ந்து வடசமஸ்தானங்களுக்காகச் சண்டையிட்டார். அவருடைய வீரச் செய்கைகளாலும் சாமர்த்தியத்தாலும் அநேக போர்களில் வெற்றி பெற்று, படைக்கு ஜனரலாக உயர்த்தப்பட்டார். அவர் ராணுவத்திலிருந்த 2-வருஷம் 3-மாத காலத்தில், அவர் யுத்த வீரர்களாலும் இதர தளகர்த்தர்களாலும் மிகவும் விரும்பப்பட்டார்.

ஒஹியோ சமஸ்தானத்தின் ஜனங்களின் கோரிக்கையாலும் பிரஸிடண்டு லிங்கோனின் விருப்பத்தாலும், 1863ஹூ டிஸம்பர் மாதத்தில் காங்கிரஸ் மெம்பராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு வாஷிங்டன் சென்று 17-வருஷ காலம் காங்கிரஸில் பலசீர்திருத்தங்களுக்குக் காரணபூதராயிருந்து வந்தார். 1880ஹூ ஜனவரிமீ ஜேம்ஸ், பிரஜைகளின் ஒற்றுமை யபிப்பிராயத்தால் ஐக்கிய மாகாணங்களுக்கெல்லாம் ஸெனடராகத் தெரிந்தெடுக்கப்பட்டார். இது காங்கிரஸ் பிரஸிடண்டு ஸ்தானத்துக்கு அடுத்த பதவி. இப்பதவியை யடைய அவர் ஒரு வித முயற்சியுஞ் செய்யவில்லை. பாடசாலை தலக்கும் வேலை யொன்றுக்கு மாத்திரம், தான் முயற்சி செய்ததாகவும் மற்ற பதவியெல்லாந் தன் முயற்சியல்லாமலே கிடைத்ததாகவும் ஜேம்ஸ் கார்பீல்டு சொல்வதுண்டு. மாகாண ஸெனடர் ஸ்தானம் நியமனம் பெற்று அவ்வுத்தியோகத்தை வகிப்பதன் முன்னேயே ஜேம்ஸுக்கு அதினுமுயர்ந்தபதவி காத்திருந்தது. ஐக்கிய மாகாணங்களிலெல்லாம் முதன்மை ஸ்தானம் காங்கிரஸ்பிரஸிடண்டு ஒருவருக்கே. அந்த ஸ்தானம் இச்சமயம் காலியாயிருந்தபடியால் பெரும்பாலால் அவ்வுன்னத பதவிக்கு ஜேம்ஸ் கார்பீல்டு ஒருவரே தகுந்தவரென்று அனுமானிக்கப்பட்டு, அவர் கொஞ்சமும் எதிர்பாராதிருக்கும்போதே காங்கிரஸ் பிரஸிடெண்டாக நியமிக்கப்பட்டார்.

கார்பீல்டு பிரஸிடெண்டானார் என்ற சங்கதியைக் கேள்விப்பட்டதும், சந்தோஷித்து அத்தினத்தை உற்சவமாகக் கொண்டாடாதவர் கிடையாது. அவர்கள் செய்த ஆர்கலிப்பும் கொக்கரிப்பும் வானத்தைப் பிளந்து அப்பாற் சென்றிருக்கும். பதினையாயிரம் பேர்கள்வாழ்த்துக்கள் கூறி வாத்தியங்கள் முழக்கிக் குதூகலித்தார்கள். நூற்றுக்கணக்கான பீரங்கிகள் இடைவிடாது வெடிதீர்த்து அந்நாட்டாரின் சந்தோஷத்தைத் தெரிவித்தன. ஜேம்ஸ் கார்பீல்டு பிரஸிடெண்டாக நியமிக்கப்பட்டபோது உண்டான ஆரவாரமும் களிப்பும் அதற்கு முன் எப்பொழுதும் நிகழ்ந்ததுமில்லை. பின் நிகழப்போகிறதுமில்லை யென்னலாம். 1880ம் ஹூ நவம்பர்மீ 2உ, அவர் பிரஸிடெண்டாக நியமனம் பெற்று 1881 ஹூ மார்ச்சுமீ 4உ ஒயிட் ஹௌஸில் பிரஸிடெண்டு ஸ்தானம்வகித்தார்.

அவர் பிரஸிடெண்டாக விருந்தகாலம் நான்குமாதந்தான். அவர் தனக்கு மந்திரிகளாக எக்கொள்கைகளுடையவரா யிருப்பினும் உன்னதமான சக்தியுடையவர்களையும் சமாதானமாகப் போகக்கூடியவர்களையும் மாத்திரமே தெரிந்தெடுத்தார். இதனுற்றான் அவருக்கு விரோதிகள் கிளம்பி அவருயிருக்கே ஹானி ஏற்பட்டது. தனக்கு கௌரவமான உத்தியோகங் கிடைக்குமென்று ஏமாந்து போன சார்லஸ் கிடே என்பவன் அவரை ஒரு ரயில் ஸ்டேஷனில் ஜூலைமீ 2உ காலை 9-20 மணிக்கு துப்பாக்கியாற்சுட்டு வீழ்த்தினன். ஆனால் இவர் உடனே மாணமடையவில்லை. அவர் உயிர்மீள கடவுளுக்குப் பிரார்த்தனை செய்துகொண்டகுடிகள் எத்தனையோ லட்சம். சில சமயம் அனுகூலம் போல காணப்பட்டு, அவர் தேகஸ்திதி ஜனங்களுக்குக் குதூகலத்தை விளைவித்தது. ஆனால் ஜனங்களெல்லாந் துக்க சாகரத்திலமிழ செப்டம்பர்மீ 19உ அவர் உயிர் நீங்கிற்று.

சாவதற்குச் சில வாரங்கள் முன்தான் அவர் உயிரை இன்ஷூர் செய்தார். அவர் இறந்த பிறகு ஜனங்கள் ஜேம்ஸ் கார்பீல்டிடம் தாங்கள் வைத்திருந்த ஆர்வத்துக்கும் மதிப்புக்கும் அறிகுறியாக 70,000 பவுன் சேகரித்து அவர் மனைவியிடம் ஈந்தார்கள்.

வி. சுப்பிரமணிய ஐயர், பீ.ஏ.

பூங்கோதை.—மதுரையிலே இற்றைக்கு இருநூற் றெழுபத்தைந்து வருஷங்களுக்கு முன்னேயிருந்த வொரு தாசி. இவள் சீதக்காதியென்னும் சோனகப் பிரபுவுக்குக் காமக்கிழத்தியானமையால் தன்னினத்தாராலே நீக்கப்பட்டவள். இவள் காயற்பட்டினத்திலே சீதக்காதிகொடுத்த பெருநிதியைக் கொண்டு தன்னூருக்குப் போகும்வழியிலே கள்ளர் அப்பொருளைப் பறித்துக்கொள்ள, கதியற்றவளாய் நின்று "தினங்கொடுக்குங் கொடையானே" என்னு முதற்குறிப்புள்ள பாட்டுப்பாடி மீட்டும் அவனிடத்திற் பெரும்பொருள் பெற்றுப் போனளென்பர். இவள் தமிழ்ப்புலமையிற் சிறந்தவளென்பதற்கு இப்பாட்டே போதுமான சாட்சியாகும்.

—தமிழ்ப் பெயரகராதி.

டைபாய்ட்சுரம், ஜன்னிசுரம், பித்தவாத ஜன்னி

ENTERIC FEVER, TYPHOID FEVER

தற்காலத்திய நாகரிகத்துக்கு ஏற்றபடி பட்டணங்கள் அதிகரித்து அதில் வசிப்பவர்கள் விசேஷமாய் சுத்த காற்றுக் குறைவினாலும், சுத்தஜல கஷ்டத்தினாலும், சாக்கடை குப்பை இதுகளினின்று உண்டாகும் அசுத்தங்களினாலும் அநேக கொடிய வியாதிகளுக்குள்ளாகிறார்கள். இதில் அதிக ஆபத்தானவைகள் தொத்து வியாதிகள். இவை காலரா (வாந்திபேதி), பெரிய அம்மை, பிளேக், டைபாய்ட் சுரம், மலேரியா சுரம். மேலே சொல்லப்பட்டவைகளில் டைபாய்ட் தவிர, மற்றவைகளெல்லாம் சாதாரண ஜனங்கள் அறியும்படியாக கவர்ன்மெண்டார் பண்டிதர் மூலமாக பிரசுரம் செய்வித்திருக் கிறார்கள். ஆனதுபற்றி டைபாய்ட் சுரத்தைப் பற்றி நம்மவர் எளிதில் அறியும்படியாய் சுருக்கி இங்கு எழுதலாயிற்று.

சுரங்களின் வகை சங்கையற்றது. சில வியாதிகளோடு சுரமும் கூடவரும். அப்படிக்கில்லாமல் தொத்து வியாதிகளாய்ப் பீடிக்கிற சுரங்கள் அநேகம். அவைகளில் சில சுரங்கள் பரவும் காரணம் இன்னதென்று இன்னும் ஏற்படவில்லை. அம்மை, ஒரு அணுவுக்குக் கூட சிறியதான ஒரு பூச்சியினால் உண்டாக வேண்டுமென்று அனுமானிக்கப் பட்டாலும், அது இன்ன விதமென்று இன்னும் கண்டுபிடிக்கப்பெறவில்லை. மேலும் இன்புளுயன்ஸா என்கிற சுரமும், டெங்கு என்கிற சுரமும் தொத்து வியாதிகள்தான். அவைகள் பரவும் காரணமும் உண்டாகும் காரணமும் இன்னும் கண்டுபிடிக்கப்பெறவில்லை.

பிளேக் என்பது அணுதரிசினிக் கண்ணாடியால் (Microscope) காணக்கூடிய ஒரு சிறு பூச்சியால் உண்டாகிறதென்றும், அந்தப் பூச்சிகளை தெள்ளு பூச்சிகள் (Fleas) மனிதனுடைய இரத்தத்தில் உட் செலுத்துகின்றனவென்றும் தீர்மானிக்கப்பட்டிருக்கிறது. மலேரியா சுரமானது ஒருஜாதி கொசுவினால் கொண்டுவரப்பட்டு, மனிதன் இரத்தத்தில் கலக்கிற ஒரு சிறு பூச்சியால் உண்டாகிறதென்றும் நிர்ணயித்திருக்கிறார்கள். இந்தப் பூச்சி இரத்தத்தில் பரவி இரத்தாணுக்களைப் பீடித்திருப்பதை, மைகிருஸ்கோபில் பார்க்கலாம்.

டைபாய்ட் சுரமானது நம் நாட்டிற்கு புதியது என்று சொல்ல முடியாது. இது முன்னமே யிருந்திருக்கவேண்டும். நம்ம ஆயுர்வேத பண்டிதர்கள் இதை விஷ சுரமென்றும், ஜன்னிசுரம் என்றும், பித்தவாத ஜன்னியென்றும் பலவாறாகச் சொல்லுகிறார்கள்.

இது சாதாரணமாக பட்டணங்களில் வசிப்பவரை பீடிப்பதல்லாமல் அங்கங்கே கிராம வாசிகளையும் பீடிக்கும். இது அதிகமாய்ப் புருஷர்களையும், அவர்களிலும் 5 வயதுக்கு மேற்பட்டு 50 வயதுக்குள்ளானவர்களை விசேஷமாயும் பீடிப்பதாகத் தெரியவருகிறது. 5 வயதுக்குட்பட்ட பாலர்களையும் விருத்தர்களையும் பீடிப்பது கொஞ்சம். ஸ்திரீகளைவிட புருஷர்களையே ஜாஸ்தி பீடிக்கிறது. இது இங்கிலாந்து முதலான தேசங்களில் குளிர் காலத்துக்கு முந்திதான் பீடிக்கிறது. ஆனால் நம்ம தேசத்திலேயோ இதற்கு விசேஷித்த காலம் ஒன்றுமில்லை. வருஷம்முழுமையும் ஏறக்குறையக் காணலாம்.

இந்த சுரமானது அணுதரிசினிக்கண்ணாடியினால் (Microscope) காணக்கூடிய சிறு பூச்சிகளினால் உண்டாகிறதென்று கண்டுபிடித்திருக்கிறார்கள். மனிதன் மலத்தில் ஏராளமான சிறு பூச்சிகள் உண்டு. அவைகளில் கோலே என்ற பூச்சிதான் முக்கியமானது. வியாதியற்ற சுகசரீரத்தோடு கூடியவர்களின் மலத்திலும் கூட அது காணக்கூடியதே. டைபாய்ட் பூச்சியானது அந்த கோலே பூச்சி மாதிரியாகவே யிருக்கும். டைபாய்ட் பூச்சியானது இரு நுனியிலும் உருண்டும், இங்கும் அங்கும் நகரக்கூடிய சக்தியுடைத்தாயுமிருக்கும். இந்தப் பூச்சிகள் ஜலம், பால், மற்று முட்கொள்கிற ஆகாரத்தோடு கலந்து உட் சென்றவுடன் குடலில் போய்ச் சேர்ந்து அவ்விடத்தில் ஏராளமாய் விருத்தியாகின்றன.

இப்பூச்சியானது முற்சொல்லிய ஆகாரங்களின் வழியாய் உட் சென்றவுடன் அங்கே

விருத்திபாகி சுரத்தைஉண்டுபண்ணுகிற காலம் சாதாரணமாய் 10 நாள் முதல் 15 நாள் என்று சொல்லலாம். சில சமயங்களில் இவை 3 நாள் முதல் 30 நாள் ஆனாலும் ஆகும். ஒரு சிறு பூச்சி உட்சென்றால் 10 நாளைக்குள் அது கோடான கோடியாய் விருத்தியாய்விடும்.

வியாதியின் குறிகள்.—இந்த வியாதி ஆரம்பத்தில் அதிக மோசடியுள்ளது. வியாதியென்று வியாதிஸ்தனுக்கே தெரியாது. சாதாரணமாய் அலுவல் பார்த்துக்கொண்டேயிருப்பான். ஆனால் ஒரு மாதிரி அசங்கியமும், பசி அடைப்பும், கொஞ்சம் தலை நோவுமிருக்கும். சிறு பிள்ளைகள் கூட இச்சிறு அவஸ்தைகளை இலட்சியம் செய்யாமல் விளையாடிக்கொண்டிருப்பார்கள். பார்ப்பவர்களுக்கும் அவர்களுக்கும் வியாதியென்று தோன்றாது. இருக்க இருக்க பசியில்லாமையும், கால் கைகளில் நோவும், தலை வலியும், குளிரும் உண்டாகும். சிலகேசுகளில் ஆரம்பத்திலேயே பேதி இருக்கும். இது சாதாரண மந்தபேதியென்று எண்ணக்கூடியதாயிருக்கும். சிலருக்கு வயிற்று சங்கடமும் வாந்தியுமிருக்கும் வயித்தியர்கள் கூட, அது இன்ன காரணத்தாலென்றறியாமல் வயிறு கெட்டிருக்குமென்று அதற்கு சிகிச்சை செய்வார்கள்.

சுரம் நாளுக்குநாள் அதிகரித்துக்கொண்டே வரும். 5 அல்லது 6 நாளைக்குப் பின்பு நாடி துடியாயும், உடம்பு உஷ்ணமாயும் ஆகும். இப்பொழுது தான் வியாதிஸ்தனுக்கு படுத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்கிற கவலைதோன்றும். வீட்டிலிருப்பவர்களுக்கும் இவனுக்கு ஏதோ வியாதி இருக்கிறதென்று தெரியும். டைபாய்ட் கேசுகளில் சதாரணமாய் 6, 7 நாளைக்குப் பிறகு தான் தக்க சிகிச்சைக்கு ஆரம்பிக்கிறோம்.

நம் வைத்தியர்களுக்கு இந்த சுரத்தைக் கண்டு பிடித்து, மருந்து கொடுப்பதில், பழக்கம் உண்டு இல்லையென்பதைப்பற்றி நம்மால் சொல்ல சாத்தியமில்லை. ஆனால் இங்கிலீஷ் வைத்தியம் கற்றவர்கள், இருக்கும் சூசனைகளால் இது டைபாய்ட் என்று சாதாரணமாய் அறியக்கூடும். ஆனால் ஒரு வாரம் விடாசுரமிருந்து வேறெந்தவிதத்தாலும் இன்ன சுரமென்று அவர்கள் அறிவது கஷ்டமானால், உடனே வியாதியஸ்தன் இரத்தத்தை எடுத்துத் தங்களால் முடியுமானால் பரீக்ஷை செய்வார்கள்: அல்லது, அதை கிண்டியிலிருக்கிற கிங்கு இன்ஸ்டிடூட்டுக்கு அனுப்புவார்கள். இந்த கிங்கு இன்ஸ்டிடூட்டில் என்னவிதமான சுரம் என்று கண்டுபிடிக்க ஸாதனங்கள் இருக்கிறபடியால் இவ்விடத்துக்கு அனுப்பி அது டைபாய்ட்தான் என்று தீர்மானம் செய்துகொண்டு அதற்கு வேண்டிய சிகிச்சை செய்வார்கள்.

இரத்தம் எடுத்து பரீக்ஷைக்கு அனுப்பும் விதம் அதை எடுத்து அனுப்ப யோக்யதையுள்ள இங்கிலீஷ் டாக்டர்களுக்குத் தெரியும். ஆதலால் இங்கு அதை விவரித்தெழுதுவது அநாவசியம்.

இப்படி ஒரு வாரமானவுடன் சுரம்விடாமல் அடிப்பது தெரியவரும். சாயங்கால வேளைகளில் சுரம் ஜாஸ்தியாயும் காலைவேளைகளில் குறைந்து மிருக்கும். நாக்கு அசுத்தமாயும், ஜலம் மட்டுப்பட்டு மிருக்கும். ஜலம் சிவந்த வர்ண மாயுமிருக்கும். இரவில் ஆராட்டம் அதிகரிக்கும். இச்சமயத்தில் வியாதிஸ்தனுடைய வலது பக்கத்து அடிவயிற்றை அமுக்கினால் அவனுக்கு அதனால் ஒரு நோவுண்டாவதுடன் கலகலவென்ற இரைச்சலும் கேட்கும். பேதியிருந்தால் அது மஞ்சள் வர்ணமாயுமிருக்கும். (pea-soup colour). இச்சுரத்தில் நம்மவர்களுக்கு பேதியிருக்கிற கேசுகள் அதிக கொஞ்சம். வாந்திபேதியால் உண்டாகும்பேதி வடித்தகஞ்சிபோலவும், மந்தத்தினால் உண்டாகும் பேதி மாக்கரைத்ததுபோலு மிருக்கும். மஞ்சள் நிறமாய் சுரத்தோடு பேதிகண்டால் அது டைபாய்ட் என்று சந்தேகிக்க வேண்டியதுதான்.

7 முதல் 12 நாளைக்குள்ளாக மார்பில் அம்மை போன்ற செங்குறுவுகள் புறப்படும். அது இரண்டு மூன்று நாளிருந்து மறைந்து, மறுபடியும் புதிதாய்க் கிளம்பும். இக்குறு சிகப்புடம்பு உள்ளவர்களன்றி நம்போன்ற மானிறமுடையவர்களுக்குத் தோன்றினாலும்கண்டறிவது கஷ்டம்.

இரண்டாவது வாரத்தில் சுரம் அதிகரித்து சாயங்கால வேளைகளில் 105 டிக்கிரியும், காலை வேளைகளில் 103 அல்லது 102மாய் இருக்கும்

இப்பொழுது தலைவலி அவ்வளவு கடினமாய் இல்லாமற்போனாலும் சுரம் அதிகமாயும்பேதியுமிருந்தால், சாயங்கால வேளைகளில் வெறி, மயக்கம், பேத்தல், நினைவழிவு, இதுகள் உண்டாகி, வியாதிஸ்தன் படுக்கை போர்வைகளில் கைசேஷ்டை முதலாகிய துர்க்குணங்கள் உண்டாகும். இப்பொழுதுதான் தலைக்கு பனிக்கட்டி கட்டுவதும், பனிக்கட்டி மீது படுக்க வைப்பதும், முதலிய சிகித்ஸைகள் செய்வது.

அதிக பீடிப்பில்லாத வியாதியாயிருந்தால் இரண்டு வாரம் ஆனவுடனே, சுரம் கொஞ்சம் கொஞ்சமாகத் தணியும். இல்லாவிட்டால் மூன்றாம் வாரமும் இரண்டாம் வாரத்திலுண்டாகிய துர்க்குணங்களெல்லாம் காட்டும். இப்பொழுது நோயாளி அதிக பலஹீனமாயிருப்பான். அவனுடைய நாடியும் கெட்டுப்போகும். தக்க வைத்தியர்கள், நாடி சுத்தமாவதற்கும் பலமுண்டாவதற்கும் மருந்துகொடுப்பார்கள்.

மூன்றாம் வாரத்தில் நிற்காமல் மேலே 4-அல்லது 5-வாரங்கள் பீடிக்கிற கேசுகளும் உண்டு. சாதாரணமாய் மூன்று வாரமட்டில் வேறே துர்க்குணங்களில்லாம லிருந்தால் சுரம் கொஞ்சம் கொஞ்சமாகத்தணிந்து நின்றுவிடும். இந்தவியாதியால் பேதி எடுத்திருக்கிற கேசுகளில் சிலவற்றில் இரண்டாம் வாரத்திலேயோ அல்லது மூன்றாம் வாரத்திலேயோ இரத்தம் இரத்தமாய் பேதி ஆகும். இது கெட்டகுறி; இதற்கு உடனே தக்க சிகித்ஸை செய்யவேண்டும்.

இந்த வியாதி கண்டநாள்முதல் வியாதிஸ்தனை படுக்கைவிட்டு எழுந்திருக்க விடக்கூடாது. மலஜலங்கள் படுத்துக்கொண்டே போக, ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். சாதம் முதலிய கெட்டிபோஜனங்கள் ஆரம்பத்திலிருந்தே தள்ளிவிடவேண்டும். ஏனென்றால் இது குடலொத்தவியாதி; குடல்களெல்லாம் இந்த பூச்சிகள் சஞ்சாரத்தால்புண்ணாயிருக்கும். ஆதலால் கெட்டி உணவு ஜீர்ணம் ஆகவே ஆகாது. இக்கெட்டி உணவினால் பேதி, வயிற்றுநோவு பாதை, நோயாளிக்கு ஏற்படும். ஆதலால் அதை முக்கியம் தள்ளிவிட வேண்டியது.

பார்லிகஞ்சி, ஜவ்வரிசிகஞ்சி, பால், இது ஜீர்ணமாகாவிட்டால், காய்ச்சினபாலில் ஒரு எலுமிச்சம் பழத்தைப் பிழிந்தால் அது உடைந்து போய்விடும். உடனே அதை ஒரு நல்ல துணியில் வடிகட்டி, அந்த வடிகட்டின ஜலம் இவைகளைக் கொடுக்கலாம். நாடி சுத்தமில்லாமலும் துர்ப்பலமாயுமிருந்தால் அடிக்கடி கொஞ்சம் பிராண்டி கொடுக்கலாம். வடிக்கட்டி காய்ச்சி குளிர்ந்த ஜலம் ஏராளமாய்க் கொடுக்கலாம்.

மூன்று வாரத்தில் சுரம் நின்றுவிட்டாலும் வியாதிஸ்தன் பின்பு இரண்டு வாரத்துக்குக் குறையாமல் படுக்கையிலேயே படுத்திருக்க வேண்டும். நாள்பட நாள்பட, கஞ்சியை விட்டு விட்டு பிஸ்கோத்து ரொட்டி இவைகளை கொஞ்சம் கொஞ்சமாய் சாப்பிட்டு ஜீர்ணமானால் பின்பு சாதாரண ஆகாரங்கள் மிதமாய் காரமில்லாமல் சேர்த்துக்கொள்ளலாம். தேகத்துக்கு பலம் வந்து கொஞ்சம் நடமாட சக்தி வந்தபிறகுதான் எண்ணெய்தேய்த்துக்கொள்ள வேண்டும். சுரம் நின்று மூன்று வாரம் வரையில் இச்சுரம் மறுபடி திரும்புவது சகஜமானபடியால் சாதம் போடுவதும், எண்ணெய்தேய்ப்பதும் வைத்தியர்கள் அனுமதியின்றி செய்யக்கூடாது.

தடுக்கும் முறை:—இந்த வியாதி சாதாரணமாய் சாக்கடை நீர், குப்பை, மல மூத்திரங்களினின்று உண்டாகும் அசுத்த காற்று அதிகமாய் இருக்கிற இடத்தில் ஜாஸ்தி உண்டாகிப் பரவுகிறதென்று நிர்ணயித்திருப்பதால், நம்முடைய வாசஸ்தலங்களை அதிக சுத்தமாய் வைத்துக்கொள்ள வேண்டுவது அவசியம். பட்டணங்களில் இவைகளைச் சேரவொட்டாமல் தடுப்பது பட்டணங்களின் சுகத்தைப் பாதுகாக்க ஏற்பட்ட அதிகாரிகளின் கடமை.

இந்த வியாதியானது ஒரு சிறு பூச்சியால் உண்டாகிறதென்றும், அது நாம் உட்கொள்ளும் ஆகாரங்களின் வழியாய் குடலில்சென்று அங்கே கோடானு கோடியாய்ப் பெருகுகிறதென்றும் சொன்னோம்.

அது மாத்திரமல்ல, அவை கொஞ்ச காலத்துக்குள் வியாதிஸ்தனுடைய மலம், மூத்திரங்களிலும் இரத்தத்திலும் பரவுகின்றன. ஆகையால் நோயாளியின் மல மூத்திரங்களில் இப்பூச்சிகள் ஏராளமாய் இருக்கின்றன. அவன் படுக்கும் படுக்கையும் அசுத்தமாகத்தான் இருக்கும். அவன் குடிக்கும் பாத்திரங்களிலேயும் அந்த அசுத்தம் கலந்திருப்பது சாதாரணம். நோயாளியின் மல மூத்திரங்களை, அதனாலுண்டாகும் கெடுதியை அறியாமல், வெளியே கொண்டுபோய் போட்டு விடுகிறார்கள். இதி

னால் உண்டாகும் கெடுதி ஒன்று இரண்டல்ல. இதை சகலரும் நடக்கிற பாதையில்போட்டால் இதைத்தொட்டவனெல்லாம் ஒட்டிக்கொள்ளும். குழந்தைகள் மண்ணெடுத்து விளையாடுவார்கள். அவர்கள் கையில் பட்டால் அவர்களையும் பிடிக்கும்; அல்லது வெளியில் போடாமல் வீட்டிற்குப் புறக்கடையிலுள்ள சாக்கடையில் போட்டாலோ இன்னும் கொடுமை.

இச்சாக்கடை ஜலத்தில் இப்பூச்சி இன்னும் அதிகம் விருத்தியாகி வெளியில் வருவதுடன் மேலேயிருக்கிற ஊற்றுகளோடு கலந்து கிணறுகளிலும் போய்ச்சேரும். ஆகையால் இதை எங்கேயும் கொட்டக்கூடாது. மேலும் இந்த மல ஜலத்தை எடுப்பவர்கள் எப்படி கை சுத்தி செய்கிறார்கள். வெறும் ஜலம்விட்டுக் கழுவினால் இப்பூச்சிகள் சாகா. நோயாளி குடித்த பாத்திரங்களிலுமிருக்கும். ஆகையால் இந்த நோய் வீட்டிலிருப்பவரையும், ஊராரையும் பிடிக்கக்கூடாது என்று எண்ணும் புண்ணியவான்களெல்லாம் பின்வருமாறு செய்ய வேண்டியது.

ஒரு வீட்டில், டைபாய்ட் வந்தவுடன், அந்த நோயாளியை தனியாக காற்று ஓட்டமுள்ள சுத்தமான ஒரு அரையில் படுக்கவைக்க வேண்டும். அவனிடத்தில் யாராவது ஒருவர்தானிருக்கவேண்டும்.

குழந்தைகளையும், இவ்வியாதி கொடுமை அறியாதவரையும் அங்கு அனுப்பக் கூடாது. அவன் சாப்பிடும் பாத்திரம் படுக்கும் படுக்கை சாமான் இவையெல்லாம் வேறாகவே இருக்க வேண்டும். நோயாளியை, மலமூத்திரங்கள்தரையில் போகாமல்பார்க்கவேண்டும். ஒரு பாத்திரமோ அல்லது சட்டியோ வைத்து அதில் போகும்படி செய்யவேண்டும். அப்படி சட்டியில் போனவுடன், அம்மல மூத்திரங்களின் பேரில் புதியாய்த் தாளித்த சுண்ணாம்பை குழம்பாய்க்கரைத்து அறைப்படி அளவு கொட்டி அறைமணி சாவகாசம் வைத்திருக்க வேண்டும். அப்படி அறைமணி ஆன பிற்பாடு அவைகளை வீட்டுக்குப் பின்புறத்தில் 3 அடி ஆழம் குழிவெட்டி அதில் போடவேண்டும். இப்படிச்செய்தால் இப்பூச்சிகள் இறந்துவிடுகின்றன. மேலும் பீனெயில் (Phenyle)என்று ஒருதிராவகம் கடையில் விற்கிறது. அது புட்டி 5 அணா விலை. அதைவாங்கி ஒரு புட்டி திராவகத்தோடு 20 புட்டி ஜலம் சேர்த்து ஒரு தொட்டியில் வைத்துக்கொண்டு, இந்த ஜலம் கலந்த திராவகத்தை மலமூத்திரங்களின் மேல் போட்டு அறைமணி வைத்திருந்தால் இப்பூச்சிகள் சாகும். பின்பு இதை முன் சொன்ன மாதிரி அடக்கம் செய்யலாம். மலம் எடுப்பவர் கையையும், பாண்டங்களையும் திராவக ஜலம் விட்டுக்கழுவி கொஞ்சம் ஊரவைத்து பின்பு சுத்த ஜலம்விட்டுக் கழுவினால் சுத்தியாகும். நோயாளியின் படுக்கை பாய்களைக்கொண்டு போய், ஆறு குளங்களில் சுத்தம் செய்யக் கூடாது. அல்லது வீட்டிலேயும்கிணற்றண்டை சுத்திசெய்யக்கூடாது. அவைகளை சுத்தி செய்யக் கொண்டுபோவதற்கு முன், ஒரு வண்ணான் தாழியில் ஜலம் வைத்துக்காய்ச்சி அச்சலம் கொதித்துக் கொண்டிருக்கும்போது இத்துணிகளைப்போட்டு ½ மணி நேரம் வேகவைத்துப் பின்பு எங்கே வேண்டுமென்றாலும் சுத்திசெய்யலாம். முன் சொன்னவை எல்லாருக்கும் பொது..

நகரவாசிகள் கவனிக்கவேண்டியவை இன்னும் சிலஉண்டு. இவ்வியாதியானது நாம் உட்கொள்ளும் ஜலம், பால்முதலிய ஆகாராதிகளின் மூலமாய் வருகிறபடியால் இவைகளைப் பற்றி நகரவாசிகள் கவனிப்பது அவசியம்.

ஜலம்.—சாதாரணமாய் பட்டணங்களிலிருப்பவர்களுக்கு குழாய்மூலமாய் சுத்தஜலம் கொடுக்கப்படுகிறது. அது சுத்தமா அசுத்தமா என்றுகவனித்து நல்ல சுத்த ஜலத்தையே கொடுப்பதற்காக கவர்ன்மெண்டார் தக்க அதிகாரிகளை நியமித்திருக்கிறார்கள்.

பட்டணங்களிலுள்ள கிணறுகளோ அவ்வளவு சுத்தமாயிராது. சாக்கடை நீர் சம்பந்தப்பட்டதாகவேயிருக்கும். குழாய் ஜலம் அநாசாரமென்றும்,கிணற்று ஜலம் ஆசாரமென்றும் எண்ணி பட்டணங்களில் கிணற்று ஜலம் சாப்பிடுவது சரியல்ல. கிணற்று ஜலம் ஒருசமயம்நன்றாயிருப்பினும் ஊற்று அதிகரிக்க, கெட்டுப்போய்விடும். கிராமங்களில் சாக்கடை ஜலமாவது மலமூத்திரம் கலந்த ஜலமாவது கிணற்றுக்குப் போக ஹேது இல்லை. பட்டணங்களில் இவைகளில் கலக்காமலிருப்பதற்கு சாத்தியமில்லை. ஆதலால் பட்டணவாசிகள் குழாய் ஜலம்தான் சாப்பிடவேண்டும். பின்னும்அதிக ஜாக்கிரதையாயிருக்கவேண்டுமானால், அக்

குழாய் ஜலத்தை வடிகட்டிக் காய்ச்சி சாப்பிடலாம்.

பால்.—பட்டணங்களில் பால், கைப்பாலென்றும், கறந்த பாலென்றும் இருவகைப்படும். கைப்பாலென்பது, பால்காரன் வீட்டில் கறந்து தனக்கு இஷ்டமான அளவு அகப்பட்ட தண்ணீரை சேர்த்துக் கொடுப்பது. பால் எருமைப்பாலானாலும் தோஷமில்லை. அவன் சேர்க்கும் ஜலத்தைப்பற்றித்தான் பயப்படவேண்டும். இந்தப் பால் வாங்குகிறவர்கள் அதைத் தாங்கள் பால் காய்ச்சுகிற பாத்திரத்திலேயே வாங்கவேண்டும். பால் வாங்கின வுடன் அதே பாத்திரத்தை வைத்து காய்ச்சிவிட்டால் யாதொரு பயமுமில்லை. அப்படிச் செய்யாமல் வேறு பாத்திரத்தில் போட்டுக் காய்ச்சினால் பால்வாங்கின பாத்திரத்தையும் கூட நெருப்பில் போட்டுக் காய்ச்சவேண்டும்.

அப்படி காய்ச்சாவிட்டால் அதில் ஏதேனும் பூச்சிகள் இருந்தால் சாகமாட்டா.

கறந்த பாலிலேயும் கஷ்டம் உண்டு. மாடு எதிரில்கறந்தபோதிலும், பால்காரன் கைசுத்தமில்லை, அவன் தகர போகணி சுத்தமில்லை. மாட்டின் மடி சுத்தமில்லை. ஆகையால் கறந்த பால் வாங்குகிறோம் என்று கவுரவப்படாமல் அதையும் கைப்பால்போல பால்காய்ச்சுகிற பாத்திரத்தில் வாங்கி உடனே காய்ச்சவும்.

ஆகாராதிகள்.—பட்டணங்களில், மிடாய்க்கடை காபிஹோடல் என்கிற பலகார விற்பனைக்கடைகள் உண்டு. நம்மவரில் பெரியமனிதர்களும் ஆசாரம்உள்ளவர்களும் அங்கேபோவதில்லை. ஆனபடியால் அவர்கள், க்ஷேமம். ஆனால் அவர்கள் வீட்டுக்குழந்தைகள் சாயங்கால வேளைகளில் ஓமப்பொடிப் பொட்டலம் வாங்கிக்கொண்டுபோவதைப் பார்க்கலாம். இக்கடையில், ஏங்கேயோ நூற்றி லொன்று சுத்தமான வீட்டிற்கு உட்புறத்திலிருக்கிறது. ஆனால் இதிலும்கூட ஆசாரம் மட்டுத்தான். ஒருவன் குடித்த கப்பிலேயே மற்றொருவன் குடிப்பதும், ஒருவன் சாப்பிட்ட பிளேட்டிலியே மற்றொருவன் சாப்பிடுவதுமா யிருக்கிறது. இந்த கப்புகளும் பிளேட்டுகளும் அடிக்கடி கழுவப்பட்டாலும், டைபாய்ட் மாதிரியான பூச்சிகள் இருந்துவிட்டால் அவை சாவது எப்படி? அது சாப்பிடுகிறவன் வயற்றுக்குள் போகும் என்பதற்கு சந்தேகமுண்டா?

சில ஆசாரமும், சுத்தியும், உள்ள பெரியவர்கள் வீட்டிலும் சிறுபிள்ளைகளுக்கு காலரா, டைபாய்ட் வருகிறதற்குக் காரணம் அப்பிள்ளைகள் வீட்டில் தெரியாமல்போய்க் கண்டதை வாங்கித் தின்பதினாலேதான்.

மிடாய்க்கடைகளோ ரோட்டுக்குப் பக்கத்திலிருப்பதால் ரோட்டு மண் பலகாரங்களில் கொஞ்சம் கலக்காமல் இருக்காது. மண்மாத்திரமா? இக்கடைகளின்கீழே அநேகமாய் சாக்கடையிருக்கும். சாக்கடையிலிருந்து, ஈ ஏராளமாய் வெல்ல பதார்த்தத்தைத் தின்ன வரும். இந்த சாக்கடையிலிருந்து வந்து உட்காருகிற ஈ மார்பில் என்னஎன்னபூச்சிகள் இருக்கின்றனவோ, டைபாய்ட் இருக்கலாம். காலரா பூச்சியிருக்கலாம். இப்பூச்சிகள் இத்தின்பண்டத்தில் கலந்தால் அதைத் தின்பவர்களின் கதியை நீங்களே அறிந்துகொள்ளலாம். ஆகையால் பலபேர் கூடி சாப்பிடுகிற கப்பு, பிளேட் இருக்கிற காபி ஹோட்டல்களுக்கும், சாக்கடைமீதும் ரோட்ஓரமாயுமிருக்கிற மிட்டாய்க்கடைகளுக்கும் நம்ம சிறுவர்களைப் போகாமல் தடுக்கவும்.

முற்கூறிய ஜாக்கிரதைகளால் வாந்திபேதி டைபாய்ட் என்கிற இரண்டு விஷநோய்களைத் தடுப்பது மிகவும் சுலபம்.

டைபாய்ட் சுரம் வீட்டிலிருந்தாலும் அல்லது ஊரில் அதிகரித்து இருந்தாலும், எல்லாரும் இனகுலேஷன் பண்ணிக்கொள்வது உத்தமம். இந்த இனகுலேஷன், பிளேக் இனகுலேஷன் மாதிரிதான். இதனால் தொந்தரவு ஒன்றுமில்லை. இது செய்துகொண்டால் ஒரு வருஷத்துக்கு டைபாய்ட்வாரது என்கிறார்கள். இது செய்துகொள்ள விரும்புவோர்கள் இங்கிலீஷ் டாக்டர்களைக் கேட்டால் விவரம் தெரியவரும்.

எம். பரமேசுவரய்யர்.

ஜாதிக்காய்:—இது உஷ்ணகாரி, கருப்பவாதஹாரி; அதிகமானல்—நித்திரையை யுண்டாக்கும் இதை அதிசாரபேதி, வயிற்றுப் பொருமல், வயிற்றுவலி, அக்கினிமந்தம் ஆகிய இவைகளுக்குக் கொடுத்து குணம் கண்டதுண்டு. ஆனல் முக்கியமாய்க் கூட்டுமருந்து செய்முறைகளில் சேர்க்கப்படுகின்றது. கறிமசாலையோடும், தாம்பூலத்துடனும் சேர்ப்பது வழக்கம். போர்ட் ஒயினேடு சேர்த்துக் கொடுத்தால், உஷ்ணம் செய்து வாயுவைக் கண்டிக்கும்.

இங்கிலீஷ் வைத்திய சங்கிரஹம்,

வெளிப்பிரயாணம்

EXCURSION

நோக்கம்:—வெளிப்பிரயாணம் என்ற பதம், அர்த்தத்தை விளக்குகின்றதா யிருந்தபோதிலும், அப்பதம் பாடசாலையிலுள்ள சிறுவர்களை கட்டிடத்தைவிட்டு அதன் பிறகுள்ளஇடங்களைக் கவனித்து வர அழைத்துப்போவதற்கு தற்காலத்தில் வழங்கிவருகிறது. பாடசாலையின் சம்பந்தமாக நடத்தப்படுமென்றும்உபாத்தியார்கூடச் செல்லவேண்டியிருக்குமென்றும்விளங்கும். ஆகவே இதுவெளிப்பாடம்என்றுசொல்லினும் பெயர் பொருந்தும். பாடசாலைக் கட்டிடத்தில் போதிக்கமுடியாதவற்றையும், அப்படி போதித்து வரப்பட்ட விஷயங்களை நிதர்சனமாகக் காட்டி மனதில் பதியச்செய்வதற்கும், உலக சிருஷ்டியைக் கவனித்து உற்று நோக்கும் சக்தியை விருத்தி செய்வதற்கும், ஏற்பட்ட முறையென்றால் சாலப் பொருந்தும்.

வகை:—இப்பிரயாணம் இருவகைப்படும். ஒன்று பாடசாலை நேரங்களில் நடத்தப்படும் பாடங்களை வற்புறுத்த வேண்டியபோது பிள்ளைகளை அழைத்துச் செல்லுதல்—உதாரணமாக தபாலாபீஸ்ப் பாடம் நடத்தும்போது தபாலாபீஸுக்குப் போவதும், பூகோளப் பெயர்களைப் போதிக்கும்போது ஆற்றிற்குச்சென்று மணலில் அவ்வுருவங்கள் செய்வதும், நெசவுப் பாடம் படிக்கும்போது பஞ்சு நூற்கும் யந்திர சாலைக்கும், தறிசாலைக்கும்போவதுமாம்.

இரண்டாவது:—பாடசாலையிலிருந்து வெளியே போவதற்கு இஷ்டப்படும் குழந்தைகள் எல்லாரும் பாடசாலையிலுள்ள உபாத்தியாயர்கள் பின்தொடர்ந்து, முன்னால் தெரிந்தெடுக்கப்பட்ட இடத்தைச் சேர்ந்து ஒன்று அல்லது அதற்கு மேற்பட்டநாட்களைக் கழித்து பாடங்களை அறிதல். இவ்விரண்டும் சரியானபடி ஆசரணையிலிருப்பதாகத் தோன்றவில்லை. முதல் வகை மட்டும் சிற்சில இடங்களில் அநுசரிக்கப்பட்டு வருகின்றது. ஆனால், பிள்ளைகளுடைய பாட சம்பந்தமாயில்லாமலும் பிள்ளைகளுடைய அநுபவத்தை ஒட்டாதபடியும் இருக்கும் இடங்களைக்காட்டுவதும் சரியென்று கருதுபவருமுளர். இரண்டாவது வகை, சிற்சில இடங்களில்மட்டும் நடைபெறுவதாகத் தோன்றுகிறது.

நடத்தும்விதம், பிரயோஜனம்:—பாடசாலைக் கட்டிடத்திற்குள் போதிக்கப்படும்பாடத்திற்கு நோக்கம் ஒன்று எப்படி உண்டோ அப்படியே வெளிப்பிரயாணத்திற்கும் நோக்கம் உண்டு. அழைத்துப் போகப்படும் இடத்தைப் பற்றியும் பிள்ளைகளைக் கவனிக்கச்செய்ய வேண்டிய வஸ்துவைப் பற்றியும் உபாத்தியாயருக்குக் கூடியவரையிலும் பூர்ண அறிவு இருக்கவேண்டும். சாதாரண பாடத்தைத் தயார் செய்வது போலவே அவ்விடங்களுக்குச் சென்று பிள்ளைகளைக் கவனிக்கச்செய்ய வேண்டிய விஷயங்களைக் கவனித்திருத்தல் அவசியம். விஷயங்களைப் பாடங்களுக்குத் தகுந்தபடி தெரிந்தெடுத்தல் போலவே இடங்களையும் அவைகளிலுள்ள விஷயங்களையும் பொறுக்குதல் அவசியமாம். பிறகு உபாத்தியாயருடைய நோக்கம் முடிவு பெற்ற பிறகு அடக்கப்பட்டிருந்த அவர்களுடைய சுறுசுறுப்புக்கு இடம்கொடுத்து அவரவர்களுடைய மனோநோக்கப்படி அலைந்து திரிந்து புதிய விஷயங்களைக்கிரகித்து வரவும், அப்படிக் கிரகித்ததை சொல்லும்படி செய்தலும்காலம் கொஞ்சம் கொடுக்கவேண்டும். பாடசாலை அடைந்த பின்னர் வெளிப்பிரயாணத்தைப்பற்றி வியாஸம் எழுதச்செய்து திருத்தப்பட்டதை, பிறகு புத்தகத்தில் குறித்துவைக்க வேண்டும். கவனிக்கும் சக்தி விருத்தி அடைவதற்கும் விஷயஞானத்தின் அபிவிருத்திக்கும் ஏற்றவழியை ஆராய்ந்தால் குறித்தஇடத்தைப் பலதரம் சென்றுபார்த்தல் ஒருவகையென்று அறியலாம். தோட்டம், குளம், மரம், ஆறு இவைகளைப் பலருதுக்களில் கவனித்தல் தபாலாபிஸ் ரயில்வேஸ்டேஷன் முதலியனவற்றை ஒருநாளில் பல காலங்களில் போய்ப்பார்த்தல், கோர்ட்டுகள், யந்திரசாலைகள், கைத்தொழிற் சாலைகள், பாடசாலைகள் முதலியவற்றை வேலை நடக்கும்போது போய்ப்பார்த்தல், ம்யூஸியம், பார்க், முதலியவைகளை சமயம் நேர்ந்தபோதெல்லாம் கவனித்தல், மேற்சொல்லப்பட்டவைகளை இதர பாடங்களுக்கு சம்பந்தப்படுமாறு நடத்துவதே புத்திசாலித்தனமாம்.

இரண்டாவது வகையைப்பற்றி கூறுவோம். இவ்வகை இங்கிலாந்தில் அதிகமாக அநுசரிக்கப்பட்டு வருகிறது. பெற்றோர்களின் அநுமதியின்மேல் உபாத்தியாயர்கள் சிலர் கூடி ஓரிடத்திற்குச் சென்று கூடாரங்களில்

சில நாட்கள் வசித்து அவ்விடத்திலுள்ள இபற்கைப் பொருள்கள், பூகோளவிஷயங்கள், கணித சம்பந்தமாக நிலத்தை அளத்தல் முதலியவற்றைப் போதிப்பார்கள். அந்த நாட்களில் விளையாட்டுகளும், விருந்துகளும் வேடிக்கைகளும் நடைபெறுமென்று சொல்ல வேண்டியதில்லை. தனிமையான இடத்தில் கொண்டுபோகப்பட்ட வாலிபர்களின் சுபாவங்கள் வெளிப்படுவதற்கும் அவர்களுக்குள்ள சிநேகம் முதிர்வதற்கும் துர் அப்பியாஸங்கள் துர்க்குணங்கள் முதலியவை வெளிப்படுவதற்கும், வெளிப்பட்டவற்றைக் கண்டிப்பதற்கும் தருணம் பல நேரிடும். அன்றியும், ஐக்கிய பாவம் நன்கு விருத்தியடையலும், பலமுள்ளவர்கள் பலஹீனர்களுக்கு உதவி செய்தலும்வியாதியஸ்தர்களுக்கு வேண்டிய உதவி மற்றவர்கள் புரிதலும், தந்நயம் பாராட்டாது சமுகத்தின் நன்மையைக்கருதலும், ஏற்படும் சமயங்கள் அநந்தம். யோசிக்குமிடத்து இவ்வகையினால் மனோவாக்குக் காயம் ஆகிய இம்மூன்றும் அபிவிர்த்தியடையுமென்று ஏற்படும். இந்நன்மைகளில் பலவற்றை குழந்தைகள் அடையும் பொருட்டு உபாத்தியாயர் பல விஷயங்களிலும் பின்பற்றத் தகுந்தவராக இருக்கக்கடவர் என்றும், அவரிடத்தில் வாலிபர்களுக்கு பூர்ண நம்பிக்கையும் பயபக்தியும் பிரியமும் இருக்கவேண்டுமென்றும் தெளிவாகும்.

இவ்வகை 15-வயதுக்கு மேற்பட்டவர்களுக்குத்தான் ஏற்றதென்று சொல்லலாம். இவ்வெளிப்பிரயாணங்கள் நடத்தப்படும்போது அவைகளை ஞாபகப்படுத்தும் ம்யூஸியத்திற்கு வேண்டிய சாமான்களைச் சேகரம் செய்யலாம்.

மேற்கூறப்பட்டவற்றால் வெளிப்பிரயாணம் என்பது ஒருவகை முறையென்றும், பாடமல்லவென்றும் தெளிவாகும். நவீனமுறையின் ஒரு ஏற்பாடு என்றுசிலர் நினைக்கின்றனர். முற்காலத்தில் குருகுலவாஸாதிகளின் சுபாவத்தையும் சிறப்பையும் அறிந்தவர்கள், இதை அவ்வண்ணம் கருதாமல் பழையது என்றுகருதி காலத்திற்கும் தேசவர்த்தமானங்களுக்கும் தகுந்தபடி மாற்றிப்புதுப்பித்துக்கொள்வார்கள்.

எம்மட்டில் அநுசரிக்கலாம்:—மேற்சொன்னபடி நடத்தி வருவதற்கு இடையூறுகளும் கஷ்டங்களும் பல உண்டாகும். முதலாவது இப்படிப்பட்ட வெளிப்பிரயாணத்தை நடத்தத் தகுந்த உபாத்தியாயர்கள் வேண்டுமென்பார்கள். பெற்றோர்கள் இங்ஙனம் அழைத்துச் செல்ல அநுமதி கொடுக்கும் நிலைமை தற்காலத்தில் ஏற்படவில்லை என்பார்கள். இவை இரண்டும் சௌகரியமானாலுங் கூட பணத்தின் கஷ்டம் வெகு அதிகம். அன்றியும் முன்யோசனையும் உத்தியோகஸ்தர்களின் உதவியும் அதிகம் வேண்டும். தேசத்தின் அபிவிருத்தியையும் தன் மாணாக்கர்களின் நன்மையையும் சதாகருத்துள்ளமைத்த உபாத்தியாயர்கள் ஏற்படும்கஷ்டங்களை அதனால் உண்டாகும் நன்மையின் பரிமாணத்திற்கு ஒரு பொருட்டாகாதென்று நினைப்பார்கள் என்று நம்பலாம்.

குணநாடிக் குற்றமுநாடி யவற்றுண்
மிகைநாடி மிக்க கொளல் —திருவள்ளுவர்.

என். கிருஷ்ணராவ், பி. ஏ., எல். டி.

உன்னைப்போலப் பிறரையும் நினை.—பிறர் உள்ளத்தை அறிய நீ உன் உள்ளத்தையே சோதித்துப் பார்த்துக் கொண்டிருக்க வேண்டும். ஏனெனில், எங்கும் மனுஷ சுபாவ மொன்றே. சிலரிடம் சில குணகுணங்கள் சிறப்பாய் இருப்பினும் பொதுக் குணங்ளில் மனிதர்கள் ஒத்தே இருப்பார்கள். ஆகையால் எது உனக்குப் பிடிக்குமோ, அது இதரர்களுக்கும் பிடிக்குமென்றும், எது உனக்குப் பிடிக்காதோ அது அவர்களுக்கும் அப்படியேயென்றும் நம்பு. ஒரு மனிதன் உன்னைப்பற்றி இகழ்ச்சியாய் ஒரு சபையில் பேசும்பொழுது உன் மனதில் உண்டாகும் வருத்தத்தைப் பரிசோதித்திருப்பாயாகில் உன்வாழ்நாள் முழுதும் நீ ஒருவரையும் இகழ வே மாட்டாய். ஒருவன் உன்னை இகழும்பொழுதும் தாழ்த்தும் பொழுதும் உனக்குண்டாகும் கோபம் துயரம் துக்கம் இவைகளை மனதில் வைத்துக்கொண்டிருப்பாயாகில் நீ ஏன் மற்றவர்களை இகழப்போகிறாய். ஒரு பரிகாசத்தால் சிநேகிதன் ஒருவனை இழந்துவிடுவது எவ்வளவு பெரிய நஷ்டம். ஆனால் அப்படி ஒரு சிநேகிதனைப் பரிகாசத்தால் இழந்தாலும் இழந்துவிடலாம்; பழித்து பகைத்துக் கொள்ளக் கூடாது. ஒருவன் உன்னை ஒருசபையில் இகழ்ந்து பேசினால் உன் மனதில் எவ்வளவு வருத்தம் இருந்தபோதிலும், முதலில் கொஞ்சமேனும் காட்டிக் கொள்ளாமல் அது உன்னைப்பற்றிச் சொல்லப்படாததுபோல நீ நடந்து கொள்ளவேண்டும். கொஞ்சமேனும் மறைவில்லாமல் உன்னைப்பற்றி நேராகவே சொல்லப்பட்டு எல்லாரும் உன்னைப் பார்த்துச் சிரிப்பார்களாகில் நீயும் அவர்களுடன் சேர்ந்து சிரித்துச் சொன்னவைகளெல்லாம் வெகு சரியென்று சந்தோஷமாகக் காட்டிக்கொள்ளவேண்டும்.

தஞ்சாவூர் ஜில்லா சரித்திரம்

THE HISTORY OF TANJORE DISTRICT

அத்தியாயம். I.

இயற்கைத் தோற்றங்கள்

பொது விவரம் வடிவும் எல்லையும்.

தஞ்சாவூர் ஜில்லா, சென்னை ராஜதானியின் தென் கிழ்பாகத்தில் கடற் கரையை யடுத்ததோர் ஜில்லாவாகும். அதன் பரப்பளவு 3727-சதுரமைல். இந்த ஜில்லாவுக்கு வடக்கேபோடும் கொள்ளிட நதி, தஞ்சை ஜில்லாவுக்கும் தென்னாற்காடு, திருச்சிராப்பள்ளி ஜில்லாக்களுக்கும் இடையிட்ட எல்லைபாகவமைந்துள்ளது. மேற்கே, புதுக்கோட்டை ராஜ்யமும் திருச்சிராப்பள்ளி ஜில்லாவும் எல்லைகள். கிழக்கே கடல். தெற்கே கடலும், ராமநாதபுரம் ஜில்லாவும் எல்லைகளாம். பொதுவாக, இந்த ஜில்லா ஒரு முக்கோண வடிவமாக விருக்கிறதென்று சொல்லலாம். ஒரு பக்கத்தில் மேற்கூறிய கொள்ளிடமும், மற்றைய இருபக்கங்களிலும் கடற்கரையும் இம்முக்கோண வடிவுக்கு எல்லைகளாகின்றன.

தாலூகாவும் முக்கிய பட்டணங்களும்.

இந்த ஜில்லாவில் இப்போது பதினொரு தாலூகாக்கள் உள்ளன. அவை யாவன:—அறந்தாங்கி, கும்பகோணம், சீர்காழி, தஞ்சாவூர், திருத்தருப்பூண்டி, நன்னிலம், நாகபட்டணம், பட்டுக்கோட்டை, பாபவிநாசம், மன்னார்குடி, மாயவரம் என்பனவாம். அவைகளின் விஸ்தீர்ணமும் நிலவளம் முதலிய விவரங்களும் பின்னர்க் கூறப்பட்டுள்ளன. மேலே கூறிய எல்லைக்குள் பிரஞ்சுக்காரருக்குச் சொந்தமாகிய காரைக்கால்மாகாணமும் அடங்கியிருக்கின்றது. ஜில்லாவின் தலைநகர் தஞ்சாவூரே. தாலுகாக்களின் தலைநகர் இருக்குமிடத்திலிருந்தே அவ்வத் தாலுகாக்களுக்குப் பெயர்களுமேற்பட்டுள்ளன. இவைகளைத்தவிர, இந்த ஜில்லாவில் செல்வத்தாலும் வேறு காரணங்களாலும் பேர் பெற்ற விடங்கள் சிலவுள்ளன. அவைகளைப் பற்றிய விவரங்கள் 'ஸ்தலவிவரம்' என்ற அத்தியாயத்தில் கூறப்பட்டிருக்கின்றன.

பெயர்வரலாறு.

தலைநகரின் பெயரே இந்த ஜில்லாவுக்கு ஏற்பட்டிருக்கின்றது. ஆனால் அந்தப் பெயர் வந்த காரணம்மட்டும் தெளிவாய்த்தெரியவில்லை. முன்னொரு காலத்தில் 'தஞ்சன்' என்ற பேருள்ள ராக்ஷதன் ஒருவன் இங்கு வாழ்ந்து ஜனங்களை இம்சைப்படுத்தினனாம். அவனை மஹாவிஷ்ணு சம்ஹாரம் செய்துவிட்டார். அவரால் கொல்லப்படும் காலத்தில் இவ்வசுரன் தான் வாழ்ந்து வந்த பிரதேசத்துக்குத் தன் பெயரையே இடவேண்டுமென்று வேண்டிக்கொண்டதாகவும், அவ்வேண்டுகோளின் படியே 'தஞ்சாவூர்' என்ற பேர் இந்த நாட்டுக்கு வந்ததாகவும் ஒரு கதையுண்டு. அடைக்கலம் என்று பொருள் படும் 'தஞ்சம்' என்ற பதத்திலிருந்து இந்நகரத்தின் பெயர் வந்திருக்கலாமென்று ஊகிக்க இடமுண்டு. தஞ்சமாக வந்து அடையப்படும் நகரம் என்பது பொருளாம்.

இயற்கைப்பிரிவுகள்

1. காவிரிப் பிரதேசம்.

தஞ்சாவூர் ஜில்லாவின் இயற்கை வளம் இரு பிரிவினதாகவுள்ளது. காவிரி நதி பாயப்பெற்ற பிரதேசமும் அதில்லாத மேட்டுப்பாங்கான விடமுமென. காவிரிப் பிரதேசம் ஜில்லாவில் பாதிக்கு மேற்பட்ட விஸ்தீர்ணமுள்ளது. அதற்கு வடக்கெல்லை கொள்ளிடநதி; கிழக்கில் கொள்ளிடம் சங்கமமாகுமிடத்திலிருந்து கோடியக்கரை முனை வரையில் நேர் தெற்காகவரும் கீழ் சமுத்திரக்கரை எல்லையாம். தஞ்சாவூர்த் தாலூகாவின் வடமேற்கு மூலையிலிருந்து தஞ்சை, மன்னார்குடி தாலூகாக்களினூடே வந்து, திருத்தருப்பூண்டித் தாலூகாவுக்கு மேற்கே கடற்கரையைச் சந்திக்கும்படி ஓர் கோடு இழுத்தால் அதுவே காவிரிப் பிரதேசத்தின் தெற்கெல்லையாகும். இதற்குள் கும்பகோணம், சீர்காழி, நன்னிலம், நாகப்பட்டணம், பாபவிநாசம்மாயவரம்தாலுக்காக்கள்முழுமையும்திருத்தருப்பூண்டித்தாலூகாவின்பெரும்பாகமும்தஞ்சாவூர் மன்னார்குடித் தாலூகாக்களின் ஓர் பாகமும் அடங்கியுள்ளன. வண்டல் படிந்ததும் மேடு பள்ளமில்லாத நெல்வயல்கள் நிரம்பியதும், ஆங்காங்கு தென்னை, மா, முதலிய பல விருக்ஷங்களடங்கிய சோலைகளால் அணிவகுக்கப் பட்டதும் கடற்கரையை நோக்கிச் சற்றுச் சரிவாகவிருப்பதுமான இந்த விசால

மானபிரதேசத்தில் கடற்கரையோரத்தில்காணப்படும் மணல் மேடுகளைத் தவிர வேறு குன்றுகளாவது மலைகளாவது கிடையாது. கடலும் மணல் தரையிலேயே அலைமோதுகின்றது. ஆகவே கடற்கரை ஒரேதோற்றத்தினதாகவே இருக்கும்.

மேட்டுப் பிரதேசம்.

ஜில்லாவின் மற்றைப் பாகங்கள் இரண்டாவதாகக் கூறிய மேட்டுப் பிரதேசத்திலடங்கும். காவிரிப்பிரதேசத்தைக் காட்டிலும் இது சற்று மேடானது. அதைப் போலவே கீழ்த்திசையை நோக்கிச் சரியும் சுபாவமுடையது. இங்கும் குன்றுகள் இல்லை. தஞ்சாவூருக்குத் தெற்கிலும் தென்மேற்கிலும் ஒரு சிறிய பீட பூமியுண்டு. அதற்கு 'வல்லம் பீட பூமி' என்று பேர் வழங்குகின்றது.

வேதாரண்யம் உப்புச் சதுப்பு நிலம்.

இவ்விரண்டு பிரிவுகளையுந் தவிர, இந்த ஜில்லாவில் கோடியக்கரை முனை தொடங்கி, அதிவீரராமன் பட்டணம் வரையில் 30 மைல் தூரம் பரவிய ஒரு பிரதேசம் உண்டு. இதற்கு வேதாரண்யம் உப்புச் சதுப்பு நிலம் என்றுபேர். சாதாரணமாக 4 அல்லது 5 மைல் அகலமுள்ளது. இந்த ராஜதானியில் உள்ள இவ்வகை நிலங்களைக் காட்டிலும் பெரியது. சித்திராபர்வத்திலும் வைசாக வெள்ளத்திலும் கடல் பொங்கும்போது இதில் நீர்நிரம்பும். இதனால் அங்கு உப்பு தானாகவே உண்டாகின்றது.

மலைகள்.

இந்த ஜில்லாவில் மலைகளே இல்லை. கடல் மட்டத்திற்குமேல் 160 அடி உயரமுள்ள பிரதேசம் எங்குமேயில்லை. வல்லம் பீடபூமிதான் இந்த ஜில்லாவில் வெகு உன்னதமான பாகம்.

ஆறுகள்: காவிரி, கொள்ளிடம்.

காவிரியும் அதன் கிளை நதிகளுமே இந்த ஜில்லாவில் ஓடும் முக்கிய நதிகள். காவிரிநதி, குடகு மலையில் உற்பத்தியாகி கிழக்கு நோக்கியோடிவந்து, திருச்சிராப்பள்ளிக்கு ஒன்பது மைல் மேற்கில் இரு பிரிவாகின்றது. இவ்விடத்துக்கு 17 மைல் கிழக்கில் இவ்விரண்டும் ஒன்று சேருவதுபோல நெருங்கி, மறுபடியும் பிரிகின்றன. வடக்கிலுள்ளது கொள்ளிடம் என்ற பேருடன் வடகிழக்கு மூலையாய் ஓடி, தஞ்சை ஜில்லா முழுவதற்குமே வடக்கெல்லையாயமைந்து ஜலம் குறைவுபடாமல் கடலில் விழுகின்றது. தெற்கிலுள்ளது காவிரி யென்ற பெயருடன் தெற்கே திரும்பி, தஞ்சை ஜில்லாவில் பெரும்பாகத்தில் வலைப்பின்னல் போல பற்பல கிளை நதிகளாகப் பிரிந்து பிரிந்தோடி கடைசியாய்க் காவிரிப்பட்டணத்தில் ஒருசிறு கால்வாயாகக் குறுகிக் கடலில் விழுகின்றது.

காவிரியின் கிளை நதிகளாவன:—வெண்ணாறு, குடமுருட்டி, வெட்டாறு, அரசலாறு, திருமலைராஜன், முடிகொண்டான், வீரசோழன், கோரையாறு, பாமணியாறு முதலியனவாம். ஒவ்வொன்றினின்றும் பிரியும் சிறு நதிகள் பலவுள. பட்டுக்கோட்டைத் தாலுகாவில் சில காட்டாறுகள் உண்டு. ஜலத்தைத் தேக்கிக்கொள்வதற்காக அவைகளின் குறுக்கே அணைகள் கட்டப்பட்டிருக்கின்றன. காவிரிப் பிரதேசத்து நதிகளெல்லாம் மணல் தரையை யுடையன.

இவ்வாறுகளில் பெரும்பாலன முகத்துவாரத்திலிருந்து சில மைல் தூரம் வரையில் சிறிய படகுகள் வரக்கூடிய ஆழமுள்ளவை. என்றாலும் அவற்றுள் மூன்றின் முகத்தில் மட்டுந்தான் துறைமுகங்கள் உபயோகப்படுகின்றன. அவை, தோப்புத்துறை துறைமுகத்தில் விழுகிற அடைப்பாறு, திருமுலவாசல் துறைமுகமிருக்கும் உப்பனாறு, முத்துப் பேட்டைத் துறை முகத்தையும் கடலையும் இணைக்கும் கோரையாறு என்பனவாம். மற்றைய நதிகளும் முன்னாளில் படகுகள் போகக்கூடிய ஆழமுள்ளனவாக இருந்திருக்கவேண்டும். கடற்கரையோரமாகவே, நாகபட்டணத்திலிருந்து வேதாரண்யத்திற்கும், தரங்கம்பாடியிலிருந்து திருமுலவாசலுக்கும் போக்கு வரவுக்கு லாயக்கான கால்கள் வெட்டப்பட்டிருக்கின்றன.

தீவுகள், பாலங்கள்.

கொள்ளிட நதியில் சில தீவுகள் இருக்கின்றன. அவைகளுள் ஒன்றான 'விநாயகத் தெரு' கும்பகோணம் தாலுகாவைச் சேர்ந்தது. அங்கு ஜனங்கள் குடியேறி யிருக்கின்றனர். இவ்வாற்றுக்கும் காவிரிக்கும் அதன் கிளை நதிகளுக்கும் ஆங்காங்கு பாலங்கள் கட்டப்பட்டிருக்கின்றன.

தஞ்சை ஜில்லாவுக்கு மேற்கே, காவிரி நதி

மைல் ஒன்றுக்கு $3\frac{1}{2}$ அடிவீதம் பள்ளத்தில் விழுகின்றது. ஜில்லாவுக்குள் வீழ்ச்சி 2·7 அடி. கொள்ளிடநதி விநாயகத் தெருவரையில் 2·8 அடி வீழ்ச்சியுடன் வருகிறது. அங்குள்ள 'லோயர் அணைக்கட்டு' க்குக் கீழே 3·3 அடி வீழ்ச்சியுடன் கடலில் கலக்கின்றது.

துறைமுகம். தஞ்சை ஜில்லாவில் 11 துறைமுகப் பட்டணங்கள் உள்ளன. அவைகளில் திருமுலவாசல், தரங்கம்பாடி, நாகபட்டணம், வேளாங்கண்ணி, தோப்புத்துறை, கோடியக்கரை, முத்துப்பேட்டை, அதிவீராமன் பட்டனம் என்பவை அந்நியதேச வியாபாரம் செய்யலாம். கொள்ளிட முகத்தினருகிலுள்ள கொடியம்பாளையம், பட்டுக்கோட்டைக்கரையிலுள்ள கட்டுமாவடி, நாகபட்டணத்துக்குச் சமீபமான நாகூர் ஆகிய மூன்றும் கடற்கறை யோரமாகச் செய்யும் வியாபாரத்துக்கு மட்டும் உபயோகப்படவேண்டியவை. சிறிய படகுகள் இத்துறைமுகங்களில் வந்து நிற்கலாம். பெரிய கப்பல்கள் 2 அல்லது 3 மைல் தூரத்துக்கப்பால் கடலில்தான் நிற்கவேண்டும். கோடியக்கரை முனைக்கருகில் $\frac{3}{4}$ மைல் தூரத்தும், தரங்கம்பாடிக்கெதிரே $1\frac{1}{2}$ மைல் தூரத்தும் கப்பல் நிற்கக்கூடும். அதற்கு இப்பால் மண் மேடுகளிருப்பதால், கப்பல்கள் வருவதற்கில்லை. சாமான்கள் படகுகள் மூலமாகத்தான் கரைக்குக் கொண்டுவரப்படவேண்டும்.

தோற்றம். தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில் பார்வைக்கு அழகாய் இயற்கைத் தோற்றம் இல்லையென்று குறை கூறுவது ஸகஜம். மலைவளமில்லாதது, ஓர் பெருங்குறையேயென்றாலும், நிலவளன் எல்லாராலும் வியக்கக்கூடியதா யிருக்கின்றது. கண்ணுக்கெட்டிய தூரம்வரையிலும் பசுமையான நெற்கதிர்கள் தழைத்தோங்குவதையும், இடையிடையே தென்னை முதலிய பலனளிக்கும் மரச்சோலைகள் தலை யெடுத்து நிற்பதையும், இரு கரையும் ஒரு கரையாகப் பெருகிய ஆறுகள் அடுத்தடுத்து ஓடுவதையும் கண் குளிரப் பார்ப்போர் இவ்விதம் குறை கூறத் துணியார். வருஷத்தில் நான்கு மாதங்கள் இவ்வாறுகளில் ஜலமிராதென்றாலும், மற்றைய ஜில்லாக்களில் அதிக காலம் இருப்பதைப்போன்ற மணற்றரைகள் இரா. மேட்டுப் பிரதேசங்கள் அவ்வளவு சிலாக்கியமல்லவாயினும் காடுகள் ஏராளமுடையன.

நிலவளம். இந்த ஜில்லாவின் நிலவளம், வண்டல், செம்மண், மணற்பாங்கு, கரிசல் என நால்வகையாக வுள்ளது. கரிசல் நிலம் தான் மிகுதி. அதிற்பாதி வண்டல் நிலம். மணற்பாங்கு அற்பம். இரும்பு சம்பந்தமான செம்மண் நிலம் தஞ்சை, திருத்தருப்பூண்டி, பட்டுக்கோட்டை, மன்னார்குடித் தாலூகாக்களில் விசேஷம். மணற்பாங்கு நிலம் தஞ்சாவூர், மன்னார்குடி, கும்பகோணம் தாலூகாக்களில் காணப்படுவதில்லை. கடலையடுத்த பிரதேசம் பொதுவாக மணற்பாங்காக விருக்கின்றது. பாசன மிராவிட்டால், வனாந்தரமாய்ப் போய்விடும். கரிசல் எங்கும் காணப்படும்; என்றாலும் ஜில்லாவின் இருகோடிகளில் அபூர்வம். வண்டல் நிலம் காவிரிப் பிரதேசத்தில் மட்டுமே காணப்படுகிறது. எருவே உபயோகிக்காது போனாலும் இதன் வளம் குறைவடைவதே யில்லை. ஆற்று ஜலம் பாய்வதால் 15 வருஷத்தில் ஆறங்குலம் வண்டல் படிகின்றதெனக் கணக்கிட்டிருக்கின்றனர். சீர்காழித் தாலூக்காவிலும் கொள்ளிடத்திலிருந்து பிரியும் வாய்க்கால்களின் வண்டல் படிந்த பிரதேசம் கொஞ்சம் உண்டு.

பூதத்வம். பொதுப்படக் கூறுமிடத்து, ஜில்லாவின் பெரும் பாகம் பாறையற்ற மணற்றரையில் வண்டல் கலந்ததாகவே யிருக்கிறது. மேற்குப் பாகத்தில் வண்டல் ஜாஸ்தியாயும் கடற்கரையைச் சமீபிக்கச் சமீபிக்க வண்டல் குறைவாயும் காணப்படுகின்றது. அலைமோதுவதால் வண்டற்றரை வரவரக் குறைந்துபோகின்றதெனக் கூறப்படுகின்றது. பட்டுக்கோட்டையைச் சுற்றியுள்ள இடந்தவிர, மற்றைய மேட்டுப் பிரதேசங்களில் செம்பாறுங்கல் காணப்படுகின்றது. கந்தர்வகோட்டைக்குச் சமீபத்தில் கற்பாறைகள் உள்ளன. அவை கனமுள்ளவையாயும் உறுதியாயும் மஞ்சள், சிவப்பு முதலிய நிறமுள்ள வேறு பாறைகளால் மூடப்பட்டவையாயுமிருக்கின்றன.

உலோக வர்க்கம். தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில் உலோகங்கள் அபூர்வம். மேட்டுப் பிரதேசத்திலுள்ள செம்பாறுங் கற்றரையில் இரும்பு காணப்படுகின்றது. என்றாலும்

அதை வெட்டி யெடுக்கும் முயற்சியில்லை.

வல்லத்துக்குச் சமீபத்தில் ஒருவிதமான கூழாங்கற்கள் அகப்படுகின்றன. ஸ்படிகம், புகை வர்ணக்கல், வட்டமான மஞ்சள் வர்ணக்கல், செவ்வந்திக்கல் ஆகியவைகளே முக்கிய தினுசுகள். தஞ்சையிலுள்ள ரத்ன வியாபாரிகள் இவைகளைச் செதுக்கி அழகுக்கும் உபயோகத்துக்கு மேற்ற வஸ்துக்களாகச் செய்கின்றனர்.

செம்பாறாங்கல் அகப்படுமிடங்களில் அது வீடு கட்டுவதற்கும் பாதை போடுவதற்கும் உபயோகப்படுகிறது. முக்கியமாக அப்பொருள் தஞ்சாவூர்த் தாலூகாவில் வல்லத்திலும் கந்தர்வ கோட்டையிலுமே அகப்படுகின்றது. வெட்டி யெடுக்கப்படும்போது, அது எளிதில் பொடியாகப் போய்விடும் தன்மையதாயினும், கொஞ்ச நாள்களுக்கு வெயிலிலும் மழையிலும் போட்டுவைத்தால் உறுதியாகிவிடுகிறது.

சுண்ணாம்புக்கல் எங்கும் ஏராளமாகக் காணப்படுகின்றது. பூச்சுச் சுண்ணாம்பு செய்வதற்கு மிகுதியாக உபயோகிக்கப்படுகின்றது. வல்லத்துக்கு மேற்கில் சிறிது சிறிது மஞ்சள் காவியும், திருச்சிராப்பள்ளி ஜில்லா ஓரமாக, காவிரியின் தென்கரையில் 'சோடா' மண்ணும் காணப்படுகின்றன. நாகூருக்குச் சமீபத்தில் மட்டமான சிலாசத்து அகப்படும்.

சீதோஷ்ணம், பருவம். இந்த ஜில்லாவில் வருஷமொன்றுக்குச் சராசரி 44·23 அங்குல மழை பெய்கின்றது. கடலை யடுத்த தாலூகாக்களில் ஜாஸ்தியாயும் உள்நாட்டுத் தாலூகாக்களில் குறைவாகவும் பெய்யும். பக்கத்திலுள்ள இதர ஜில்லாக்களில் காட்டிலும் இங்கு அதிக மழை பெய்கிறது*. மே, ஜூன் மாதங்களில் அதிக கோடை. ஆறுகளில் ஜலமில்லாமலிருப்பதும், உஷ்ணக்காற்று வீசுவதுமான ஜூன் மாதத்தில் கோடைப்பருவம் தாங்கமுடியாமலிருக்கும். அப்பால் ஆற்று வெள்ளமும், தென்மேற்குப் பருவக்காற்றால் ஓரோர் வேளையில் பெய்யும் மழையும் உஷ்ணத்தைத் தணிக்கும். அக்டோபர் மாதத்திலிருந்து குளிர்காலம் தொடங்கி ஜனவரி முடிவுவரையிலிருக்கும். பெப்ருவரி, மார்ச்சு மாதங்களில் பகலில் உஷ்ணம் சுமாராகவும் இரவில் குளிராகவும் இருக்கும். அப்போது பனி மிகுதியாகப் பெய்யும். மார்ச்சு மாதத்தின் பிற்பாதியில் கோடையாரம்பமாகிவிடுகின்றது. பொதுவாகவே கடற்கரையை நெருங்க நெருங்க குளிர்ச்சியதிகமாகும். வல்லத்துக்குச் சமீபமான இடம் தேகாரோக்கியத்துக்கு ஏற்றதாம். ஈரமில்லாத காற்றும் மேட்டுப்பாங்கும் இந்த குணத்தைக் கொடுக்கின்றன. பட்டுக்கோட்டைத் தாலூகாவில் கடற்கரையோரத்தில் உஷ்ணம் அதிகமாயும் உட்பிரதேசத்தில் சற்று குறைவாயும் காணப்படுவது விபரீதம்.

ஏப்ரல் மாதத்தில் தொடங்கும் தென்மேற்குக் காற்று ஜூன் மாதத்தில் கடுமையாக வடிக்கும். செப்டம்பர் மாதத்தில் மிருதுவாயடித்து, அக்டோபரில் நின்றொழியும். நவம்பர் ஆரம்பத்தில், வட கீழ்காற்று தொடங்கி மிருதுவாக ஜனவரி மாதம் முடிவு வரையிலடிக்கும். அப்பால் நின்று போய், மார்ச்சு மாத முடிவில் தென் கீழ்த்திசை வழியாகத் தென்மேற்குத் திசைக்கு மாறி அங்கிருந்து அடிக்கத் தொடங்கும்.

விருக்ஷ வர்க்கம். தஞ்சை ஜில்லாவில் காணப்படும் விருக்ஷ வர்க்கம் சாதாரணமானதே. பழந்தரும் மரங்கள் ஏராளம். மா, தென்னை, புளி விசேஷித்துக் காண்கின்றன. நாட்டு மா, நாரும் புளிப்புமுள்ளது. செல்வவான்கள் நல்ல ஒட்டு மாங்கன்றுகளைப்பயிரிட்டிருக்கின்றனர். தஞ்சாவூர், மன்னார்குடி, பட்டுக்கோட்டை, அறந்தாங்கித் தாலுகாக்களில் பலா மரம் மிகுதி. பனையும், சவுக்கும் தஞ்சைத் தாலுகாவில் சாதாரணம். நாகைமரம் வல்லம் பீட பூமியில் மட்டும் காணப்படுகிறது. சாலைகளின் இருமருங்கும் ஆல், புளி, மா, வேம்பு, பூவரசு முதலிய விருக்ஷங்கள் வைத்து விருத்தி செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. இந்த ஜில்லாவில் தோப்புக்கள் மிகுதி. அவைகளில் மேலே கூறிய மரங்களும் இலுப்பையும் மூங்கிலும் பயிராகின்றன. நன்னிலம், கும்பகோணம் தாலுகாக்களில் மூங்கில் அபரிமிதம்.

ஜீவவர்க்கம்: கால் நடை. இங்கு நாட்டு ஜாதியும் கோயம்புத்தூரிலிருந்து கொணரப்பட்ட ஆலம்பாடி ஜாதியுமென இரண்டு தினுசு மாடுகள் உண்டு. நாட்டு மாடுகள் சிறியவை; உழவுக்கு மட்டும் வரும்.

* திருச்சிராப்பள்ளி 32·29 அங்குலம்; மதுரை 30·71; திருநெல்வேலி 27·25; ராமநாதபுரம் 28·91.

பின்னவை இழுப்புவேலைக்கு உபயோகப்படுகின்றன. அதிக கனத்தால் இவை சேற்றில் அமிழ்ந்து போகின்றன வாதலால் உழவுக்கு உபயோகமில்லை. ஆகவே 'ஆலம்பாடி அழகெருது உழவுக்குதவாத இழவெருது' என்ற பழமொழியும் உண்டாயிற்று. நெல்லூர், மைசூர் தினுசு மாடுகளும் பம்பாய் தினுசுகளெனப்படும் மோழைக்காளைகளும் சிற்சில விடங்களிலுள்ளன. இவை, திருவண்ணுமலை அரியலூர், சமயபுரம், கும்பகோணம், திருவாரூர் ஆகியவிடங்களில் நடக்கும் சந்தைகளுக்குக் கொண்டுவரப்படும். நாட்டு தினுசை விருத்தி செய்யமுயற்சிப்பதில்லை. தஞ்சாவூரிலும், திருவாவடுதுரையிலும் உயர்ந்த ஜாதிக் காளைகளிருக்கின்றன. அவ்விடங்களிலுள்ளவர்கள் அவைகளைத் தங்களுடைய பசுக்களுடன் சேரும்படி செய்து, ஏதோ ஒருவாறு கால் நடைவிருத்தியாகும்படி பிரயத்தனப்படுகின்றனர். நாட்டு தினுசான எருமைக்கடா உழுவதற்கும், மணல் வண்டியிழுப்பதற்குமே உபயோகப்படுகின்றது.

மேய்ச்சல் தரை இல்லாததனுல்தான் கால் நடைகள் விருத்தியாவதில்லை. ஆகவே மாடுகள் கொட்டில் தீனி தின்பவையாக விருக்கின்றன. வைக்கோல் தினுசுகள் பலவும் முக்கியமாக நெல் வைக்கோலுமே கால் நடைக்குச் சாதாரணமாகக் கொடுக்கப்படும் உணவாம். பருத்திக்கொட்டை, தவிடு, கொள்ளு, பலவகைப் பிண்ணுக்கு முதலியனவும் உணவுப் பொருள்களாம். வண்டி மாடுகள், பால் பசு, பால் எருமை ஆகியவைகள் உழவுமாட்டைக் காட்டிலும் கொஞ்சம் நன்ருகப் போஷிக்கப் படுகின்றன. உழவு மாடுகளுக்குப் பெரும் பாலும் வைக்கோலும் சிறுபான்மை பருத்தி விதையும் பிண்ணுக்கும் கிடைக்கும். எருமைக் கடா, மலட்டுப்பசு, பால் எருமைகள் உழவு மாட்டைப்போலத்தான் கவனிக்கப்படுகின்றன. பசு புண்ணியப்பிராணியாதலால் மலடாகவிருந்த போதிலும் வேலைக்கு ஏவப்படுவதில்லை. மலட்டைப் போக்குவதற்கு தவிடு நல்லதென்று சிலர் சொல்கின்றனர்.

கால் நடைக்கு வருகிற வியாதிகள், கோமாரி, வெக்கை, அடப்பன் அல்லது வர வெக்கை என்பனவாம். வெக்கை கோடையிலும், அடப்பன் மாரி காலத்திலும் வரும். மாரிகாலத்தில் பொசிக்கை அல்லது வரைக்குன்னல் என்ற மலேஜுரம் மாடுகளுக்கு வருவதுண்டு. அழல் வெக்கை, கந்தடைப்பு, மென்னடைப்பு முதலிய வியாதிகள் அருமையாயினும் உயிரைக் கொண்டு போகும் தன்மையனவாம்.

வெள்ளாடும் செம்மறியாடும் சாதாரணமாக எங்கும் காணப்படும் தினுசுகள்தாம். மேய்ச்சல் தரை இல்லாதபடியால் அவை விசேஷித்திருப்பனவல்ல.

கோடியக்கரைக்கு அருகில் சில குடியானவர்கள் சிறியவையும் பலமுள்ளவையுமான நாட்டுக்குதிரைகளை வளர்க்கின்றனர். சொந்தக்காரர்கள் அவைகளின் மீது அடையாளங்கள் போட்டு, சமீபத்திலுள்ள காடுகளில் ஓட்டி விடுவார்கள். வேண்டும்போது பிடித்துக்கொள்வார்கள்.

நரியும் குள்ள நரியும் எங்கும் காணப்படுகின்றன. காட்டுப்பூனைகள் ஏராளம். புனுகு பூனை சிற்சில விடங்களில் மட்டும் உண்டு. பன்றி, கலைமான், புள்ளிமான் ஆகியவை, கோடியக்கரையிலும், சீர்காழியைச் சுற்றிலும் மதுக்கூர்ப் பக்கத்திலும் உள்ளன. வேட்டையாடுவதற்குத் தகுந்தவிடம் கோடியக்கரைக்குச் சமீபத்திலுள்ள காடுதான். அங்குள்ள மான் குட்டிகளைக் குள்ளநரியும் நரியும் கொன்றுவிடுகின்றனவாம்.

தாரா, வாத்து, காடை, கௌதாரி முதலியவைகள் உளவாயினும் விசேஷமாகவில்லை. நீர்வள மிகுந்துள்ள விடத்தில் நீர்க்கோழி அதிகமாக விராதது ஆச்சரியமே. வல்லம், திருத்தருப்பூண்டி, மன்னுர்குடிப் பக்கங்களில் கௌதாரி சாதாரணம். திருத்தருப்பூண்டியின் தென்பாகத்தில் தாரா அடிக்கடி வரும். மீன்களும் விசேஷம். ஆறுகளில் மீன் பிடிப்போர்க்கு நல்ல லாபமுண்டு.

கள்ளர், படையாச்சி, வலையர், குருக்கர், தொம்பர், மூப்பர் ஆகியவர்கள் வேட்டைத் தொழிலை மேற்கொண்டிருக்கின்றனர். திருத்தருப்பூண்டித் தாலுகாவில் தொம்பர்கள் நரியைப் பிடிப்பதற்காக ஒரு எருமை மாட்டைச் செத்ததுபோல் படுக்கவைத்து அதனருகில் நரிபோல் ஊளையிடுவார்களாம். சப்தத்தைக் கேட்டு நரிகள் கிட்ட வந்தவுடன், அவைகளை வலைபோட்டோ, தடியினு லடித்தோ பிடித்துத் தின்பார்கள்.

தேகதத்துவ சாஸ்திரம்
PHYSIOLOGY & THE LAWS OF HEALTH

இந்தப் பதத்தின் அர்த்தம் தேகத்தைப் பற்றிய தத்துவங்களை யுள்ளடக்கிய சாஸ்திரங்கள் என்பதல்ல. தேக தத்துவங்களைப்பற்றி விவரிக்கும் நூல் என்றாகும். அதாவது தேகத்திலுள்ள அங்கங்களையும், அவைகளின் கூறுகளையும், அவைகள் அமைக்கப்பட்டிருக்குமிடங்களையும், விதங்களையும், அவைகளின் பிரயோசனங்களையும், அவைகளிடம் வேலை வாங்குவதற்குள்ளக் கிரமங்களையும் அவைகளின் வியாதி லக்ஷணங்களையும் விவரித்து கூறும் நூலாம். ஆகவே, இந்த சாஸ்திரத்தின் மேன்மையும், மனிதனுக்கு இந்த சாஸ்திர ஞானத்தின் அவசியத்தையும் ஒருவாறு நன்கறியலாம். சாதாரணமாய் சரீர சுகத்தைப் பேணிவைத்து, வியாதிகள் அணுகாமல் அரோகதிட சரீரிகளாய் மனிதர்களிருப்பதற்கு இந்த சாஸ்திரத்தின் அதிநுட்பமான விஷயங்களின் ஆராய்ச்சி யில்லாமல் ஸாதாரணமான பரிசயத்தைக் கொண்டு ஸாத்தியமாகுமாதலால், இந்த சாஸ்திரத்தைக் கூலங்கஷமாய்ப்படித்தறிய சாவகாசமற்றவற்கு, தேகதத்துவங்களைப் பற்றிய சாதாரணமான ஞானமாவது அவசியமென்றாயிற்று.

மேலும் நம் நாட்டு வைத்தியர்களில் பெரும்பாலர், வியாதிகளுடைய கூறுகளை நன்கறியாமலும், எந்த ஸ்தானங்களில், அல்லது எந்த அங்கவமைப்புகளில் குறைவினால் வியாதி உற்பத்தியானது என்பதை யறியாமலும், வைத்திய சாஸ்திரத்திற்கு முக்கிய ஆதாரமாயுள்ள தேக தத்துவ சாஸ்திரத்தின் காப்பேட்டைக்கூடக் கேட்டறியாதவர்களாய், சரீரத்துக்கு அவ்வச் சமயங்களுக் கேலாத அல்லது முற்றும் மாறான மருந்துகளைக் கொடுத்து, சரீரத்தைக் கெடுத்து விடுகிறார்களென்பது உண்மை. இவ்விஷயம் நாமனுபவ சித்தமாய் காணலாம். ஆதலால் அவ்வித தீங்குகள் நேராதிருக்கும் வண்ணம் வியாதிகளின் கூறுகளை ஸாமானியமாய் நாமாய் அறிந்துகொள்ளக் கூடியதற்கு வேண்டிய விஷயங்களை நாம் கற்றுக்கொள்வோமானால் பல தீங்குகளை நாம் விலக்கிக்கொள்வதுடன், உலகத்திற்கும் மிகுந்த நன்மை செய்யலாம்.

ஆதலால், அடியில் வரும் பக்கங்களில் தேக தத்துவ சாஸ்திரமும், நம்முடைய சரீர சௌக்யத்தைக் காப்பாற்றுவதற்கு வேண்டிய சில விதிகளும் நம்மைச் சுற்றிலுமுள்ள சில அசுத்தங்களால் நமக்கு வியாதிகள் உண்டாகாதிருக்கவேண்டியதற்காக, நாம் வீடுகளைச் சுத்தமாய் வைத்துக்கொள்ள வேண்டிய விஷயமான சில விதிகளும் கூறப்படும்.

அத்தியாயம் 1.
எலும்புக்கூடு

அதோ பக்கத்திலுள்ள படத்தில் காட்டியிருப்பதுதான் எலும்புக்கூடு. அது மனிதனுடைய சரீரத்தை தாங்குவதற்காக ஏற்பட்ட கூடென்று நன்றாய் விளங்குகிறதல்லவா? மற்ற மிருகங்களுடையவும், பட்சி முதலிய பிராணிகளுடையவுமான கூடுகள் எவ்விதமாக விருக்குமென்று இந்தப் படத்தைக்கொண்டு நீங்கள் ஒருவாறு ஊகித்துக்கொள்ளலாம். உண்மையான ஒரு மனித சரீரத்தின் எலும்புக்கூடு நீங்கள் சம்பாதிக்கக்கூடுமானால், அது நிரம்ப கெட்டியான பல எலும்புகளால் செய்யப்பட்டிருக்கிற விஷயத்தை யன்றியும், அவைகளொன்றோடொன்று வெகு கெட்டியாக இணைக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்கிற விஷயத்தையு மறிவீர்கள். இவ்வளவு கெட்டியாக இக்கூடு அமைக்கப்பட்டிருப்பதற்கு காரணம் ஆங்காங்குள்ள வெகு மிருதுவான சில அங்கங்களையும், சில மிருதுவான தசைகளையும் காப்பாற்றுவதற்காக வென்றும், அவ்வவைகளை காப்பாற்றுவதற்கு எவ்வளவு பலம் வேண்டுமோ அதற்கதிகமும் குறைவுமில்லாமல் கணக்காக அமைத்திருக்கும் கடவுளின் அத்யத்புதமான ஸர்வஞ்ஞ சக்தியும் உங்களுக்கு விளங்கும்.

இவ்விதம் ஆச்சரியமாய் அமைக்கப்பட்டிருக்கிற எலும்புக் கூடானது சற்றேறக்குறைய 200 தனித்தனி எலும்புகளாலாகி யிருக்கிறது. இவ்வத்தியாயத்தில், அவ்வெலும்புகள் சரீரத்தில் அமைக்கப்பட்டிருக்கும் இடங்களையும் விதங்களையும் பற்றிப் படித்து அடுத்த அத்யாயத்தில் அவைகள் இணைக்கப்பட்டிருக்கிற மாதிரியையும், அவைகளவ்விதம் அமைக்கப் பட்டிருக்க வேண்டிய காரணங்களையும் பற்றி வாசிப்போம்.

ஒரு சவத்தை கவனியாமல் மழையிலும் வெயிலிலும் கிடக்கும்படிப் போட்டு விடுவோமானல், அப்பொழுது, அதிலுள்ளமிருதுவான பாகங்களாகிய தசைகள், நரம்புகள், இரத்தக் குழாய்கள் முதலியவைகளெல்லாம் அழுகி அல்லது பொடியாகி, மண்ணோடுமண்ணாகக் கலந்து போய் விடும். அப்பொழுது மிச்சப்படுவது தான் நாம் மேற்கூறியுள்ள எலும்புக்கூடு என்பது. இதனல் இன்னொரு விஷயமும் புலப்படும். அதாவது மற்ற சரீரபாகங்களை விட, இந்த எலும்புக்கூடு அதிகபலம் பெற்றதென்பதே.

மனித சரீரத்தில் தலையையும், கை கால்களையும் வெட்டி விட்டால் மீதப்படுகிறபாகத்திற்கு முண்டம் (Trunk) என்று பெயர். ஆகவே சரீரமும் மூன்று பிரிவினைகளை யுடையதாக எண்ணப்படுகிறது; அதாவது (1) தலை (2) முண்டம் (3) கைகால்கள்.

முதலில் தலையிலுள்ள எலும்புகளை கவனிப்போம். மூளை யென்ற வெகு மிருதுவான பாகத்தைப் பாதுகாப்பதற்காகச் செய்யப்பட்ட வோர்பெட்டிபோல் தலையெலும்புகள் பொருத்தப்பட்டிருக்கின்றன. மூளையின் மேற்புறத்தில் ஓர்வகை வெண்ணெய்போன்ற பதார்த்தம் பூசப்பட்டிருக்கிறது. இந்த பதார்த்தத்துக்கு ஸ்வல்பசலனமும் நேருமானல் அதனல் பைத்தியம் முதலிய கெடுதிகள் விளையக்கூடும். ஆகையால் இவ்வெலும்புகள் கெட்டியாயும் உருதியாயும் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. மேலும் இவைகளின் வேலை மூளையை பாதுகாப்பதன்றி வேறொன்றுமில்லாமையால் இவைகளில் சலனம் வேண்டியதவசியமில்லை. ஆதலால் அசைவதற்கும் ஓர்வித ஏற்பாடுமிங்கு காணப்படவில்லை. இவைகள் ஒன்றோடொன்று ஓரங்களில் (Sutures) என்ற பல்லுகள் போல் ஒன்றினுள்ளொன்றாக பொருத்தப் பட்டிருக்கின்றன. கன்னர்கள் தவலைகளின் அடிப்புறத் தகட்டையும் மேற்புறத்தையும் பொருத்துவது ஒருவாறு இப்பொருத்தத்திற்கு உபமானமாகும். தலையில் இவ்விதம் பொருத்தப்பட்ட எலும்புகளில் சுமார் 8 உண்டு.

அதன் பிறகு முகத்தில் இவ்விதமே சுமார் 14 எலும்புகள் வரை இருக்கின்றன. ஆனல் அவைகளின் பெயர்களை நாம் அறிந்துகொள்ள வேண்டுவதனவசியம். மேல் மண்டை அல்லது தலையைச் சேர்ந்ததான நெற்றி யெலும்பும் கீழ்ப்புறம் மூக்கையும், கன்னங்களையும் சேர்ந்ததான எலும்புகளுமிருந்து ஓர் பள்ளத்தையுண்டு பண்ணுகின்றன. இந்தப் பள்ளத்தினிடையில் தான் அதிசூட்சுமமும், மிருதுவும் ஆச்சரியப்படத்தக்கதான அமைப்புமுள்ள கண்கள் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இவைகள் கண்களிருக்குமிடத்திற்கு சற்று வெளியே நீட்டிக்கொண்டிருப்பதாலும் மிகுந்த உறுதியுள்ளவைகளாயிருப்பதனலும் கண்ணிற்கு ஒருவித அபாயமுமில்லாமற் காத்துக் கொடுக்கிறது.

இந்தச் சுமார் 14 எலும்புகளும் தலை எலும்புகளைப் போல் சலனத்திற்கு ஹேதுவில்லாமலே தான் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன வென்றாலும் அவைகளிலொன்று அதாவது கீழ் தாடை எலும்பு அசையக்கூடியதாயிருக்கிறது. இவ்வெலும்பு மற்றமண்டை எலும்புகளுடன் கீல் பொருத்தாக (அடுத்த அத்தியாயம் பார்க்க) பொருத்தப்பட்டிருக்கிறது. அதனல், அந்த எலும்பை கீழே தாழ்த்தவும் மேலேதூக்கவும் சாத்தியமாகிறது. அதுதான் நாம் வாயைத் திறப்பதும் மூடுவதும். இன்னும் இதனல் நாம் வாய் மூடித்திறக்கும் காலங்களில் மேல்தாடை எலும்பு அசைவதில்லை என்பது விளங்கும்.

மேல்தாடை, கீழ்தாடை ஆகிய இவ்விரண்டிலும் பற்கள் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. நாம் சாப்பிடும் ஆகாரத்தை நன்றாக மென்று உள்ளே இறக்க வேண்டியதற்காகவே இத்தாடைகள் ஏற்பட்டிருப்பதால், அவைகளில் இப்பற்கள் பொருத்தப்பட்டிருக்கின்றன.

மனிதனுக்கு ஆயுள் காலத்திற்குள் இரண்டு விதமான பற்கள் உண்டாகின்றன. நாம் சிறு குழந்தைகளாக விருக்கும் பொழுது உண்டாகின்ற பற்களுக்கு பால் பற்கள் என்று பெயர். அவைகள் 20 தான். நம்முடைய 7 அல்லது 8-ம் பிராயம் தொடங்கி 16-17-ம் பிராயத்திற்குள் அவைகள் விழுந்து விடுகின்றன. அதன் பிறகு தான் நமக்கு நிஜப்பற்கள் உண்டாகின்றன. அதாவது நிஜப்பற்கள் நம்முடைய ஈறுகளில் உற்பத்தியாகி, பக்குவமாகி வெளியே வரும் பொழுதுதான், அவ்வவ்விடங்களிலுள்ள பாற்பற்கள் உதிருகின்றன. ஆதலால், ஷை பால்பற்கள் விழ விழ, நிஜப்பற்கள் அவை

களின் கீழிருந்து வளர்ந்துகொண்டே வருகின்றன. இப்படி இரண்டாந்தடவை உண்டாகிற பற்கள் தாம் 32. அவைகள் முன்னிருந்தவைகளைப்பார்க்கிலும் கெட்டியாயும் உறுதியாயும், பெரிதாகவுமிருக்கின்றன.

முண்டத்தின் எலும்புகள்

முண்டமென்பது இன்னதென்று தான் முன்னமேயே சொல்லியிருக்கிறோமே. நம்முடைய சரீரம் முழுவதையும் நேராக நின்று வேலை செய்யும்படி காப்பாற்றி, ஆதாரமாயிருப்பது முதுகெலும்பு தான். இந்த முதுகெலும்பென்பது உண்மையில் ஒரு எலும்பல்ல.பல எலும்புகள் ஒன்றாய்ச்சேர்க்கப்பட்டு, ஒரு ஸ்தம்பாகாரமாய் நிற்கின்றன. இவ்வெலும்புகள் ஒவ்வொன்றுக்கும் ஒவ்வொரு வர்டிப்ரா (Vertebra) வென்று பெயர்; ஆதலால் முதுகெலும்புகளின் ஸமூகத்திற்கு வர்டிப்ரா ஸ்தம்பமென்று பெயரிடலாம்.

இவைகள் ஒன்றோடொன்று எப்படி இணைக்கப்பட்டிருக்கின்றனவென்றுபார்ப்போம். உதாரணமாக, இவ்வெலும்புகளெல்லாம் அசைவதற்கில்லாமல், ஒன்றோடொன்று மேல் வைக்கப்பட்டு, கெட்டியாக பொருத்தப்பட்டிருந்தால் இந்தவர்டிப்ராஸ்தம்பமானது நேராக நிற்கும்; வளைவதற்கு இடங்கொடாது. நாம் தினந்தோறும் பார்க்கிற, தம்மன் கூத்தாடிகள் சரீரத்தைப் பலமாதிரிகளாக வளைக்கிறார்களே, அதுவும் ஸாத்தியமாகாது. ஆகவே, இப்படி நமக்கு சௌகர்யார்த்தமாய் சரீரத்தை நாலா பக்கங்களிலும் வளைப்பதற்கு அனுகூலமாயிருக்கும்படி, எவ்வித அங்கவமைப்பு, ஏற்பட்டிருக்கிறதென்று சற்று நிதானிப்போம்.

எலும்புகள் அல்லாமலும் தசை மாம்சம் முதலியவற்றின் இனத்தைச்சேராமலும், எலும்புகளைப்போல் அவ்வளவு கெட்டியாக இல்லாமலும்,மாம்சங்களைப்போலஅத்துணைமிருதுவாக வில்லாமலும், சுலபமாய் வளைக்கக்கூடியதாயிருந்தாலும், சீக்கிரத்தில் ஒடியக்கூடாததாயும், இந்தியாரப்பர் முதலியவஸ்துகளைப்போல் பெரிதாக்கவும் சிறிதாக்கவும் கூடிய குணமுடையதாயும் உள்ள 'கார்டிலேஜ்'(Cartiloge) என்ற ஒருவகை வஸ்து நம்முடைய சரீர அமைப்பில் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இதையொருவாறு இளம் எலும்பு என்று சொல்லலாகும். நம்முடைய காதின் தோலின் கீழ் உள்ள எலும்பைத்தொட்டுப் பார்த்தால் இந்த 'கார்டிலேஜ்' இன் குணங்கள் சுமாராகவெளியாகும். இவ்வித 'கார்டிலேஜ்' களாலாகிய சிறுமெத்தைகள், ஒவ்வொரு இரண்டுவர்டிப்ராக்களுக்கும் நடுவேவைத்து பொருத்தப்பட்டிருக்கின்றன. இந்த ஏற்பாட்டினால் தான் முதுகெலும்பு நாலாபுறங்களிலும் சாய்வதற்கு சாத்தியமாகிறது.

இந்த ஸ்தம்பாகாரத்தில் மேலாக இருக்கும் 7வர்டிப்ராக்கள் சிறியவைகளாகவிருக்கின்றன. கழுத்திற்குக் கூடாக நின்று, தலையின் அங்கங்களை தாங்குவதற்கும் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. அதற்கடுத்தபடி கீழிருக்கும் வர்டிப்ராக்கள் பன்னிரெண்டு. இப்பன்னிரெண்டும் பக்கங்களிலுள்ள 12 விலா வெலும்புகளைத் தாங்குகின்றன. இவ்விலாவெலும்புகள் பக்கத்திற்கு 12 ஆக, முதுகெலும்பின் வர்டிப்ராக்களில் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இவைகளின் கீழ் 5 வர்டிப்ராக்களிருக்கின்றன. இவைகள் இடுப்பிற்கு ஆதாரமாயிருக்கின்றன. இவ்வர்டிப்ராக்களில், மேலேயுள்ளவை, வரவர விருத்தியாகும், பாரத்தைத் தாங்கவேண்டியிருப்பதால், மேலிருந்து கீழே ஒன்றைவிட ஒன்று பெரிதாகிக்கொண்டே வருகின்றன. இவைகளின் கீழுள்ள வர்டிப்ராக்கள் எல்லாம் ஒன்றாகவும், கெட்டியாக சேர்க்கப்பட்டு உறுதியாகவும், கூடில்லாமல் பெரிதாகவும், கனமாகவுமிருக்கின்றன.

இப்படி வர்ட்டிப்ராக்கள் 33 தனி எலும்புகளாலாகிறது. குழந்தைப் பருவத்திலிருந்துமனிதன் முதிர்ச்சியடைய அடைய இடுப்பின் வர்டிப்ராவுக்குக் கீழிருக்கும் 5 எலும்புகளும் ஒன்றாகச்சேர்ந்து, தனித்தனியே சலனமற்றவைகளாய், வளருவதற்காரம்பிக்கின்றன. அதற்குக் கீழுள்ள 4 எலும்புகளும் அப்படியே ஒன்றாகச்சேர்ந்து வளருகின்றன. ஆகவே மனிதப்பருவமடைந்த காலத்தில் முதுகெலும்பில் தனித்தனியாயிருக்கும் எலும்புகள் 26. தான்.

இடுப்பெலும்புகள் பக்கத்திற்கொன்றாக, இடுப்பின் பக்கங்களில் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அவைகளின் உருவம் தனிமாதிரியாகவிருக்கின்றது. அந்த இரண்டு எலும்புகளுமாக, முன்பக்கத்தில் வந்து சந்தித்து ஓர்வித இடைவெளியை யுண்டுபண்ணுகிறது.

பிறகு விலாவெலும்புகளை நோக்குங்கள். அவைகள் முன்புறமும் பின்புறமும் இணைக்கப்பட்டு, தங்களுக்கிடையே ஒரு கூடு உண்டாகும்படி நிற்கின்றன. இந்த கூட்டிற்குத்தான் மார்பகம் என்று பெயர். இதற்குள் அமைக்கப்பட்டிருக்கிற சுவாசாசயம் என்ற ஒரு அவயவத்தை காப்பாற்றவேண்டியதற்காக இந்தக் கூடு ஏற்பட்டிருக்கிறது. இந்த எலும்புகளில் பலம் அதிகம். பீப்பாய்களைச்சுற்றிலும் இரும்புக்கட்டுகள் இருப்பதை பார்த்திருக்கின்றீர்களல்லவா? அந்தப்பீப்பாயின் மரங்களைக் காப்பாற்ற வேண்டியதற்காகவல்லவா அந்தக் கட்டுகள்? அதே விதந்தான் தசைகளாலாகிய மார்பகப் பெட்டகத்தை கெட்டி செய்யவேண்டியதற்காக இந்த விலா எலும்புகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன.

இந்த விலாவெலும்புகள் 12 என்றும், அவைகள் ஒவ்வொன்றும், ஒவ்வொரு பக்கத்திலும் ஒவ்வொரு வர்டிப்ராவில் பொருத்தப்பட்டிருக்கிறதென்றும் நாம் முன்னமேயே சொல்லியிருக்கிறோமல்லவா? அவைகள் மேலும் கீழும் அசைப்பதற்குச் சாத்திய மாகும்படி முதுகெலும்போடு சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன. இவ்வெலும்புகள் அவ்விதமே, முன்புறத்திலிருக்கிற மார்பெலும்பில் கொண்டுவந்து பொருத்தப்பட்டிருக்கின்றன. ஆனால் அவை பூமியின் பரப்புடன் சமாந்தரமான பரப்பாயில்லாமல் சாய்வாய் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அதனால் இவ்வெலும்புக்கூடு சற்று மேலெழுமானால் இக்கூட்டின் அகலம் கொஞ்சம் அதிகப்படுமல்லவா?

கைகால் எலும்புகள்

கைகள் முண்டத்தோடு இரண்டு விதமான எலும்புகளால் சேர்க்கப்படுகின்றன. அவை, பின்புறத்தில் நாம் தொட்டுப் பார்த்தறிந்து கொள்ளக்கூடிய தட்டையான (Blade) எலும்பென்பதொன்றும் முன்புறத்தில் காலர் எலும்பு என்று கழுத்தின் வெளிப்புறத்தில் கண்ணுக்குப் புலப்படுகிற எலும்பொன்றுமே. ஆக இவ்வெலும்புகளில் இரண்டு ஜோடியிருக்கின்றன.

கைகளை, மேற்கை, முற்கை, கை, என மூன்று பாகங்களாகப் பிரிக்கலாம். இவைகளில் சுமார் 32 எலும்புகள்வரையிருக்கின்றன. அப்படியே கால்களும் மேற்கால், முற்கால், கால் அல்லது பாதம் என மூன்று வகைப்படும். இவைகளொவ்வொன்றிலும் 30 தனித்தனி எலும்புத் துண்டுகளிருக்கின்றன.

மேற்கையும், தொடை என்று நாம்வழங்குகிற மேற்காலும், ஒவ்வொன்றும் ஒவ்வொரு எலும்பை யுடையது. இவைமுறையே (Blade) எலும்போடும் இடுப்பெலும்போடும் பொருத்தப்பட்டிருக்கின்றனவென்று ஏற்கனவே சொல்லியிருக்கிறோம். முற்கை அல்லது கையின் பின்பாகத்தில் ஒவ்வொன்றிலும் இவ்விரண்டு எலும்புகளிருக்கின்றன. இவைகள் மேற்கையிலுள்ள எலும்புடன் சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன. இதேமாதிரி காலின் கீழ்பாகத்திலும் அதாவது முழங்காலிலும் இவ்விரண்டு எலும்புகள் மேலிருக்கும் தொடை எலும்புகளுடன் பொருத்தப்பட்டிருக்கின்றன.

கையின் இருபாகங்களினுடைய ஸந்தியாகிய முழங்கைக்கும் காலின் இருபாகங்களினுடைய சந்தியாகிய முழங்காலிற்கும் ஒரு வித்யாஸமுண்டு. அதாவது முழங்காலின்மேற்புறத்தில் ஒருதட்டையான அநேகமாய் சக்ராகார்மானவொரு எலும்பு இருக்கிறது. இவ்வித எலும்பு முழங்கையில் கிடையாது. இதற்கு முழங்காற்சில் என்றுபெயர்.

கைகளும் பாதங்களும் அநேகமாய் ஒரேவிதமான அமைப்புள்ளனவாகச் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. புஜம், தாள், இவைகளின் இரண்டு எலும்புகளுக்குப் பிறகு புஜத்தில் மணிக்கட்டுகளும் காலில் கணுக்கால்களு மமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. மணிக்கட்டில் 8 எலும்புகளும் கணுக்களில் ஏழு எலும்புகளும் காணப்படுகின்றன. உள்ளங்கைகளுக்கு அஸ்திவாரக்கூடாக ஐந்து எலும்புகள் இருக்கின்றன. அப்படியே பாதங்களுக்கும் ஐந்து எலும்புகள் உண்டு: இவைகள் முறையே மணிக்கட்டிலும் கணுக்காலிலுமுள்ள எலும்புகளில் பொருத்தப்பட்டிருக்கின்றன.

ஒவ்வொரு கையிலும் அவ்வைந்து விரல்களிருக்கின்றனவல்லவா? ஒவ்வொரு விரலிலும் மும்மூன்று எலும்புத்துண்டுகளிருக்கின்றன. ஆனால் கட்டை விரலில்மட்டும் இரண்டே

குறிப்பு:—இந்தப் பாடத்தைக் குறித்த படங்கள் அடுத்த சஞ்சிகையில் வெளியாகும்.

துண்டுகள்தா னிருக்கின்றன. இதே விதந் தான் கால்விரல்களின் அமைப்பும்.

கால் கட்டைவிரலுக்கு அநேகமாய் சலநம் இல்லையென்றே சொல்லலாம். கைக்கட்டை விரல்களோ நாலா பக்கங்களிலும் அசையும்படி அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. நம்முடைய பழக்க வழக்கங்களுக்கு ஏற்றபடி இவ்வமைப்பிருக்கிறதென்பதை நாம் கவனிக்க வேண்டும். கால் கட்டைவிரல் கால்களை ஸ்திரமாய்க் கீழே ஊன்றவும் உறுதியாய் நிற்கவும் மட்டுமே உபயோகப்படுகின்றது. ஆகையால் அவைகளுக்கு அதிக சலனம் வைக்கவேண்டியதில்லை.

ஆனால் நம்முடைய கைகளும் விரல்களுமோ அப்படியல்ல. அவைகளை நாம் உபயோகப்படுத்தும் வழியை உத்தேசிக்க, அவை நன்றாய் வளையக் கூடியவையாகவும் வேகமாய் நகரக் கூடியவையாகவும், காடின்யம், மார்த்தவம் முதலிய குணங்களை ஸ்பரிசவுணர்ச்சியால் அறியக் கூடியதாகவும் வஸ்துக்களை வலுவாகவும் உறுதியாகவும் பிடிக்கவேண்டியதாகவுமிருக்கின்றது. அதற்குத் தகுந்தபடி சலனமுடையதாகவும் பலமுடையதாகவும்வளையக்கூடியதாயிருக்கும்படி பல எலும்புகளின் பொருத்துக்களாலானதாகவும் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

இப்படி நாம் சரீரத்தின் கூட்டிலுள்ள முக்கியமான எலும்புகளைப்பற்றிப் படித்துவிட்டு இப்பொழுது அவ்வெலும்புகள், அவ்வவைகளின் இடத்திற்கும் காரியத்திற்கும் தகுந்தபடி எவ்விதப் பொருத்துக்களை யுடையனவென்பதை அடுத்த வத்தியாயத்திற் படிப்போம்.

டி. ஆர். எஸ். சாஸ்திரி.

பெருங்காயம்:—பெர்ஷியா தேசத்தில் விளைகிற செடியிலிருந்து எடுக்கிற பாலாகிய பெருங்காயம், கட்டிகளாய், மஞ்சள் நிறமாய் இருக்கும். அதிக வாசனையுண்டு. வெள்ளுள்ளி வாடை வீசும். காகரப்புடன் மெத்தக் கசக்கும். சாராயத்தில் கரையும். ஜலம் விட்டுஅரைத்தால்பால்போலாகும். மாஉப்புசேர்த்தால் சூரணமாகும். இது அங்காகர்ஷண நாசகாரி, உஷ்ணகாரி, கிருமிக்கினி, சூதகசன்னி, காசம், மாரடைப்பு, வயிற்றுவலி இவைகளுக்குக் கொடுக்க நல்ல மருந்து. குழந்தைகளுக்குக் காணுகிற இருமலைத் தணிக்கும்; கிருமிகளையும் போக்கும்.

வஸந்த மாளிகை

VASANTHA MALIKAI

அத்தியாயம்-17

தர்பார்

Durbar

நரசிம்மராஜன்:— "மஹாவீர! இன்று காலை நான் தர்பாருக்கு வரவேண்டுமென மஹாராணியார் ஆக்ஞாபித்திருக்கின்றார்கள். கிருஷ்ணராஜனும் வருகின்றாராம். இதெல்லாம், அவர் அரண்மனைக்கு ராணி விஜயம் செய்தபிறகு செய்யப்பட்ட ஏற்பாடு—"

மஹாவீரன்:— மஹாராஜ்! ஒன்றும் இல்லை. நீங்கள் ஒன்றுக்கும் கவலைப்படவேண்டாம். அங்கே செய்த விஜயத்தால் கிருஷ்ணராஜன்மேலுள்ள அதிருப்தி அதிகரிக்க இடமாயிற்றே யொழிய, வேறு ஒன்றுமில்லை. 'என்ன இது! ராணுவசாலை மாதிரியும் போர்க்களம் மாதிரியும், மருந்துக்கிட்டங்கி மாதிரியுமிருக்கின்றதே யொழிய, அரண்மனையா, லட்சணமா' என்று சொல்லி அதிருப்திப்பட்டுச் சென்றாளாம்.

நரசிம்மராஜன் — மஹாவீர! இச்செய்தி கேட்க நமக்கு ரொம்ப சந்தோஷம். நமது எதிரியின் பலம் குறையக் குறைய, நமது பலம் அதிகரித்தது மாதிரி தானே!

இவர்கள் இவ்வாறு ஸம்பாஷித்துக்கொண்டு மங்கம்மாள் அரண்மனைத் தர்பார் வாசல் வந்துசேர்ந்தார்கள். ஆசாரவாசலில் கதையும் கையுமாய் நின்ற துவாரபாலன் நரசிம்மராஜனைமாத்திரம் உட்புகவிட்டு மஹாவீரனைத் தடுத்துவிட்டான்.

இதையறிந்த நரசிம்மராஜன் கோபாவேசத்துடன், மீசைகள் படபடவென்று துடிக்க, 'அடே! காவல்காரப்பயலே! நான்யாரென்று எண்ணினாய். என் கூட வருபவன் இவன் என்று நீ அறியவில்லையா' என்று வினவ,'

துவாரபாலன்:—"மஹாராஜ்! மன்னிக்கவேண்டும். மஹாராணியாரவர்கள் கட்டளை வெகு கண்டிப்பாயிருக்கிறது. தங்களைத் தவிர வேறொருவரையும் உள்ளே விடக்கூடாதென்று—"

நரசிம்மராஜன்:— 'அடே! நன்றிகெட்ட துஷ்டா! ஆக்கத் தெரிந்தவனுக்கு அழிக்கத் தெரியாதென்றா நினைத்தாய். உன் அதிகாரம் எதுவரை செல்லும் பார்க்கின்றேன்' என்று எச்சரித்துவிட்டு உள்ளே சென்றான்.

துவாரபாலன்:—ரோஷம்பொறுக்காமல், பரபரப்புடன் தர்பார் மண்டபத்து உள்ளே சென்று, சிம்மாசனத்தின்கண் ராஜகோலத்துடன் அமர்ந்திருக்கும் மஹாராணியாருக்கு ராணுவ ஸலாமிட்டு, 'அம்மணி! தமது ஆணைப்படி நடப்பதா! அல்லது—"

மஹாராணி:—இதைக்கேட்கவே அவள் கண்கள் கோபாவேசத்தால் சிவந்தன. "துவாரபால! என்ன நடந்தது? சொல் சீக்கிரம்."

துவாரபாலன்:— அம்மணி! தமது ஆணையைச் சிரமேல் வஹித்து ஆசாரவாசலில் காத்திருக்கையில், தமது மந்திரி நரசிம்மராஜாவுடன் யாரோவந்தார். அவரை உட்புகாது தடுத்ததற்கு என்னை மந்திரியார் கூறிய வார்த்தைகளையும் செய்த அவமானத்தையும்—"

மஹாராணி:— ஆ! என்ன!! நரசிம்—; என்ன நினைத்தார். உம்மை இப்பதவிக்குக் கொண்டுவந்தது நானல்லவோ! அப்படியிருக்க, கதிரவனைக் கேவலம் ஓர்குடை மறைக்கும் வண்ணமாய், என் ப்ரஜைகளை நீர் பலவாறு பேசுவதா! நாம் இட்ட கட்டளையை மறுக்க உமக்கு யார் அதிகாரம் கொடுத்தது. பத்திரம்! இனி ஜாக்ரதை! இம்மதுரை நகரில்! ஏன் இம்மதுரை ராஜ்யம்முழுதும் எனது ஆணைக்கு மீறி நடக்கத் துணிபவன் யாவன். நாய்க்கர் வம்சத்துதித்தவள் யாம் என்று நினையுங்கள். நம் கட்டளையை நிர்வஹிக்கும் ஸேவகனை அவமதித்தால் என்ன நம்மை அவமதித்தால் என்ன. துவாரபால! நீ போகலாம். ஒன்றுக்கும் பயப்பட வேண்டாம்."

துவாரபாலன் வந்தனம் செய்து திரும்பிச் சென்றான்.

இக்கோபா வேசத்தையும் கம்பீரத்தையும் கவனித்த நரசிம்மராஜனுடைய கட்சிக்காரர்கள் திகிலடைந்தார்கள். கிருஷ்ண ராஜனைச் சேர்ந்தோர் முகமலர்ந்தார்கள். ஆங்குள்ள மற்ற ஸபையோர்களும் ப்ரபுக்களும் மின்சார ப்ரயோகமானவர்கள் போல ஸ்தம்பித்து விட்டார்கள்.

இதையறிந்த மஹாராணி அதேகம்பீரமாய் 'நரசிம்மராஜனுக்குச் சொல்லுவது, கிருஷ்ணராஜ்! உமக்குந்தான், ஆட்கள் சேர்ப்பது, கட்சிப்படுவது! என்ன நினைத்தீர்கள். பெண்பிள்ளை அரசாட்சிதானே என்று அலட்சியமாய் நினைத்தீர்களோ? என்றாள். இருதாப்பினரும், இவ்வார்த்தைகளால், மக்னமடைந்தார்கள்.

கிருஷ்ணராஜ்:—'அம்மணி!'

மஹாராணி:—'என்னோடு வார்த்தையாடவா வருகின்றீர். உடனடுத்தவர் நரசிம்மராஜ் எவ்வளவு வினயமாய் இருக்கின்றார்? நீர் கவனித்தீரா?" கிருஷ்ணராஜ் உமக்குச் சொல்லுகின்றேன், நரசிம்மராஜ் உமக்குந்தான், இதோ கட்டளையிடுகின்றேன். நம் முன்னிலையில் நீங்களிருவரும் கைகுலுக்கி, சிநேகிதர்களாக இருக்க வழி தேடுங்கள். ஏதோ விளையாட்டாய் எண்ணாதேயுங்கள். நானிடும் கட்டளையை நிறைவேற்ற நமக்குச் சக்தியுண்டென்று இதோ சிறிது பொழுதில் காட்டுகின்றேன்."

இருவரும் சற்று தயங்கினார்கள்.

மஹாராணி:— என்ன? செய்கின்றீர்களா என்ன? நீங்களிருவரும் சத்துருவாய்த்தான் இருப்பதாய்த் தீர்மானிக்கும் விஷயத்தில் இம்மதுரை— இப்பாண்டிய ராஜ்யத்தின் வணங்காமுடி மன்னர் வஹித்த இச்செங்கோல் ஆணை! உங்களிருவருக்கும் நாம்கொடிய சத்துருவென்று நினைத்துக்கொள்ளுங்கள்; மறுபடி சொல்லுகின்றேன்— ஆணையிடுகின்றேன்—" இருவரும் இன்னும் தயங்கினார்கள்.

மஹாராணி:— ஸேனாபதி நமது சைநியங்கள் நொடிப்பொழுதில் தயாராகட்டும். சிறைச்சாலையைத் திறந்துவையுங்கள். இவர்கள் ஏதோ ராஜகலகம் செய்ய எத்தனித்திருக்கின்றார்கள் போலும். கடைசியாக இருவரும் மனவெறுப்புடன் கை குலுக்கினார்கள்.

இதுவரை கோபா வேசமாயிருந்த மஹாராணியார் முகம் சற்று மலர்ந்தது. 'அதுதான் சரி' அன்புடன் "நண்பர்களே! நீங்களிருவரும் கட்சிப்படுவதால், ராஜ்யமே இருகட்சியாகின்றது. எவ்வளவு அனர்த்தமாகின்றது தெரியுமல்லவா?"

"சரி இருக்கட்டும் நரசிம்மராஜ்! உம்மிடம், மஹாவீரன் என்ற ஓர் ஸேவகனிருக்கின்றானா?"

நரசிம்மராஜ்:—அம்மணி! அவனைத்தான் மஹாராணியாரின் தரிசனத்துக் கழைத்துவந்தேன்— அதற்குள்—துவாரபாலன்—"

மஹாராணி:—நரசிம்மராஜ்! உம்முடைய ஸேவகன் சிறுபாளையம் ஜமீன்தாரின் மகளை ஏமாற்றி, அவளனுமதியன்றி, அப்ஹரித்துப்போய் விட்டானாம். இதோ நம்மிடம் புகார் செய்யப்பட்டிருக்கின்றது" நரசிம்மராஜ்! ஏது ஒருவாறு வாட்டமாய் இருக்கின்றீரே! உடம்பு சௌக்கியமில்லையோ?—"

நரசிம்மராஜ்:— அம்மணி! தமது தயவால், அப்படி ஒன்றுமில்லை.

மஹாராணி:—சரி, யாரங்கே, மஹாவீரனை அழைத்து வாருங்கள். உடனே மஹாவீரன் மஹாராணி முன்வந்து நின்றான்.

மஹாராணி:— ஆங்குள்ள ஸபையோர்களை ஒரு தடவை கம்பீரமாய்ப் பார்த்துச் சற்று ஆலோசித்துவிட்டுச் சந்தேகத்துடன், "ஒருவேளை இதில் விசேஷமாய் ஏதாவது மாயமிருக்கின்றதோ? எங்கே மஹாவீரன். இந்த விண்ணப்பத்தில், தர்மராஜன் என்ற ஒருவன் குறிக்கப்பட்டிருக்கின்றான், அவன் யார்?

மஹாவீரனும் தர்மராஜனும் மஹாராணியார்முன், வந்தனம் செய்து வணக்கமாய் நின்றார்கள்.

மஹாவீரன் முதலில் நரசிம்மராஜனையும், பிறகு மஹாராணியையும் தர்மராஜனையும் முறையே பார்த்துத் தன் நிலமையையுணர்ந்தான். மஹாராணியின் முகத்தைப் பார்த்ததும் பெரும்புசலுக்குச் சற்றுமுன் தோன்றுங் கருங்கடல் போல உணர்ந்தான். ஆனால் அவன் தைர்யமும், புத்தித் திறமையும் வாய்ந்தவனாதலால் எப்படிப்பட்ட புசலையும் எதிர்த்து நடத்தும் மாலுமிபோல் விளங்கினன். நரசிம்மராஜன் பதவிக்கு ஓர் விஞசகாரணமாய்த் தோன்றும் இந்நிலமையில்

அவனை எப்படியாவது தப்புவிப்பதே தனது முதற் கடமையென்று தீர்மானித்தான்.

மஹாராணி:— மஹாவீரனை ஒருவாறு கம்பீரமாய் ஏற இறங்கப் பார்த்துவிட்டு, "மஹாவீர! சிறுபாளையம் ஜமீன்தாரின் புதல்வியை ஏமாற்றி நீ அபஹரித்துச் சென்றது வாஸ்தவந்தானா? என்றாள்.

மஹாவீரன்:— வணக்கத்துடன், 'அம்மணி, ஏதோ பரஸ்பரம் காதல் பரவசத்தால் நடந்த—'

நரசிம்மராஜனுடையமுகமும் கண்களும் மஹாவீரன்வார்த்தைகளாலுண்டான கோபாவேசத்தால் சிவந்தன. ஒருதடவை தன் தேகம் முழுமையும் குலுக்கினான்; மஹாராணியாரிடம், தனக்கும் பா நுமதிக்குமுள்ள பாந்தவ்யத்தை, என்ன நேரிட்டாலும் சரி என்று தெரிவித்துவிடலாமா என்று எண்ணினான்' பிறகு தன் எதிரி கிருஷ்ணராஜனை நோக்கினான். அல்ல, இப்பொழுது செய்தால் நமது எதிரி மீறிவிடுவான் என்று நிறுத்திக்கொண்டான்.

மஹாராணி:— 'காதல்—! துஷ்டா! உனக்கு என்ன காதல் வேண்டியிருக்கின்றது? யோக்யனானால் நீ என் அப்பெண்ணின் தகப்பன் அனுமதி பெற்றிருக்கலாகாது?"

மஹாவீரன்:— "அம்மணி! அடியேன் என்ன பதிலுறைப்பது?—மேலும், அம்மஹான் சிறுபாளையம் ஜமீன்தாரவர்கள், தன் புதல்வியை இப்பொழுது மஹாராணியார் சந்நிதியில் நிற்கும் தர்மராஜரவர்களுக்கு விவாஹம்செய்விப்பதாய் வாக்களித்திருக்கின்றார். அவரோ ஸத்தியஸந்தர்—"

மஹாராணி:— அப்படியானால் அப்பேதைப் பெண்ணை, அவள் தகப்பனாரிடமிருந்து பிரித்துச் செல்ல நீ துணிவதற்கு உனக்கு என்ன அதிகாரமிருக்கின்றது?

மஹாவீரன்:— அம்மணி! அடியேன் என்ன கூறப்போகின்றேன். காதலுக்குக் கண்ணேது? அடியேனும் மனிதன்தானே!"

மஹாராணி:— இவ்வார்த்தையால் வந்த கோபத்தையடக்கி, சற்று புன்னகை கொண்டு, "நீ சுத்த அயோக்யன் போலிருக்கின்றாயே! சரி, இருக்கட்டும், நீ அப்பெண்ணை விவாஹம் செய்து கொண்டுவிட்டாயா? அல்லது—"

நரசிம்மராஜனுடைய மனம் குழம்ப ஆரம்பித்தது. மஹாவீரனுடைய விடையோடு தன்னுடைய மண்ணுலக வாழ்வெல்லாம் தீர்ந்ததென்று உணர்ந்து அதை ஆவலுடன் எதிர்பார்த்திருந்தான்.

மஹாவீரன்:— சற்று 'ஆலோசித்து, ஆம் அம்மணி!' என்றான்.

நரசிம்மராஜன்:— கோபாவேசத்துடன், 'அடே பரமபாதகி!' என்றான்.

மஹாராணி:— பொறும் நரசிம்மராஜ்; சற்று பொறும். உம்முடைய கோபத்துக்கு இது அவகாசமில்லை. இன்னும் நமது விசாரணை முடியவில்லை. மஹாவீர! உனது எஜமானர் உன் அழகான இக்காரியத்தை அறிவாரா? உண்மையைச் சொல்.

மஹாவீரன்:— 'அம்மணி! வாஸ்தவம் என்னவென்றால், என் எஜமானர் தான் இவ்வளவுக்கும் காரணம்.

நரசிம்மராஜன்:— அடே துஷ்டா! என்னையா நீ காட்டிக்கொடுக்கின்றாய்?

மஹாராணி:— (கோபத்துடன்) சொல்லு சீக்கிரம்! மஹாவீர, நமது ஆணைப்படிதான் நீ நடக்கவேண்டுமே யொழிய நரசிம்மராஜனை நீ கவனிக்கவேண்டாம்.

மஹாவீரன்:— "அம்மணி! மஹாராணியவர்கள் இட்டதே சட்டம் ஆயினும், என் எஜமானனுடைய சொந்த சங்கதிகளை மஹாராணி யவர்களுக்குத் தவிர மற்றோர்க்குத் தெரிவிக்க—"

மஹாராணி:— சபையோர்களே! சற்று விலகியிருங்கள். இவ்விபசாரச் செய்கையில் உன் எஜமானருக்கு என்ன சம்பந்தம். ஞாபகம், வீண் அவதூறு சொல்லாதே!

மஹாவீரன்:— "அம்மணி! என் உயிர் ரக்ஷகனாகிய எஜமானரை நான் அவதூறு கூறுவேனா? "அம்மணி! சிறிது காலமாய் என் எஜமானர் தான் காதலித்த மங்கை கைகூடுமோ வென்ற மனவருத்தத்தால், தன் வீட்டு சமாசார மொன்றையும் கவனியாது, எங்களெல்லோரையும், இவ்வாறு மீற விட்டுவிட்டார்."

மஹாராணி:— இதைத்தவிர வேறு காரணமில்லையே?

மஹாவீரன்.— 'இல்லை அம்மணி!'

மஹாராணி:— சரி! இருக்கட்டும். தர்மராஜனை நோக்கி 'தர்மராஜ்!'

தர்மராஜன் தலைவணங்கினான்.

மஹாராணி:— தர்மராஜ்! உன் நிலைமையைப் பார்க்க நமக்குப் பரிதாபமாய் இருக்கின்றது. 'பெண்கள் எல்லோரும் பேதையர்களே' என்ற விஷயத்தை அவ்வினத்தைச் சேர்ந்த நாமும் ஒப்புக்கொள்ளத்தான் வேண்டியிருக்கின்றது. சபல சித்தமென்பது பெண்களுக் கியற்கைக் குணம்தான். தர்மராஜ்! ஆயினும் இதுவிஷயத்தில் நீ இவ்வளவு துக்கப்படவேண்டாம். அம்பு ஒன்று தவறினால், வில்லுமா முறிந்துவிட்டது. இம்மங்கையில்லா விட்டால், உலகத்தில் எத்தனையோ பேர்கள் உன் மெய்யன்புக்குத்தக்கவர்களிருப்பார்கள்—தர்மராஜ்! இனி என்ன செய்யலாம், நீ கோரியமங்கை இன்னொருவனை விவாஹம் செய்துகொண்டு விட்டாள். இனியவள் உன்னை எப்படி மணம் புரிவது.

தர்மராஜன்:— அம்மணி! அப்படியானால் நான்

செய்த விண்ணப்பத்துக்கு இதுதானா முடிவு. என்னுயிர் உள்ளவரை பழிக்குப் பழி வாங்கியே தீருவேன்.

மஹாவீரன் சொல்லுவது அவ்வளவு சத்தியவாக்கு என்று நம்பத்தக்கதல்ல.''

மஹாவீரன்:—இந்தமாதிரி வார்த்தை ஸந்நிதானத்தி லல்லாது வேறு எங்கேயாவது நீ உபயோகித்திருப்பாயாகில், தர்மாராஜ்! உன்கதி என்ன ஆயிருக்கும் தெரியுமா? உடனே என்கத்தி—''

தர்மாராஜ்:—உன்கத்தி! இப்பொழுது உத்தரவாகும் விஷயத்தில் உடனே என் கத்தித் திறமையை இதோ காட்டிவிடுகின்றேன்'' என்று கோபாவேசத்துடன் உரையினின்றும் வாளை யுருவினான்.

மஹாராணி:—சீ! சும்மா இருங்கள் துஷ்டப் பசங்களா. நீங்கள் நிற்கும் நிலை தெரியாது என்ன பிதற்றுகின்றீர்கள். கிருஷ்ணராஜ்! நரசிம்மராஜ்! உங்கள் விரோத மல்லவோ இவ்வளவு கட்சிக்கும் காரணம். இனியாராவது நம்முன் சண்டை சச்சரவு செய்தால், உடனே அவர்களுக்கு விலங்கிட்டு, சிறைச்சாலை அனுப்பிவிடுவோம். ஞாபகமிருக்கட்டும் எவனானாலும் சரி''. சற்று ஆலோசித்து விட்டு, பொறுமையுடன், அற்பர்களாயினும் நம்மிடத்தில் அவர்களுக்கு ந்யாயக் குறைவு கிடையாது. நரசிம்மராஜ், உன் ஸேவகன் மஹாவீரன் சொல்லுவதெல்லாம் உண்மைதானா! அவன் பானுமதியை விவாஹம் செய்து கொண்டு விட்டது வாஸ்தவம்தானா?'' இக்கேள்வியானது நரசிம்மராஜனுக்கு இடி விழுந்தாற்போல மஸ்தகத்தைக் கூடப் பேதித்துவிட்டது. அம்மணி! எனக்குத் தெரிந்தமட்டும், அவளுக்கு விவாஹமாய் விட்டது.

தர்மாராஜன்:—அம்மணி! விவாஹம் நடந்ததாய்ச் சொல்லுவது எப்பொழுது எவ்வாறு?

மஹாராணி:—கோபத்துடன், சீ போ! நீயோ லட்சணமோ! விவாஹம்—நடந்ததாய்ச்—சொல்லுவது. இவ்வளவு பெரிய மனிதன் உனக்குப் பொய்சொல்ல வந்தானோ? சரி இருக்கட்டும். இவ்விஷயத்தை ஸாவகாசமாய் நாமே நேரில் விசாரிப்போம். நரசிம்மராஜ், இவ்வார முடிவில் உம்முடைய வஸந்த மாளிகையின் க்ரஹப்ரவேச மஹோத்ஸவம் நடக்கின்ற தல்லவா? அதற்கு கிருஷ்ணராஜனையும், அழைக்கவேண்டும்.

நரசிம்மராஜ்:—அம்மஹான், அடியேன் வீடு வந்து என்னைப் பெருமைப் படுத்துவாராகில்—

மஹாராணி:—தடையென்ன! வரத்தான் வேண்டும். கிருஷ்ணராஜ் தெரிந்ததா? அங்கே இச்சங்கதி முற்றிலும் விசாரணை செய்யப்படும். மகாவீர உன் மனைவி பானுமதியுடன் ஆஜராகவேண்டும். தர்மராஜ் நீயும் அப்படியே ஞாபகமிருக்கட்டும்.

(தர்பார் கலைந்தது.)

இராமாயண அகவல்

RAMAYANA AGAVAL

இராவணனுற்பவச் சருக்கம் (தொடர்ச்சி)

அண்டம் யாவும் அடியனே னாட்சியில்
மண்டை யுளவரை யடங்கவு மாண்போ
டடியனே னாண்டு அடையவுமின்பம்
படியுள யாந்தர் வேந்தர் நீங்கலும்
வீரராம் தேவர் மன்ன னிந்திரன்
சூர ரிவரால் சாவெற் கிலாது
மூன்றரைக் கோடி ஆண்டுகள் சுகமாய்
நான்முக வாழ்தற் கருள்தி வரமும்''
என்றே சாற்றலும் எம்பிரான் மகிழ்ந்து
சொன்ன வரமெல்லாம் ஈந்து பின்னர்
கும்ப கர்ணனின் பக்கலிற் சென்றான்.
கும்ப கர்ணனீ தறிந்தே யெழுந்து
நீந்தியத் தவத்தைக் கேட்க நினைந்தான்;
நித்திரைத் துவமென வாக்கி லெழுந்தது.
கேட்டலும் பிரமன் ''கொடுத்தேன் கொடுத்தேன்,
நாட்ட மொன்றுண்டு செல்லுவேன் நானும்''
என்றே கூறி அன்னவா கனனும்
மன்றின் மலிபுகழ் மன்னவன் விபீடணன்
பக்கலிற் செல்லலும் பக்தனு மெழுந்து
பக்கலில் நிற்கும் பராபரன் றன்னை
சக்கரம் போல மூவ்வலம் வந்து
''திக்கெலாம் போற்றும் நான்முக, நம்பி!
ஈச்வர பக்தியைச் சாச்வத மாக
ஈச்வர! அருள்தி. அன்பனே! இன்னும்
அடியார் பக்தியும் அரும்பெருங் குணனும்
மதிதனை மதிக்க நல்மதி யுடனைய!
பாப ரகிதனாய்ப் புண்ணிய சகிதனாய்
கோபம் போக்கி விளங்கு விளக்கமும்
தயை தாக்ஷண்யமும் நீங்கிலாச் சிந்தையும்
தயை செய்தடியேற் கருளிடல் வேண்டும்
அன்னவா கனனே! அருள்மா லுக்தியின்
சொன்னதா மரையிற் றேன்றிய புண்ணிய!
வேத வித்தே! வேதிய'' என்றே
காதலாற் கரைந்து கதறினன் மாதோ
தண்ணருந் தாமரைத் தடங்களில் வசிக்கும்
வெண்ணிறைப் பறவையை வாகன மாக்கியோன்
மனமகிழ் வாகி மன்னனைத் தழுவி
கனவர மீந்து, கண்ணிய மாக
சிரஞ்சீ வியாவென முடிசிர மேற்றி
கானிடம் சென்று வாம்பல வீந்து
நிறம் வெண் ணிறையுடை பறவையிலேறி
சிர நான் குடையோ னுருக்காந் தனனே
அப்பால்,
தம்பி மாருடனே தசக்கிரீபனும்

வம்புகள் புரியு மரக்கரை யழைத்து
சேனையாக் கொண்டு சென்றா னிலங்கை.

தானையோ டிருநிதிக் கிழவன் எதிர்ந்துதன்
வீரர் மாய்வுலும் புறங்கொடுத் தோடி
சூரர் வாழும் அளகைசேர்ந் தாண்டான்.
இராவணன் புகழோ டிலங்கையைப் புரந்தான்.
இராவணப் புகழைக் கேட்ட அரக்கர்

பற்பல திசையிருந் திலங்கையைச் சேர்ந்து
நற்செயல் காய்ந்திடு மிராவணன் தொழுது
தானையின் வீரராய்ச் சேனையின் தலைவராய்
மானைக் கொண்டான் தாசர் புகழ் கெட
வெற்றியை நாட்டி வாழ்ந்துவந் தனரே

கற்றவர் புரியும் யாகம் கெட்டது
திண்டோளி ராவணன் திருமணப் பந்தலில்
மண்டோ தரியை மணந்து சுகித்து
உலகினர் மாய்த்திடு மிராவணி தன்னையும்
கலக வல்லவன் அதிகாயனையும்

இன்னு மநேகம் மதலைய ரீன்றான்.
மன்மிகப் பூண்ட தம்பியர்க் கெல்லாம்
மணமும் நிகழ்த்தி மன்னவன் வாழ்ந்தனன்.
கணங்கள் பயந்து கெடுக்கலங் கினரே
தம்பியர் பலமும் தனையரின் நலமும்

எம்பிரான் வரமும் தானையின் பலமும்
மற்றுள நலமும் மாண்புடன் கொண்ட
வெற்றி பானு மிராவண வீரனும்
அகந்தைமேற் கொண்டு யாரையு மதியா
சுகந்தையைச் கொன்று அகத்தினை வென்று

பத்தர் பலரைப் பதறவே கொல்வான்
சித்தரை யெல்லாம் சீர்கெட வடிப்பான்
தேவரை யெல்லாம் தேடிச் சிறையினில்
தேவ விந்திரனுடன் தள்ளியே மிதிப்பான்.
அகந்தையைக் கொண்டோர் தன்மை இதுதான் [போலும்.

ஜகமெலாம் பயத்தால் பதறித் தவித்தது.
செல்வமும் பலமும் சீருடை னுற்றால்
செல்வர் யாவரு மகந்தையே பூண்பர்.
அகந்தை வந்துற்றால் அறிவிலாப் பதர்போல்
நிகரிலை நமக்கென நினைந்து தலைமேல்

கர்வமாம் பித்தம் குபீலென வேறி
சர்வமும் வாட்டச் சடுதியிற் சொல்லிடும்.
உலக இயற்கை இதுவே போலும்.
இதற்குக்
கலக விராவணன் கரியா கின்றான்.
சிற்சில ரிதனின் வலையிற் படாது

பற்பல நீதியைப் புகட்டுவர் பலர்க்கு.
உலக ஆட்சியும் ஊரின் சிறப்பும்
பல புகழ்த்தம்பியர் பலமும் கொண்ட
மாமரம் துளைத்த மகிபன் பரமன்
இராமனே இதற்குக் கரியெனச் சாற்றுவல்.

மலத்தினைப் போக்கி மாண்புட னிந்த
வுலகினை உய்க்க வுதித்தவ னன்றோ!
நிற்க,
சிரம்பத் துடைய செல்வனின் நடத்தையை
பரம்பொருள் அன்பன் பணவா சறிந்து,
தம்பியைப் படைத்தோர் தானைக் கஞ்சார்.

எம்பியர் செய்தியோ என்னெனச் சொல்வேன்
தேவரை வாட்டித் திக்கெலாம் நடுங்க
தேவரின் அகிதராய்த் திரிகின்றனரே.
எம்பிய ரிருந்து மெற்கென் நற்பேர்?
வம்பரின் தமையன் வடதிசை யரசன்

என்றே உலகம் பழிக்குமென் செய்வேன்''
என்னவே வருந்தி தூதனை யழைத்து,
"செல்வம் வேண்டுமேற் றேவரைப் போற்றுக
நல்லபேர் பெற்று நலம்பட வாழ்வீர்.
ஆகையாற் றேவரைச் சிறையினின் நீக்குவீர்.

வாகை சூடிய எம்பி இராவண!
கரும்பினை நீத்து வேம்பை வேண்டன்மின்,
பெரும்பேர் வேண்டின் பொய்யுரை நீங்குமின்.
நற்புகழ் விரும்பிடில் நலம்பல புரிமின்.
கற்பதைக் கற்று அதன் வழி நின்மின்.

மற்றவை யறிந்தால் மாண்புட னீங்குமின்.
பற்பலர் பெற்ற பதந்தனை நாடுமின்.
பதம்பெறற் பொருட்டு பரமனைப் பணிமின்.
சிதம்பரக் கூத்தனைத் தேடி யடைமின்.
இயாகம் பலவே இனிதா யியற்றுமின்.

மயானத் தாடுமெய்யனு மாள்வான்''
எனவே ஓலையொன் றெழுதிக் கொடுத்து
மனம் கொன்றிட்ட மகிபனும் சொல்வான்,
" தூதுவ நீ போய் இலங்கையை யடைந்து
தீதுகள் புரியு மிராவண னிடத்தே

இந்த ஓலையைக் கொடுத்திடக் கடவாய்
கந்தத் தொடைபூண் அரசனு மேற்பான்''
எனவே பணித்தலும் தூதனு மோடினன்.
மனவே கத்தோ டோடிய தூதனும்
இலங்கையைச் சேர்ந்து கொலுவையும் கிட்டி

இலங்கைவேந் தனிடம் ஓலையை ஈந்தான்.
பத்துச்சிரமுடை மன்னனும் பார்த்து
சித்தம் வெந்திடக் கோபமும் பூண்டு
நெறநெற வென்னப் பல்லைக் கடித்து
கறகற வென்னக் கரத்தைப் பிசைந்து

"தேவர் உதவியைப் பூண்ட தன்மையோ?
தேவர் நாயகன் நேயனென் றெண்ணித்
தான்தான் யோக்கியன் நானயோக் கியனென
தான்எனு மகந்தையால் விடுத்தனன் போலும்.

(இன்னும் வரும்.)

தாரணீபதி அல்லது தந்திரபாலன்

DHARANIPATHI or THE BOY DETECTIVE

முதல் அத்தியாயம்

நன்மை கடைப்பிடி

(தொடர்ச்சி)

தாரணீபதி மறுநாள் அதிகாலையில் எழுந்திருந்தான். அவன் தாயாரோ அவனுக்கு முன்னமேயே எழுந்து வேலைசெய்து கொண்டிருந்தாள், அவள் சுறுசுறுப்பாய் வீட்டுக்காரியங்களைக் கவனித்ததைப் பார்த்தால் அவ்வம்மணிக்கு உடம்பு நன்றாய்சொஸ்தமாய் விட்டது என்று சொல்லலாம்.

"இன்று மப்பு மந்தாரமில்லாமல் நிர்மலமாயிருக்கிறது; மழை வராதுபோலிருக்கிறது" என்று தாரணியிடம் கூறினாள்.

தாரணீபதி கொஞ்சம் உத்ஸாகத்துடன்: "ஆமாம், அம்மா, நல்லதுதான், நமக்கு நாலுகாசு சம்பாதிக்க இன்றைக்கு வழிஉண்டு. மருந்துக்காக பணமில்லையே என்று ஏங்கவேண்டாம். ஆனால், நீ இந்த உடம்போடு வேலை செய்யவேண்டாமே, அம்மா!"

"வேலை செய்யாமலிருக்கிறது நல்லதாடா அப்பா, நீயே சொல்லேன்."

பகவான் மீது எல்லா பாரத்தையும் போட்டுவிட்டு வந்ததனால் எல்லாவற்றையும் சகித்து வந்தாள்; அது மாத்திரமல்ல, வரவேண்டிய கஷ்டங்களெல்லாம் வந்தாய்விட்டன; சற்றுப் பொறுத்துக்கொள்ளுவோமே என்றிருந்தாள். பொறுமையின் அவதாரமேபோல் விளங்கினாள்.

தாரணீபதி கொஞ்சம் பழையமுதுண்டு வெளியே புறப்பட்டுப் போய்விட்டான். அவன் சொன்னபடியே அன்றையதினம் அவனுக்குக் கிடைத்தகூலிப் பணத்திலிருந்து மருந்துக்குக் கொடுக்கவேண்டியதைச் செலுத்திவிட்டு, மீதியைத் தன் அன்னையிடம் கொடுத்தான். பிறகு சற்றுநேரம் தெருப் பக்கமாய் வந்து உலாவிக்கொண்டிருந்தான்.

அப்பொழுது அங்கே முன்னே கூறப்பட்டுள்ள அடுத்த வீதி சங்குவைச் சந்தித்தான்.

சங்கு, மிக டாம்பீகமாய் உடை தரித்திருந்தான். பார்ப்பவர் கண்ணைப்பறிக்கும்படி பளபளவென்று மின்னும் மேலங்கியும், இடையில் நான்கு விரற்கடை அகலம் கரையுள்ள காஞ்சீபுரவேஷ்டியும், தலையில் சரிகைருமாலுமாய் விளங்கினான். குடி, புகை, புனை சுருட்டு, பொய்முதலியவைகள் நிறைந்த களஞ்சியமாகவுமிருந்தான். பணம் கிடைப்பதென்றால் அவன் எக்காரியமாயினும் செய்யத்தாமதியான். அவன் தன் ஒன்றரைக் கண்ணுடனும் இளித்தவாயுடனும் தாரணீபதியை நோக்கி,

"அடே, ஒங்கப்பா, இப்போ எப்படி இருக்காரு?" என்றான்.

தாரணீபதி வெட்கமடைந்தவனாய்: "எங்கப்பா நெடாளம் போய்விட்டார். நொண்டிக் கிட்டு வந்து சொல்லிவிட்டுப் போனான்."

இளித்துக்கொண்டே, "ஹூம், அப்படியா! போயிட்டாரா, அப்படியே போனப்லேதான். அவர் அங்கே என்ன பண்ணமுடியும். முதல்லே மம்டி தூக்க முடியுமா? பாவம், ஒங்கம்மா இன்னு சொல்ரா?" வருத்தத்துடன்: "உஹூம், ஒன்றும் சொல்லவில்லே." "பாவம். என்னமோ வெல்லாம் நெனைப்போ, ஹோனு அழலேடா? ஏண்டா அழனும், நீதான் இருக்கயே? தரணீ நடுக்கத்துடன்: அ—ஆண்டா, எங்கம்மா அப்படித்தான் சொன்ன."

இரக்கமும் ஆனால் அதே சமயத்தில் வஞ்சகமும் சங்குவின் முகத்தில் தாண்டவமாடின. சிறிது நேரம் ஏதோ ஆலோசிப்பவன் போலிருந்தான். பிறகு குனிந்து தாரணீபதியுடன் ரஹஸ்யமாய் "அடே, நீ பயப்படாதே நான் இருக்கேன். இன்னிக்கி ராத்திரி நல்ல வேட்டெ நன்னு தேட்டெ போஎலாம். இன்னு, நீயும் வறயா, சொல்லு." என்றான்.

தாரணீபதி அவனை உற்றுப் பார்த்த வண்ணம் நின்று கொண்டிருந்தான். சற்றுநேரம் கழித்து சங்கு, "அதெல்லாம் முடியாதப்பா. பணம் சம்பாதிக்க ஆசைதான். ஆனால் பட்டம் பகலில் நல்ல வழியில் சம்பாதிக்க வேணும். எனக்கு அவமானமும் எங்கம்மாவுக்கு துக்கமும் வேண்டவேவேண்டாமப்பா."

"போடா, போ. நீ எப்பவும் இப்படிதான் பிரமாதமா வேதாந்தம் பேசறது, ஒங்கம்மா இதெல்லாம் வேண்டாம் என்றாப்லே இருக்குது. எங்கம்மா, தெரியுமா, நான் இன்னு பண்ணாலும் ஒண்ணும் சொல்றதில்லே. திருட்டோ, பொரட்டோ, எப்படி பணம் கொண்டுவந்தாலும் ரொம்ப சந்தோஷம்தான். ஏண்டா, தாரணீ, யோக்கியமா பொழைக்கிறவாளுக்கு இது காலமாடா?"

"மோசம் பண்ணி பிழைக்கிறவர்களுக்கும் இது காலமில்லே யப்பா. சங்கு, போகப் போக உனக்கே அது தெரியும் பாரு."

"எப்பொடா தெரியும்? காப்பி ஹோட்டலில் பலகாரம் சாப்பிடச்சயா? அப்பொ நான் பாத்துக்குவேன் எனக்குத் தெரியாதா?—ச்—அடே, போலீஸ் ரங்கண்டா!"

இவர்கள் இப்படி பேசிக் கொண்டிருக்கும்போது அத்தெருவின் ஓரமாய் ஒருவன் வெகு வேகமாய்ப் போய்க் கொண்டிருந்தான். அவன் தான் சங்கு கூறிய போலீஸ் ரங்கன். வேகமாய்ப் போய்க் கொண்டிருந்த போதிலும் ஆங்காங்கு நடக்கும் எல்லாவற்றையும் மிகவும் கவனமாய்ப் பார்த்துக் கொண்டுபோனான். இவர்களுக்குச் சமீபத்தில் போனபோது தன் கைக்கடியாரத்தை எடுத்து மணி

என்ன வென்று பார்க்கவும், அக்கடியாரம் பொன்னு லானதால் வெயிலில் பளிச் சென்று மின்னிற்று.

"சங்கு, போலீஸ் வேலை நல்லது தானு?" என்று தரணீபதி கேட்டான்.

"ஆமாம், அதிர்ஷ்டம் இருக்கிற வரையில் தான். அதிலேயும் சாமார்த்தியம் வேணும். ஆனு ரொம்ப ஈனமான தொழில். ரங்கன் எப்படி சம்பாதிச்சிருக்கான், ரொம்ப யோக்யமா வாக்கும். லஞ்சப் பணமு அவனுக்கு அப்படி குவிஞ்சு இருக்குது. தனக்கே திருடத் தெரிஞ்சாதானே திருடர்வழி யெல்லாம் தெரியும். சாமார்த்திய மிருந்து போலீஸ் வேலையிலமர்ந்தும் ரொம்பசேர்க்காவிட்டா யார்தப்பு? சமயம், சாமார்த்தியம் இல்லேன்னு அர்த்தமில்லே;உன்னுட்டம் யோக்கியமா பொழைக்கணும்னு?"

"அவர்களுக்குச்சம்பளம் கிடைக்கிறதில்லையோ?

"அப்பப்பா! அதைமட்டும் நம்பிக்கொண்டிருந்தால் உபவாஸம்தான் இருக்கணும்.எப்படிசம்பாதிச்சாலும் மேல்வரும்படிதானே கொஞ்சங்கொஞ்சமா குவிஞ்சு போறது. திருடனுக்கும் போலீஸ்காரனுக்கும் என்ன வித்யாஸம்? திருடனிலும் பக்காதிருடனுச்சே போலீஸ்காரன்: இப்படிஇ உளவுபார்க்கிறுன், பொடிவைக்கிறுன், பித்தளாட்டம் செய்கிறுன், மோசம் பண்ணி உடனே ஆளைக் காட்டிக் கொடுத்து விடுகிறுன், உயிருக்கே ஓலை வைச்சுடறுன். தரணீ, எப்பவும் போலீஸ் வேலைக்குப் போகாதே; சாதுவா, யோக்கியமா யிருந்தயோ, தம்பிடி கூட கிடைக்காது; தவிர, தலைக்கே சில சமயங்களில் கல் விழுந்து விடும்.

உடனே இரண்டு பேரும் பிரிந்து போய்விட்டார்கள். சங்கு சொன்னதை தரணீ சிறிதாவது அங்கீகரிக்கவில்லை. நல்ல யோக்யதையுடனும் மிக்க வரும்படியுள்ள போலீஸ் உத்யோகஸ்தர்கள் இருக்கிறுர்கள் என்று தரணீபதிக்குத் தெரியும். ஜனங்களிடத்தில் யாதொரு மோசமும் செய்யாமலேயே அவர்கள் நன்மதிப்பைப் பெறுவதுடன் கவர்ன்மெண்டாரிடமிருந்து பென்ஷனும் அவர்கள் அடையலாம் என்பதை அறிந்திருந்தான்.

"நான் போலீஸ், அல்லது துப்பறியும் போலீஸ் உத்யோகஸ்தனுகத்தான் இருக்கப்போகிறேன்" என்று தனக்குத்தானே உரக்கச் சொல்லிக்கொண்டான்.

சிறு பையனுக்கு விநோதமான உத்யோகந்தான்! ஆனுல் அந்த உத்யோகத்தின் மீது அவன் மனம் பதிந்துவிடவே, அதைப்பெறுவதில் கண்ணுங்கருத்துமாயிருந்தான்.

மறுநாள் காலை சுமார் எட்டுமணிக்கு தரணீபதி துப்பறியும் போலீஸ் கச்சேரிக்குப் போய் எப்பொழுது அப்போலீஸ் உத்யோகத் தலைவரைக்கண்டு பேசுவோமோ என்று பொறுமையுடன் காத்திருந்தான். அவன் சங்கதியைக் கேட்டவர்களெல்லாரும் அவனைக் கேலிசெய்து நகைக்கலானுர்கள். யாரோ ஒரு ஸ்பயன் தம்மைப் பார்க்க வந்திருக்கிறுன் என்று போலீஸ் தலைவரான மாதவராவ் அவர்களுக்குத் தெரியவந்தது. அவர் மேஜையின்மீது இருந்த ரிகார்டுகளைச் சற்று பார்ப்பதும், பிறகு பையனை வெகு நிதானமாய்க் கவனிப்பதுமாக இருந்தார்.

மாதவராவ் நடுத்தரமான உயரமுடையவர். சற்று ஒல்லியாயிருப்பார். கூர்மையான பார்வை. நீண்டு வளைந்த புருவங்கள். தலையில் கன்னங்கரேலென்று மயிரிருந்தபோதிலும் அங்கங்கே வெள்ளிக்கம்பியோ என சிறிது நரையையும் காணலாம். கொஞ்சம் மெல்லிய குரலில்தான் பேசுவார். ஆனுல் மிக்க சுறுசுறுப்புள்ளவர், யார் அவரிடத்தில் வந்தபோதிலும் அவர்களைக் காக்கவைக்காமல், அவர்கள் வேலையையே முதன் முதல் கவனிப்பார்.

"துப்பறியும் வேலையா உனக்கு வேண்டும்?" என்று தரணீபதியை யாரோ கேட்டதுபோலிருந்தது. யாரென்று பார்த்தான். மாதவராவ் எதிரில் நிற்கிறுர்.

"ஆமாம், ஸார்" என்று உடனே பதில். அவருக்கு இது எப்படித் தெரியும் என்று ஆச்சரியப்பட்டான்.

"என் ?"

"என் தாயார் ஆதரணையின் பொருட்டு."

"ரொம்ப சிலாச்யமான நோக்கம்தான், ஆனுலும் இன்னும் எத்தனையோ உத்யோகங்கள் இருக்கின்றனவே. இந்த வேலைக்கு புதிதாய் ஒன்றும் கற்றுக் கொள்ள வேண்டியதில்லை; வரவர அனுபவ முதிர்ச்சியே போதும். இதற்கு சாமர்த்தியம் இருக்கவேண்டும்.எல்லாருக்கும் இந்தசாமர்த்தியம் வந்துவிடுமோ?"

தரணீபதி வெகுகவனமாய் அவர் சொல்வதைக் கேட்டு வந்தான். பிறகு,

"ஒருவேளை எனக்கு இந்த வேலைக்கு வேண்டிய சாமர்த்தியம் இருக்கலாமோ, இல்லையோ?" என்றுன்.

மாதவராவ் சிறிது மகிழ்ந்தவராய்"ஆஹா, இருக்கலாம். இந்த வேலைக்கு என்னென்ன அவசியம், கொஞ்சம் சொல்லு, பார்க்கலாம்" என்றுர்.

"சாமர்த்தியம் இருக்கவேண்டியது ஒன்று" என்று தைரியமாய் ஆரம்பித்தான் தரணீபதி.

"அப்பா, சாமர்த்தியம் இல்லாமல் எந்த காரியம் தான் முடியும்? பொதுவாய் எல்லா உத்யோகங்களுக்கும் இது அவசியம்வேண்டும், யோசித்துச்சொல், பார்ப்போம்."

தரணீபதி உடனே பதிலுரைக்கவில்லை. சற்று நேரம்புருவங்களை நெறித்துக்கொண்டு தன்கைகளை உற்றுப் பார்த்துக்கொண்டே நின்றிருந்தான். கடைசியில்,"ஒன்பது விஷயங்கள் வேண்டுமென்று எனக்குத் தோன்றுகிறது" என்றுசொன்னுன்.

"தனித்தனி ஒன்பதா? என்னசொல்?"

"நிதானித்தறிதல், கொண்டது விடாமை, வாய்ப்பதட்ட மின்மை,"

"ஆமாம், மூன்று ; மேலே ?"

"தைர்யம், தந்திரம், தக்கவண்ணம் நடத்தல்."

"ஆமாம், ஆருயிற்று ; தக்கவண்ணம் நடத்தல் என்ருயே ; எதற்குத் தக்கவண்ணம் நடக்கவேண்டும் ?"

"சமயத்திற்குத் தக்கவண்ண மெல்லாம் தான் நடக்க வேண்டும்."

"நன்ருய்ச் சொன்னுய், மேலேசொல், பார்ப்போம்."

"ரஹஸ்யம்—மானிட குணங்களைப் பற்றியும், அவர்களுடைய தீய ஒழுக்கங்களைப் பற்றியும் தெரிந்திருத்தல். இவைதவிர, முகச்சாயலை அடக்கி வேறுபடுத்தவும், மாறுவேஷம் போட்டுக் கொள்ளவும் தெரியவேண்டும். பலபாஷைகளிலும் பயிற்சி இருக்க வேண்டியது. நம்பகம்—பிறர்நம்மிடம் நம்பகம் கொள்ளும்படியாய் அவர்களை வசியம்செய்து கொள்ளுகிற சக்தி இருத்தல் இன்றியமையாதது."

"முக்கியமாய் திருட்டுப் பயல்களின் நம்பகம்தான் வேண்டும். அவசியமான விஷயங்கள் உனக்கு நன்ருய்த் தெரிகின்றனபோலிருக்கிறது. இன்னம் ஏதாவது தெரியவேண்டியது அவசியமோ ?"

"ஆம், ஆம், ஒன்று மறந்து விட்டேனே! வெட்கமற்று இருக்கவேண்டும்."

இச்சம்பாஷணையை வெகு கவனத்துடன்கேட்டுக் கொண்டிருந்த உத்யோகஸ்தர்கள் எல்லாரும் தாணீபதியின் கடைசிவார்த்தையைக் கேட்டு கலீரென நகைத்தார்கள். மாதவராவும் சிரித்தார். அவர் தாணீபதியின் மதி நுட்பத்தைப்பற்றி மிகவும் வியப்படைந்தார் ; பதில்சொல்லஏதாவது தயங்கினுனே ? அவன் வாக்சாதுர்யத்தைக் கண்டீர்களோ ?

"சரி, உன்னை வேலையிலமர்த்தி எப்படி வேலை பார்க்கிருய் என்பதை நான் தெரிந்து கொள்ளவேண்டும்" என்ருர் மாதவராவ்.

தாணீபதியின் கண்களில் ஆனந்தக்கண்ணீர் ததும்பின:

"எனக்கு என்ன சம்பளம் போடுகிறீர்கள் ?" என்ருன் தாணீபதி.

கண்ணைச் சிமிட்டிக்கொண்டு "அப்படியல்லவா காரியத்தின்மேல் கண்ணுயிருக்கவேண்டும் ; பன்னிரண்டு ரூபாய் போட்டுவைக்கிறேன். கச்சேரி வேலைக்காரப்பையன் போய்விட்டான்; தற்காலம் அவன் வேலையைப்பார்த்துவா. தந்தியடிக்கக் கற்றுக்கொண்டாயானுல்—ஆம், அதுகற்றுக் கொண்டால் தான் வேலைஉனக்கு காயமாகும்—சம்பளம் இன்னம் அதிகம் போடலாம். தெரிந்ததா? உன்பேரென்ன?"

"தாணீபதி."

"ஆ, நல்ல பேர்தான். நீ நாளையதினம்காலை எழு மணிக்கு இங்கு வந்துவிடு. ரிகார்டு,புஸ்தகங்கள், இவற்றை யெல்லாம் சுத்தமாயும் சரியாயும் எடுத்துவைக்கவும்போகவும் தான் உனக்கு வேலை. தெரிந்ததா?"

"தெரிந்தது, ஸார். சரி, நாளைக்கு சரியாய் வந்து சேர்ந்துவிடுகிறேன். நமஸ்காரம், ஸார்" என்று மனக்கிளர்ச்சியுடன் சொல்லிவிட்டு புறப்பட்டுப் போய்விட்டான்.

"ஆ, அச்சிறுவன் நல்ல ஸ்திதிக்கு வருவான்" என்று தமக்குள்ளேயே சொல்லிக் கொண்டிருந்தார் மாதவராவ்.

தாணீபதி மிகக்களிப்படைந்தவனுய் வீட்டிற்கு வெகு விரைவாய்ச் சென்ருன். இனிமேல் கஷ்டப்படவேண்டிய அவசியமில்லை. நற்காலம் பிறந்துவிட்டது என்றே சொல்லலாம்.

வீட்டுக்காரியங்களை முடித்துவிட்டுத் தன் தாயார் ரவிக்கைகள் தைத்துக் கொண்டிருப்பதைக் கண்டு அவனுக்கு ஆச்சரியம் கிளம்பிவிட்டது.

"அப்பா, தாணீ, நீ மாத்திரம் கஷ்டப்பட்டுச் சம்பாதிக்கிருயே; நானும் என்னுலானமட்டும் வேலை செய்கிறேன்" என்று புன்முறுவலுடன் சொன்னுள்.

வியாதியால் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருந்த தன் தாயாருக்கு எங்கிருந்து அவ்வளவு தீரமும் மனுேதிடமும் வந்தனவென்று ஆலோசிக்கலானுன்.

அங்கிருந்த ரவிக்கை சீட்டிகளைக் கண்டு, "அம்மா, இதெல்லாம் வாங்கிவர, நீ கடைக்குப்போயிருந்தாயோ? கடையில் கடன் கொடுத்தானே?" என்ருன்.

"இல்லையடா, அப்பா. இங்கு வைத்தியர் வந்திருந்தார், அவர் வாங்கியனுப்பினுர்."

திடீரென்று உருக்கத்துடன் "அம்மா, அம்மா, உனக்குத் தையல் மெஷீன் ஒன்று வரவழைக்கிறேன். மாசம் கொஞ்சம் கொஞ்சமாய் அதன் விலையைக் கொடுத்துவிடலாமோ, இல்லையோ?"

"தாணீ, நாம் இப்பொழுது ஒன்றுக்கும் கடனுக வேண்டியதில்லை. நீ எங்கேயோ போனுயே, உன் காரியம் எப்படியாயிற்று?"

"பழந்தான், தெரியாதோ? ஆபீஸில் உத்யோகம். மாசம் பன்னிரண்டு ரூபா சம்பளம்; மேலே மேலே சம்பளம் உயரும், அம்மா."

"அப்பா, நமக்குக் குறைச்சலேயில்லை. என்ன உத்யோகம்டா, அது?"

மிக்க பரபரப்புடன்: "அம்மா, நான் துப்பறியும் போலீஸ்காரனுகப் போகிறேன்'.

அவன் தாயார் தையல்வேலையை திடீரென நிறுத்திவிட்டு அவனை உற்றுப்பார்த்தாள். சிறிதும் நம்பாமல், "என்ன, துப்பறியும் உத்யோகமா?" என்ருள்.

"ஆமாம், அம்மா."

"அடா, உனக்கென்ன இப்படிப்பட்ட வேலையின் மேல் ஆசை. உனக்கு இந்த உத்யோகத்திற்குத் தகுந்த சாமர்த்தியம் இருக்கிறதா? எப்பொழுதும் அபாயம்தானே இந்த வேலையில். கண்டபடி லஞ்சம் மூத

லானதுகள் வாங்க நேரிடும். கஷ்டம், அவமானம் தவிர வேறே ஒன்றும் இதிலே கிடையாதேடா.''

"ஏனம்மா, இந்தவேலை ஈனம், இது நல்ல உத்யோகம் என்பதெல்லாம், நாமே செய்துகொள்ளுகிறது தானே. நான் பார்க்கிறேன் என்னாலானமட்டும்.''

"அதெல்லாம் இல்லை. இப்பொழுது உனக்கு நல்ல பெரிய கேஸ்களாய் தருவார்களென்று எனக்குத் தோன்றவில்லை.'

"எல்லாம் நம்மால்தான் இருக்கிறது. என்னுடைய இளமையும் உருவமும் எனக்கு விரோதமாயிருக்கின்றனவாக எனக்குத்தோன்றவில்லை; ரொம்பஅனுகூலமாகவே யிருக்கும். தைர்யம், யுக்தி ஆகிய இவைகள் உள்ளவர்கள் தான் காரியங்களைச் சாதிக்கிறவர்கள். எனக்கு இரண்டும் இருக்கிறது, அம்மா.''

மறுநாள் காலையில் குறிப்பிட்ட நேரத்திற்கு முன்னதாகவே போலீஸ் கச்சேரிக்கு வந்து சேர்ந்து, தனக்குள்ள வேலைகளை எல்லாம் வெகு சீராகசெய்து வைத்திருந்தான். பத்துமணி வரையில் இவனை ஒருவரும் கவனிக்கவில்லை. பிறகு மாதவராவ் உள்ளே நுழைந்து தரணீபதி எவ்வளவு சீராய் தன்வேலையைச்செய்து முடித்திருக்கிறானென்பதை யுணர்ந்து மகிழ்ச்சி யடைந்தார். தம் அறைக்குள் சென்றதும், தரணீபதியை வரும்படி கூப்பிட்டார். அவன் வந்ததும் ஒரு ரிஜிஸ்டரை அவனிடம் கொடுத்து,

"அதில் உன்பெயர், இருப்பிடம் இவைகளை எழுது" என்றார்.

அங்கிருந்த பேனாவையெடுத்து அவர் கட்டளையிட்ட வண்ணம் முத்துப்போன்ற அக்ஷரங்களில் எழுதினான்.

"பேஷ், படிப்பு விஷயத்தில் அவ்வளவு மோசமில்லை.—நீ நல்ல பையன்தானா?''

"ஒருவேளை யிருக்கலாம். என்னைப்பற்றி நான் நல்ல பையன், என்று நானே எப்படிச் சொல்லிக் கொள்கிறது.''

மாதவராவ் சிரித்தார்.

"தரணீபதி, உன்பார்வை நுட்பத்தையும் யுக்தியையும் இன்றையதினம் பார்க்கப்போகிறேன்.''

தரணீபதியின் முகம் ஆனந்தத்தினால் மலர்ந்துவிட்டது. மாதவராவ் சிறிய துண்டுக் கடிதத்தில் ஏதோ எழுதினார்.

"இந்தக்கடிதத்தில் குறிக்கப்பட்டுள்ள வீட்டில் நேற்றிரவு களவுபோயிருக்கிறது. போய் வீட்டைச் சோதனைசெய்து உனக்கு என்ன தோன்றுகிறதோ, வந்து எனக்கு சொல்லவேண்டும்" என்றார்.

"எழுதிக்கொண்டுவரட்டுமா?'

"ஆகா! தெளிவாயும் சுருக்கமாயும்,''

"நான் சிறுவனாயிற்றே, ஒருவேளை உள்ளே விடாவிட்டால்.''

"அந்தக் கடிதத்தில் என்பெயர் எழுதியிருக்கிறது அதை வீட்டுக்காரனிடம் கொடுத்து விடு. இன்று காலை அவ்விடம் போய்ப் பார்த்தேன். உன் அபிப்பிராயம் என்ன என்பதை நான் அறியவேண்டும்.'

கடிதத்தில் குறிக்கப்பட்ட இடத்திற்குப் புறப்பட்டான். ஒருமணி நேரத்திற்குள் வந்து தனக்குத் தோன்றிய அபிப்பிராயங்களை எழுதி மாதவராவிடம் கொடுத்தான். அவர் அதைப் படித்துப் பார்த்து மகிழ்வடைந்தார்.

"தரணீ, இந்த உத்யோகத்தில் எவ்வளவோ அனுபவமுள்ளவர்கள் இருக்கிறார்கள். ஆனால் இந்த கேஸ் விஷயத்தில் அவர்கள் உன் மாதிரி நடந்திருக்க மாட்டார்கள். உன் எதிரில் நான் ஒன்றும் சொல்லக் கூடாது. நம்மிருவருடைய அபிப்ராயமும் ஒரு விஷயத்தில் தவிர ஒத்திருக்கிறதைப் பார்த்தாயா? சொத்தைக் களவாடினது வீட்டிலிருக்கிற ஆசாமிகளில் ஒருவனே என்றல்லவா உன்அபிப்ராயம்?''

"ஆமாம், எனக்கு தகுந்த ஆதாரங்கள் இருக்கின்றன ஸார்.''

"தரணீ, அது தப்பபிப்பிராயம். களவாடியவன் வீட்டின் வழியாய் வெளியே போயிருக்கிறான். ஆகையால் தான் நீ அப்படிச் சொல்லுகிறாய். அவன் இரண்டா மாடி ஜன்னல் வழியாய் வெளியிலிருந்து உள்ளே பிரவேசித்திருக்கிறான்.''

தரணீபதி தலையை யசைத்துக்கொண்டே, "அது தான் நீங்கள் தப்பபிப்ராயம் கொண்டிருக்கிறது.'' என்றான்.

மாதவராவ் தம்மபிப்பிராயமே சரியெனக் கருதியவராய், சிரித்தார்.

மேஜையிலிருந்து ஒரு ரிகார்டை எடுத்துக்காட்டி, "இதோபார், என் குறிப்புக்களை: பந்தல் சாய்ந்துள்ளது; கொடிகள் நசுங்கி உள்ளன: பூந்தொட்டிகள் உடைந்துள்ளன; பக்கத்து சந்து; இரண்டா மாடி ஜன்னலில் ஏறி உள்ளே இறங்கியுள்ளான்? பார்த்தாயா? நீ வெளியே சோதனை செய்யவில்லை.'' என்று மெதுவாக தரணீபதியின் கன்னத்தைக் கிள்ளினார்.

தன்னுடைய பக்கத்தில் தான் ஜயம் என்று தரணீபதிக்கு ஆனந்தம் பொங்கியது.

மலை வேம்பு:— இதற்கு கிருமிகளைப் போக்குகிற குணமுண்டாம். கசப்பும் வெகட்டலுமுடைய இதனுடைய வேரின் பட்டையைக் கிழாயமிட்டு (வேரின் பச்சைப்பட்டை 4 ஔன்ஸ்ஜலம் 2 பைன்ட் 1 பைன்ட் அளவுக்குக் காய்ச்சிக் கொள்ளவும்) குழந்தைக்கு 1-பாலடைவீதம் 3 மணி நேரத்துக்கொருதரம் வாந்தியாவது பேதியாவது காணுகிறவரையில் கொடுக்கவும். அல்லது காலை மாலை இரண்டு நேரம் சிலநாள் கொடுத்து பிறகு பேதிக்குக் கொடுக்கலாம். மாத்திரை அதிகமானால் விஷமிருக்கும். பட்டையானது உலர்ந்து விட்டால். வீரியம் குறையுமென்றும், காய்க்கும், இலைக்கும், விஷகுணமுண்டென்றும் கண்டிருக்கின்றது.

✓ மாணவர் பக்கங்கள்

STUDENTS' PAGES

1. ஆத்திசூடி விளக்கம்

34. கிழமைப்பட வாழ்

இந்த ஸூத்திரத்திற்கு உரிமை நிலைத்திருக்கும்படி வாழ்ந்துவருவாய் என்பதுபொருள்: அதாவது பிறருக்கு உன்விஷயங்களில் உள்ளஉரிமை அல்லதுபாத்யதை உன் மனத்தைவிட்டு அகலாதபடி வாழ்நாளைச் செலவிட்டு வரவேண்டும் என்பதாயிற்று. ஆகவே நமது தேஹம் முதலிய எல்லா உரிமைப்பொருளும் பரோபகாரத்திற்கே உபயோகப்பட்டு நாம் கடைத்தேற வேண்டும் என்று ஏற்பட்டிருக்கும் ஈசாஞ்ஞையை நாம் எந்தத் தாழ்ந்த நிலையிலிருந்தாலும் உயர்ந்த நிலையிலிருந்தாலும் அலக்ஷியம் செய்யாது, செய்ப வேண்டிய ஸத்கர்மங்களைக் கூடியவரையில் பரோபகார விஷயத்திலே செய்து தீர்க்கவேண்டும். இப்படிச் செய்து வருவதால்தான் மனித ஜன்மம் எடுத்த தனுலாய பயன் கைகூடும்.

இந்த ஸூத்திரத்தினுல் ஒருவன் தனது பொருள், சக்தி முதலியவைகளைப் பெரும்பாலும் பரோபகார விஷயத்திலும், சிறுபான்மை தன் விஷய ஸம்பந்தத்திலும் செலவிட வேண்டும் என்பது வெளியாகும். ஆனுல் வரவரத் தன்விஷயம் குறைந்தும் கூடியவரையில் மறக்கப்பட்டும் வந்தால்தான் பரோபகார விஷயம் ஓங்கிக்கொண்டு வரும். ஏராளமாக இடம் பொருள் ஏவலுள்ளவர்கள் இந்த விஷயத்தில் வெகு ஒழுங்காக நடந்து வரலாம். ஆனுல் விரலுக்குத் தகுந்த வீக்கம் என்பது போல ஏழைகளும் தம்மால் கூடியவரையில் இதில் பழகி வரலாம், மனங் கொண்டது மாளிகை என்றபடி மனம் மாத்திரம் இப்படிச்செய்வதில் பற்றிவிட்டால் போதும்: இந்த ஸூத்ரதர்மத்தை யாராயினும்அவன் நிலைக்கு ஏற்றபடி செய்து விடலாம். இது பற்றியே கர்ணன் பாரதத்தில் தன் தர்மபலனை அபகரித்து,தன் தானகுணத்தைமெச்சி என்னவேண்டுமோ கேட்டுக்கொள் என்ற கிருஷ்ணபரமாத்மாவைநோக்கி தானம்செய்து கொண்டிருப்பதற்குப் பொருளும் சீரும் சிறப்பும் வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளாது,
'இல்லை என்றிரப் போர்க்கில்லை யென்று ரையா விதயமளித்தருள் என்றுன்.'

கிழமைப்பட வாழ்வது உலக விஷய ஏற்றத்தாழ்வைப் பொருத்ததேயல்ல, மனுேபாவத்தைப் பொருத்தது என்பதை இது நன்கு விளக்கும். நமக்கு அவசியம் வேண்டியதுபோக மிகுந்ததெல்லாம் அதிதிகள், அனுதைகள் போன்ற உபகார பாத்திரங்களதே என்றமனுேபாவம் மாருதிருக்கும்படி வாழ்ந்து வரவேண்டும் என்பதே இம் முதுமொழியின்கருத்து,

பரோபகாரம் என்பது அவரவர்கள் நிலைக்கு ஏற்றபடி பலவிதமாகவிருக்கும். நமது பரத கண்டத்தில் உள்ள நாற்பெரும் வருணத்தாருக்குப் பரோபகாரரூபம் விதம் விதமாகவிருக்கும். இக்காலத்தில் இந்த விஷய ஒழுங்கு தவறி விட்டபடியால் நம்மவர் தம் நிலை தெரியாது கிழமைப்பட வாழத் தொடங்குகின்றனர். ஜனங்களுக்குப் பெரும் பொது நன்மைகளாகிய சத்திரம், சாவடிகள் கட்டல், வைத்தியசாலைகள், கலாசாலைகள் ஏற்படுத்தல் கூன் குருடுகளைக் காத்தல் எல்லாம் க்ஷத்திரியர்களுக்கு உரியவை. முற்காலத்தில் யாராவது ஒருவன் இவைகளைச் செய்யமுயன்றுல் அரசர்கள் தம்மை அவமதிப்பதாகக்கூடக் கருதுவார்கள். பிராஹ்மணர்களுக்கு ஏற்பட்டிருக்கும் தர்மம், வைதிககர்மானுஷ்டானங்களில் ஏற்படும் தர்மம், வேதசாஸ்திர பாடசாலை நிர்மாணம், வித்தை, தானம் முதலியவைகளே. அன்னதானம் அதிதிபூஜை முதலியவைகள் தகுந்த காலத்தில் நடத்துவது பொதுவான தர்மம். தானதர்ம விமர்சைகள் ஸ்மிருதிகளில் விஸ்தாரமாகக் கூறப்பட்டுள்ளன. இந்த ஒழுங்குதெரிந்து பரோபகாரம் செய்ய முயலாவிடில் செய்ய முடியாத விஷயங்களில் தலையிட்டுக்கொண்டு கடைத்தேங்காயை எடுத்து வழிப்பிள்ளையாருக்கு உடைப்பதுபோலக் கடன்பட்டு உரிமைப்பட வாழ வேண்டிய அதோகதிவந்து, நெஞ்சம் கலங்கவேண்டிவரும். ஆகவே இந்த ஸூத்திரத்திற்கு தன்உரிமையானவைகளை தகுந்த பரோபகாரத்தில் முக்கியமாக உரிமையுடையன வையாகக் கருதி வாழவேண்டும் என்று பொருள் விரித்துக்கொள்ளவெண்டும்.

இதனுல் ஸொத்து முதலியவைகளை வைத்துக்கொண்டிருப்பவர் பரோபகாரத்திற்குத் தேடித் திரிய வேண்டுமென்று பொருள் படுத்திக்கொள்ளவே கூடாது. அவசியம்வேண்டியதற்குமேல் அதிக ஸம்பாத்யத்திற்கு முயற்சி செய்யக்கூடாது. அப்படிச் செய்தோ செய்யாமலோ அதிகப் பொருள் வந்து சேர்ந்துவிட்டால் வேதசாஸ்திரங்களில் தன் வருணத்தாருக்கு ஏற்பட்டிருக்கும் காம்ய கர்மாக்களை காமனையோடாவது அல்லது ஈசாஞ்ஞைப்படி மிகுந்தபொருளுக்குத் தகுந்த செலவுஏற்படுத்திக் கிழமைப்படவாழ்கிறேம் என்றுவது செய்துவிடவேண்டும் ஒவ்வொருவனும். அதிகப் பொருள் வந்துவிட்டது என்று மேல் வருணத்தான் தானதர்மாதிகளில் முயலவே கூடாது. முயன்றுல் அந்தப் பரோபகாரம் நிலைக்காமல் போவதோடும்கூடச்செய்தவனையும் கடன் சண்டைசச்சரவுகளுக்கு ஆளாக்கி மீளாத்துயரத்திற்கும் உட்படுத்திவிடும். இந்த வழி நீங்கிச்செய்யப்படும் உபகாரங்கள் எல்லாம் இந்த ஸூத்திரப் பொருளுள் அடங்காது. தத்காலப் பொது ஜனஸங்க உழைப்புக்குப் பணஉதவிசெய்வது எல்லாம் உதவிகளேயல்ல: வெறும் பெயரை மாத்திரம் பெற்றுப் பணத்தைக்கொடுத்து விட்டிருக்கும் தாமஸநிலையே ஓங்கிக்கொண்டுவரவீண்கர்வம் முதலிய தூர்க் குணங்கள் நிலைக்கக் காரணமாகும்.

முன்காலத்தில் தர்மபுத்திரர் ஸ்ரீராமர் முதலிய ராஜாக்கள் அச்வமேதாதியாகங்கள் செய்தது, ஸாதா

ரணமாக நித்ய தானாதிகள் செய்தது, எல்லாம் இந்த ஸூத்திரபாவத்தை உள்ளத்திருத்திக் கொண்டுதான். ராஜ்யம் செழித்து ஓங்கி கஜானா நிறைந்தகாலத்தில் எல்லாம் ராஜாக்கள் யாகாதி க்ருதுக்களைச் செய்ததும் இக்காரணம்பற்றியேதான். இம்மாதிரியான மனத்துடனே நாம் எல்லோரும் நமது உரிமையானவஸ்துக்களை பிறர்விஷயங்களில் உபயோகப்படுத்த முயலவேண்டும். ஸ்மிருதிகளில் சிலசில உரிமைப்பொருள்களை (உதாரணமாகப் பெண்சாதி, மூத்தபிள்ளை) கொடுத்துதவலாகாது என்று தடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதற்கு விரோதமாகக்காணப்படும் புராணகதைகளை வெறும் அர்த்தவாதமாகவாவது அல்லது உண்மையுணர்ந்து கேடொன்றும் வாராது என்றுகண்டு, செய்தவைகள் என்றாவது கொள்ளவேண்டும். ஸாதாரண விஷயங்களில் இக்கதைகளை ஆதாரமாக எடுத்துக் கொள்ளவும் கூடாது.

இந்தஸூத்திரம் பொதுவாக உரிமை நிலைத்திருக்கும்படி வாழ் என்றபொருளில் அமைந்திருக்கிறது. இதுவரையில பிறர்பாத்யம் உள்ள விஷயங்களில் மாறுதிருக்கும்படி பரோபகார சிந்தையுடன் வாழ் என்ற பொருள் எடுத்து விஸ்தரிக்கப்பட்டது. இதையே உன்னுடைய உரிமை நிலைத்திருக்கும்படி வாழ் என்றும் பொருள்படுத்தலாம். மனிதன் உரிமை யாது? அவன் பொருள் முதலிய உலகஉரிமைகள் என்றுகொள்ள இடமேஇல்லை: இந்தஉரிமை நிலைத்துவிட்டால் பிறருக்கு அவைகளில் இயற்கையாயுள்ளது என்று கருதவேண்டிய உரிமைவந்தணுக இடமில்லாமல் போய்விட, முற்கூறிய பொருளுக்கு நேர்விரோத மாகிவிடும் இந்தப்பொருள். மானிட ஜன்மத்திற்குப் பொதுவாயும் மிக உயர்ந்தாயும் உள்ள உரிமைமோக்ஷ நிலையே: ஆகவே இந்த ஸூத்திரத்திற்கு முக்திநிலை நிலைத்துவிடும்படி உன் வாழ்நாளை ஸத்விஷயங்களில் செலவிடு என்பது பொருளாகும்.

தானத்துள் அன்னதானம் விசேஷம், அதைவிட வித்யாதானம் விசேஷம்; எல்லாவற்றையும்விட முக்திநிலை வரும்படி செய்யப்படும் ஞானதானம் மிகவிசேஷம் என்று நமதுசாஸ்திரம் கூறும். எல்லோருக்கும் முக்திவரும்படி செய்வது மற்றைய தானங்களைப்போல நேரிடச் செய்யவே முடியாது. சில பரிபாகிகளுக்குத்தான் நேரிட முக்திதானம் செய்யமுடியும். பெரியோர்க்கு. ஸாதாரணமாக எல்லோரும் முக்தி நிலையைப்பெற்று கடைத்தேறப் பொதுவாக ஸத்கர்மானுஷ்டானம் செய்துகொண்டிருக்கவேண்டும்; அப்பொழுதுதான் மற்றை எல்லோரும் தமது ஸத்கர்மானுஷ்டானத்தை விடாதிருந்து ஸ்வர்க்காதி பதவிகள்பெற்று வைராக்யத்துடன் புண்யவான்களாக உலகில் வந்து பிறந்து, மேல்மேலும் உயர்ந்த புண்யபதவிகளை யடைந்து நழுவி வைராக்யம் திடப்பட்டுக் கொண்டும் விரிந்து கொண்டும் வர, முக்திதானமாகிய உபதேசம் நேரிடப்பெற யோக்யதை காலக்கிரமத்தில் வந்துசேரும் எல்லோருக்கும். இந்த ரஹஸ்யத்தை மனதில் உணர்ந்து ஈசாஞ்ஞைப்படி ஸத்கர்மங்களை அனுஷ்டிப்பதாக மதித்து இயற்கையாகவே யாதொரு முயற்சியும் இன்றி ஸத்கார்யங்களில்ப்ரவிருத்திப்பதே முக்திநிலைக்கும்படி பரோபகாரமாக ஒழுகுவது இம்மாதிரி உலகில் ஒழுக ஒவ்வொருவரும் கடமைப் பட்டிருக்கிறோம் என்ற உணர்ச்சியுடன் நடந்து கொள்ளுவதே கிழமைப்பட வாழ்வது.

இந்த ஒழுக்கம் ஏற்பட இடமில்லா ஒழிவுவேளைகளில் கிழமைப்பட வாழ்வது என்பது தனது உள்நாட்டப் பழக்கமாகிய முக்திநிலையில் மற்றவைகளை மறந்து உள்ளது உள்ளபடி நிற்றலாகிய ஸமாதியில் இருப்பதே. ஸத் கர்மானுஷ்டான காலத்தில் முக்தி நிலையில் விசேஷப்ராஞ்ஞையும் பரோபகார நிலையில் முக்திநிலையை ஒட்டிய ஸாமான்ய ப்ராஞ்ஞையுமே இருக்கும். ஸமாதி நிலையில் கேவலம் முக்திநிலை ப்ராஞ்ஞையு மாத்திரம் தானிருக்கும். இம்மாதிரி ஸதாஸர்வகாலமும் முக்திநிலையின் விசேஷநாட்டம் நிலைபெற்றிருக்கும்படி வாழ்வதே ஒவ்வொருவனும் தனது கிழமைப்பட வாழ்வது. இவ்வாறு ஞானவழியிலும், இந்த ஸூத்திரம் பொருள் தரும். இந்த தன்மையில்தான் நமதுபாதகண்ட ரிஷிகளாகிய வியாஸவஸிஷ்டவிச்வாமித்திர, அத்ரி, பிருகு முதலிய மஹான்கள் கிழமைப்பட வாழ்ந்து வந்தது.

ஆகவே முற்பொருள் பிற்பொருளுக்கு மிகுந்த ஸாதகமானது, பின்பொருள் முன்பொருளின் பூரண நிலையே ஒழிய வேறொன்றுமன்று. இவ்விருவிதப் பொருள்களின் பொருத்தங்களை நன்கு உணர்ந்து பழகி நாமும் உள்ளபடி கிழமைப்பட வாழ முயல வேண்டும் என்பதே ஔவையாரின் நோக்கம்.

II மொழிபெயர்ப்பு விளக்கம்

TRANSLATION MODELS

You see in the picture a boy blowing bubbles. He has in his hand a pipe, containing some soap and water taken from a dish on his knee. When he blows through the pipe, bubbles are formed, which shine in the sun with all the colours of the rainbow. The bubbles are beautiful, and it is pretty to see them floating in the air; but they soon break, and a few drops of water are all that is left.

Blowing bubbles is a nice amusement for boys; but some people go on blowing bubbles all their lives.

Pleasure is one bubble, honour is another and money is a very common bubble.

But there are things which do not vanish away like bubbles of air, which will be a joy

for ever, which no one can take from us. What are these? Doing our duty, loving and serving God, taking to do good to all around us.

ஒரு சிறுவன் ஊதிக் குமிழிகள் கிளப்புவதை இந்தப்படத்தில் காட்டியிருக்கிறதுபார், தன் முழங்கால்களுக்கிடையிலுள்ள வட்டிலிலிருந்து எடுக்கப்பட்ட சவர்க்கார தண்ணீர் நிறைந்த ஒரு குழாயைக் கையில் பிடித்திருக்கிறான் இவன். குழாய்வழியாக ஊதுங்கால் குமிழிகள் உண்டாக, அவைகள் வானவில்வர்ணங்களைவெளிப்படுத்திக்கொண்டு ஸூர்யன் ஒளியில்விளங்குகின்றன. இவ்வழகான குமிழிகள் ஆகாயத்தில் மிதந்துலாவுவதைக் காண மிக நேர்த்தியாகவிருக்கும்: ஆயினும் அவைகள் விரைவில் சிதறிவிட சிறு நீர்த்துளிகள் தான் மிகுந்து நிற்கும்,

ஊதிக், குமிழிகள் கிளப்புவது சிறுவர்களுக்குஒரு நல்ல பொழுது போக்காகும். ஆனால் சிலர் தம் வாணாள் முழுவதும் குமிழிகிளப்புவதிலேயே செலவிடுகின்றனர். அவர்கள் கிளப்பும், பார்க்கப் பகட்டாயிருக்கும், நிலையில்லாக் குமிழிகளில் விஷயஸுகம் ஒன்று, கௌரவம் மற்றொன்று; பணம் என்பது எல்லோருக்கும் பொதுவான ஸாதாரணக் குமிழி. இப்படி இருப்பினும், இக்காற்றுக் குமிழிகள்போல மறைந்துவிடா விஷயங்கள்சிலஉள: இவைஎப்பொழுதும் மனக்களிப்பையே தந்துகொண்டிருக்கும்: இவைகளை ஒருவராலும் நம்மை விட்டு விலக்கவே முடியாது. இவை யாவையோ எனின், கடமை கடைப்பிடித்தல், கடவுள் வணக்க வழிபாடுகள், எல்லாவற்றிற்கும்நன்மையேசெய்தல்,ஆகிய இவைகளே,

---

நல்ல பால்.—நல்ல பால் கிடைக்கவேண்டுமானால் கீழே சொல்லப்படுபவைகளைக் கவனிக்கவேண்டும். (1 முதல் கறந்தபாலை, உபயோகிக்கக் கூடாது. (2) பசுக்களை நாள்தோறும் தேய்க்கவேண்டும். பால் கறக்குமுன் மடியைக் கழுவவேண்டும். (3) பால் கறப்பதற்கு சில நாழிகைக்கு முன்னே பசுவுக்குத் தீனிபோடவேண்டும். சாணியை அப்புறப் படுத்தவேண்டும். 4) மாட்டுக்கொட்டிலை தினமும் இருமுறை சுத்தம்செய்யவேண்டும். நிலத்தைத் தண்ணீரால் நன்றாய்க் கழுவவேண்டும். (5) மாட்டுக் கொட்டிலில் தாராளமாய் வெளிச்சமும் காற்றோட்டமும் இருக்கவேண்டும்.(6) பால் கறப்பவர்கள் கறக்கும்பொழுது சுத்தமான ஆடைகள் தரித்திருக்கவேண்டும். ஒவ்வொரு பசுவையும் கறக்குமுன்னும் பின்னும், கறப்பவர்கள் கைகளை நன்றாய்க் கழுவவேண்டும். (7) பால் கறக்கும் பாத்திரத்தை நீராவியில்பிடித்து சுத்தமாக்கவேண்டும். நீராவியில்பிடிக்கும்பொழுதுபாத்திரத்திலிருந்து உண்டாகும் ஜலம் வடியும்படி கவிழ்த்து வைக்கவேண்டும். அதைக் குளிர்ந்த ஜலத்தால் அலம்பவும் கூடாது. துணிகொண்டு துடைக்கவும் கூடாது.

தென்புலத்தார் ஸம்பாஷணை

SOUTHERNERS' DISCOURSE

பிரவேசம்—அகஸ்தியர், தொல்காப்பியர், பவணந்தி, விசாகப் பெருமாளையர்.

அகஸ்தியர்:—சொர்க்க வாசலில் தொண்டைமானும் தோட்டியுஞ்சரி. மண்ணுலகில் என்றால் அவன் உயர்த்தி, இவன் தாழ்த்தி என்று வழக்கிடுவாருண்டு. இங்கு நாம் அனைவரும் ஒரேபதவியினர் அக்ராஸனாதிபதி என்று ஒருவருஞ்சொல்லிக் கொண்டு திரியப் பாத்யமில்லை. ஆயினும் நீவிர் எனக்கு ஆதிகால முதற்கொண்டு ஒரு கவுரவம் வைத்திருக்கிறீர். அதை நினைத்து உங்கள் நடுவில் பேசலாமென்று வந்தேன். முதலில் பரமசிவன் தமிழ்ப்பாஷையை எனக்கு உபதேசஞ்செய்து உலகத்தில் பரவச்செய்யக் கட்டளை பிறப்பித்தார் அவராக்ஞைப்படி நானும் என்னாலியன்ற மட்டும் பாஷையின் இலக்கணத்தை அனேகருக்குப் போதித்தேன். அவ்விலக்கணத்துக்கு நீவிர் பேரகத்தியம் என்று பெயரிட்டு சிலகாலம் உபயோகித்து வந்தீர். தெய்வானுக்ரஹம் பூர்ணமாயிருந்த பாண்டியர்கள் சங்கம் ஸ்தாபித்து அதன் மூலமாய் தமிழை ஆதரித்து வந்தனர். இலக்கியங்கள் கணக்கில்லாமல் உண்டாக புதிய இலக்கணங்கள் உண்டாயின. என்னுடைய நூலை அநுஸரித்தே நம்மில் தொல்காப்பியர் ஐந்திலக்கணங்களையும் ஐயந்திரிபறச்செய்தார். தொன்னூற்கஞ்சித் தடுமாறுவார்த்தர் எக்காலத்திலும் சங்கியையில் மிகுதி. நான் செய்த நூலும் தொல்காப்பியர் செய்ததும் எவராலும் கையாடப் படாமல் அனாதையாய்ப் போனதைக் கண்டு நம்மில் பவணந்தி குட்டித் தொல்காப்பியமென்றுவழங்கும் நன்னூலைச்செய்து தமிழபிமானிகளுக்கு உதவிபுரிந்தார். இதையும் தமிழர் படிக்கக் கஷ்டப்படுவதைக் கண்டு வசனநடையில் விசாகப் பெருமாளையர் இலக்கணத்தைச் செய்தார். நான் செய்த பேரகத்தியம் கரையான் அரித்து இருந்த இடமே தெரியாமற்போயிற்று. மற்றவர்களுடைய நூல்களின் நிலைமையை அவரவரே சொல்லட்டும்.

தொல்காப்பியர்:—தமது நூல் தலைஎடுக்காவண்ணம் நான் இலக்கணஞ் செய்தேனென்று மனஸ்தாபப்படலாகாது. பழையன கழிதலும் புதியன புகுதலும் வழுவலகால வகையினானே என்றபடி இலக்கியங்கண்டதற்கிலக்கணம் இயம்பல் நியாயமானபடியால் நான் என்காலத்தில் வழங்கிவந்த இலக்கியங்களுக்கு ஒத்தவாறு தம்முடைய நூலை யனுசரித்தே நான்செய்தேன். பனை ஓலையிலே எழுதப்பட்டுத் தென்னாட்டுத் தமிழபிமானிகளால் பாதுகாக்கப்பட்டு வந்தேன். ஈழ நாட்டுப் பிரபு ஒருவர் மனத்தில் என் இலக்கணத்தை உஜ்ஜீவிக்கச் செய்யவேண்டுமென்று எண்ணம் பிறந்தது. பொருளுதவி செய்யவும் சிலர் வந்தார். என்னூல் அச்சிடப்பட்டது. சிலமுறை சிலஅதிகாரங்கள் மாணாக்கர் பரீக்ஷைக்குப்பாடமாகவும் வைக்கப்பட்டுப் பெருமையடைந்தேன். தாங்

கள் செய்த நூலுக்கு வந்தமலினம் என்னதற்கும் இக்காலம் வந்துவிட்டது. தாமோதரம்பிள்ளை செய்த தருமத்தால் பழமையான இலக்கியங்கள் சில வெளிவந்தன. இல்லாவிட்டால் அவையும் செல்லுக்கிரையாயிருக்கும். திருவாவடுதுறை ஆதீனத்தில் கவிராயர் குழாத்தவர் தலைமைபெற்றிருந்த காலத்தில் ஜீவக சிந்தாமணி முதலிய தொன்மையான இலக்கியங்கள் அச்சியற்றப்பெற்றன. வித்வான் மீனாக்ஷி சுந்தரம் பிள்ளை, அவர் சிஷ்யர் மஹா மஹோபாத்யாயர் சாமிநாதையர் இவர்களால் தமிழ் சிறிது உயிர்பெற்று உலாவிற்று. இக்காலம் தம்மைப்போலவே நானும் அநாதையானேன். என் துக்கம் தம்மிலும் மிகுந்தது.

பவணந்தி:—நான் சைனமதத்தினனாயினும் பாஷைக்கும் மதத்திற்கும் என்றும் முரண் கிடையாதென்பதைக் கைக்கொண்டும், பேரகத்தியத்தின் கதி தொல்காப்பியத்திற்கும் வந்ததை யறிந்து எல்லாவற்றையுஞ் சுருக்கி நன்னூலைச் செய்தேன். "எந்நூலாரும் நன்னூலாற் கிணையாவாரோ என்னுந் துணிபே மன்னுக" என்று சைவகுரவரும என்னைப் புகழ்ந்து கொண்டாடினதை யறிந்து பூரித்தேன். என்னிலும் மேம்பாடடைந்தவரை மறக்க நான் நன்னூல் செய்தமையால் அதுவுஞ் சின்னாளில் உதாஸனிக்கப்படுவதை யறிந்து விசாகப்பெருமாளையர் வசன நடையில் ஒரு இலக்கணம் எழுதினார். இவர் காலம் பனைஓலைக்காலமல்ல. அச்சியந்திரங்கள் ஏற்பட்டுவிட்டன. மற்றுமுள்ள விஷயங்களை அவரே எடுத்துப் பேசுவார்,

விசாகப்பெருமாளையர்:-தமிழ்ப்பாஷைக்கு நீவிர் மூவரும் தாய் போன்றவர்: தகப்பன்மார் என்றாலும் தகும். உங்கள் உருத்தோன்றிய விடத்தில் பேச என் நா எழவில்லை. உங்கள் அருமை பெருமைகளைப் பரமசிவனே அறியவல்லார். எம்போலியர் வான்கோழி மயிலாகப்பாவித்து நடமாடுதல் போலாகும் ஆயினும் ஸன்னிதி மகத்வத்தால் எனக்குச் சிறிது துணிபுண்டாயிருக்கின்றது. மக்களின் மழலைச் சொற்களைப்பெற்றோர்கேட்டு மகிழ்ந்தாங்கு நீங்களும் செய்தல் வேண்டும். தமிழகத்தில் ஆர்யர் புகுந்து தமது சொற்களை யுபயோகித்துத் தமிழ்ச்சொற்களை மறைத்தனர். ஆயினும் திராவிடம் என்று தமிழுக்குப் பெயரிட்டுத் தமிழில் அபிமானம் வைத்துத் தமது வடமொழியை வைதிக கார்யங்களுக்கு மட்டில் உபயோகித்துக்கொண்டு லௌகிக கார்யங்களுக்குத் தமிழையே பழகிக் கற்று வந்தனர். அவ்வார்யரில் அனேகர் தமிழிற் சிறந்த நிபுணரானார். ஆர்யர் மேற் குறைகூற வந்தேனில்லை. தமிழிற்கு நிகண்டுகள் செய்து வைத்த சைன முனிவர்களுடைய பேருதவி என்றும் மறக்கற்பாலதன்று. தமிழகம் தெலுங்காாலும் மராட்டியராலும் துருக்காாலும் பிரவேசிக்கப்பெற்றபின், பாஷைக்கு மலினம்வர ஆரம்பித்தது. முற்றிலும் தமிழ் கெடுமுன்னே பாஷை பண்ணின புண்ணியத்சாலோ வேறு எந்தக்காரணம் பற்றியோ தமிழ் நாடு ஆங்கில துரைத்தாருக்கு வசமாயிற்று. தமிழின் பெருமையைக் கிறிஸ்தவப் பாதிரிமார் அறிந்த அளவு தமிழரும் அறியாரென்னலாம். பவணந்தி சொன்னவாறு பாஷைக்கும் மதத்திற்கும் முரண் ஒன்றுமில்லை யென்பதைப் பாதிரிமாரும் ஸ்தாபித்தார். மாகாண ஆளுகைக்கு நியமனம் பெற்ற ஆங்கில துரைமாரும் தமிழைக்கற்றுத் தமது ஆளுகைக்குட்பட்ட பிரஜைகளிடத்தில் அவரவர் சுய பாஷையிலேயே பேசிக் குறைகளைக் கேட்டுப் பரிகாரமுஞ் செய்துவந்தனர். ஆங்கில துரைத்தனத்தார் கல்வியின் சிறப்பை அறிந்தவாறு தெலுங்கராவது மராட்டியராவது துருக்கராவது அறிந்தாரென்று சொல்ல நான் துணியேன். ஆங்கில அரசாட்சி ஸ்திரமாக ஏற்பட்டவுடனே பிரஜைகளுக்குக் கல்வி கற்பிப்பது அரசருடைய பிரதமக் கடமை யென்றுணர்ந்து ஸர்வகலாசாலைகளையும் பிறகல்லூரிகளையும் ஸ்தாபித்துஅவற்றில் ஆங்கிலபாஷையோடு தமிழும் கற்பிக்கும்படி ஏற்பாடுசெய்தனர். துரைத்தனத்தாருடைய பாடசாலைகளில் தமிழ்ப் பண்டிதர்களை நியமித்துச் சிறுவர்க்குத் தமிழிலக்கிய விலக்கணங்களைக் கற்பிக்கச் செய்தனர். ஊதியம் மட்டில் தமிழ்ப் பண்டிதர்களுக்குக் குறைவுதான். அதனாலென்ன? பதினாயிரம் மைல் தூரத்தி லிருந்து வந்தவர் தமிழுக்கு யோக்யதை யுண்டென்று எண்ணித்தமது பாடசாலைகளில் மாணாக்கர் அவசியம் படிக்க வேண்டிய பாடங்களி லொன்றாய் நியமித்ததே பெரும்பாக்ய மென்று நினைத்துத் தமிழ் வித்வான்கள் பண்டிதர் வேலையிற் புகுந்தனர். ஸர்வகலாசாலை விசாரணை கர்த்தர்களும் தமிழை மதித்து எம். ஏ. என்னும் பரீக்ஷை தமிழிலேயே கொடுக்கலாமென்று சட்டஞ்செய்தனர். இது மட்டில் தமிழுக்கு நல்ல காலமாயிருந்தது. பின்பு அந்தப் பாஷைக்கு மாத்திரமில்லை; பாதகண்ட பாஷைகளனைவற்றிற்கும் ஏழரை நாட்டுச்சனி பிடித்தது. தமிழிற்கு கலி காலம்வந்திருக்கிறது. தமிழகம் பாஷையைப் பற்றின மட்டில் கலியுகமாய்விட்டது.

✓நான் மண்ணுலகிலிருந்த பொழுதே பாஷைகெட ஆரம்பித்துவிட்டது. "திருவினு நல்லான் மனைக்கிழத்தியேனும், பிறர்மனைக்கே பீடழிந்து நிற்பர்" போலத் தமிழர் சுயபாஷையில் உட்கருத்தை அறிவிக்கப் போதுமான சொற்களிருக்க ஆங்கிலச் சொற்களைக் கலக்காமல் பேசுவதில்லை. ஒருவனை ஒருவன் அழைக்குங்கால் "அண்ணா, தம்பி" என்று சொல்லாமல் "என்ன பிரதர், இன்றைக்கு கோல்டு பிடித்துக் கொண்டு ரொம்ப ட்ரபில் கொடுக்குது. ஆபிஸில் ஓர்க் ஒன்றும் செய்ய முடியவில்லை. மாஸ்டரிடத்தில் ரிபோர்டு செய்து லீவ் பெற்றுக் கொண்டு ஒரு மினிட்டுக்குள் ரூமுக்கு வந்தேன் பிரதர். அப்போ பிடிச்சு கண்டிநூயல் ஸ்நீஜிங் பிரதர். என் நோஸை கொஞ்சங் கேருடன் பாருங்க, ஒயின் சாப்பிட்டவன் நோஸ்போல டீப் ரெட்டா யிருக்குது. ஹோம்

ஸமாசாரத்தை என்குயர் செய்யவே வேண்டாம். ஒயிபுக்கு பீவர்; சைல்டுக்கு டிஸென்டரி, ஓல்ட் மதருக்கு காபிங். நேடிவ் ப்லேஸிலிருந்து இந்த டவுனுக்கு வந்ததைப் பற்றி ரிக்ரெட் பண்ணுற அவர் கிடையாது பிரதர். உங்கள்விஸிட்டினால் கொஞ்சம் கான்ஸொலேஷனுண்டாயிருக்கு. நீங்களும் அப்ரப்டாக என்னை அபாண்டன் செய்தீர்களாயின் நம்முடைய பாடு கம்ப்லீட் ரூயின்தான்.'' — இந்த மாதிரி சிறிது காலமிருந்தது. இக்காலம் ஒருவருக்கொருவர் தமிழிலேயே கடிதம் எழுதுவது நின்று போயிற்று. எல்லாம் ஆங்கில பாஷைதான். ஆண்மக்கள்மட்டில் இருந்தமாதிரி இருக்கிறார்கள் என்று எண்ணலாகாது. பெண்மக்களும் ஆங்கில பாஷைகளைக்கற்றுத் தாமும் ஆங்கிலதுரைசானிமாரைப்போல நடிக்கின்றார்கள். விதை ஒன்று போடச் சுரை ஒன்று முளைக்காதல்லவா? தாய் ஓரடிபாய்ந்தால் குட்டி நாலடி பாய்கின்றது. தானாகப் பாதி தம்பிரானாகப் பாதி என்றவாறு சுயமாகவே பாஷை கெட்டு வந்து கொண்டிருக்கையில் ஸர்வகலாசாலை விசாரணை கர்த்தர்கள் உயர்ந்த பரீக்ஷைகளுக்குத் தமிழே வேண்டாமென்று தீர்மானஞ் செய்தார்கள். பாஷைக்கு இப்பெருங்கேட்டைத் தேடினவர் தமிழிற் பிறந்து தமிழிலே வளர்ந்தவர். தன்கையே தன்கண்ணைக் குத்திக்கொண்டுவிட்டது. ஆங்கிலதுரைத்தனத்தார் இந்தத் தீர்மானத்தை அங்கீகரியாமல் சுயபாஷைவியாசம் பரீக்ஷைக்குண்டென்று கட்டளை பிறப்பித்தார். இதனால் மட்டில் சிறிது தலைநீட்டி வருகின்றது தமிழ்ப்பாஷை.

தற்காலத்தில் தமிழர் சிலர் இலக்கியங்களின் பதங்கள் வழக்கச் சொற்களாயில்லாமைபற்றி இலக்யப் பயிற்சியே அனாவசியமென்றெண்ணி பிராகிருதத் தமிழையே பழகவேண்டுமென்கின்றார். இலக்கணம் எள்ளளவேனுமறியாத நிரக்ஷரகுக்ஷிகளுடையதமிழே எவரும் எழுதவும் பேசவும் கற்கவேண்டுமாம். அதன் மாதிரியைச் சற்று எடுத்துச் சொல்லுகின்றேன். [நீ அங்கே போனையானா நானும்வர்ரேன். சும்மா சும்மா பேசரத்திலே என்ன. காரியத்தை அல்லோ பாக்கணும். வூட்டேபோனா தின்கிறத்துக்குஒன்னுமில்லட்டா வாயிலே மண்ணுதான்.] எனக்கு அதிகப்பழக்கமில்லாமையாலே விரித்துச் சொல்ல முடியவில்லை. பரீக்ஷைக்கு ஏற்பட்ட வாசகக்கட்டு மேற்சொன்ன ரீதியாயிருக்க வேண்டுமாம். தமிழ் எழுத்து மறியாத கனவான்கள் தமிழ்ப் பண்டிதர்களுக்கு ஒன்றுந் தெரியாது; போதனாசக்தி முற்றிலும் கிடையாது; ஆற்றமாட்டாத பிழைப்பாக என்னவோ சொல்லிக் கொண்டு போகிறார்கள். பண்டிதர்களையே சுய பாஷை கற்பிக்கநியமிக்கலாகாதென்று கூறுகின்றார். குதிரை கீழே தள்ளினது போதாதென்று குழிபறிக்கவும் ஆரம்பித்ததாமென்றபடி, பிரான்ஸ்தேசத்திலிருந்து தமிழ்ப்பாஷையைப் பற்றி உபன்யாசஞ்செய்ய பிரான்சியர் ஒருவரைத்தருவிக்கப் போகிறார்களாம். பிரான்சியருக்கு-ட என்னும் எழுத்தாவது ழ-என்னும் எழுத்தாவது உச்சரிக்கவராது. "கூட்டி" என்பதைக் "கூத்தி" என்பார். 'குடம்' என்பதைக் "குதம்" என்பார். இவ்வாறாகத் தமிழ் ஆபாஸப்பட்டு நாசத்தையடையும்ஸமயம் இது. நாமிதற்குச்செய்யக் கூடியதென்ன? காலத்தின்கொடுமையால் பிள்ளைகளுக்குப்பெற்றதாயிடத்திலும்வெறுப்பு வருவதுபோல் தமிழர்களுக்குத் தமது சுயபாஷையில் விபரீத புத்தி வந்துவிட்டது. இதனைத்தடுத்தற்கு முக்கண்ணன் கருணையிருந்தாலன்றிப் பயனில்லை. ஒரு ஜாதியாருடைய ஆசாரங்களும் அனுஷ்டானங்களும் அவரவருடைய பாஷையிலுள்ள காவியங்களால் நிலை நிறுத்தப்பட்டுப் பிறர் அறியக் காரணமாயிருக்கின்றன. ஆங்கில பாஷைக்கு முதல் பாக்குக்கொடுப்பதில் ஆக்ஷேபம் யாதொன்றுமில்லை. அது ராஜபாஷை. வயிற்றுப் பாட்டிற்கு இன்றியமையாதது. ஸ்ரீரங்கம் கோயிற் குயவர்கள் நெற்றியில் விபூதியும் வயிற்றில் திருமண்ணும் இட்டு வருகிறார்களாம். காரணங்கேட்கின், விபூதி ஜாதி முறை, திருமண் வயிற்றுப் பிழைப்பு என்பார்களாம். தலைமயிரை ஐரோப்பியர் போல் கத்தரித்து டொப்பி போட்டும் சட்டை நிஜார் பூட்ஸ் தரித்தும் நம்மவர் வேஷம் பூண்டிருப்பதினால் குற்றம் அதிகமில்லை. அவ்வாறு செய்வதில் சில ஸவுகரியங்கள் இக்காலத்திலுள. இதனாலேயே, பிரஷ்டர்களாகார்கள். ஐரோப்பியர் நமது நாட்டு ஆசாரங்களிடத்தில் எத்துணை அபிமானம் வைத்தவராயினும் தமது நடை உடை பாவனைகளைக் கைவிட்டாரில்லை. தமது பெண்மக்களுக்குச் சிற்றாடை கட்டுவதில்லை; ஆண்மக்களுக்குச் சேலம் காஞ்சிபுரம் வேஷ்டிகளும் கட்டுவதில்லை. ஐரோப்பியரால் அச்சிட்டு நடத்தப் பெற்ற பத்திரிகைகளை முதல் முதலில் படித்துவிட்டுத்தான் இதரஜாதிப் பத்கிரங்களைப் படிப்பார். தமது நாடு, பாஷை, ஜனங்கள், மதம், வேதம் எல்லாவற்றிலும் அபிமானக்குறைவு எள்ளளவேனும் ஐரோப்பியருக்குக் கிடையாது. நம்மவர் விஷயம் வேறாய்த் தானிருக்கிறது. பாஷை ஒன்றால்ஜாதிவெளிப்படையாக அறியப்பட்டுவந்தது. பாஷை ஒளிக்க நடை, உடை, பாவனைகள் முற்றிலும் மாறுபடும். நமது வேத சாஸ்திர புராணங்கள் போன இடம் புல் முளைத்துப்போம். கோயிலும் குளமும் பாழாகும். இவ்வளவு கேட்டை விளைத்தும் நாம் எக்காலமும் ஐரோப்பியராகோம் என்பதும் திண்ணம். "நிக்கர்" என்றபெயர் நமக்கு மாறாதபட்டமாகவே இருக்கும். கேடுவருமுன் காத்தல் அவசியம். இக்காலம் அலக்ஷியமாயிருந்தோமாயின் நமக்கு விமோசனகாலம் பின்பு வாராது.

[எல்லோரும்]

நாமனைவரும் எல்லாம் வல்ல கடவுளைப் பூசித்துத் தமிழுக்குக் கேடுவாராமல் செய்வோம்.

கே. வேங்கடராமய்யர், பி. ஏ.

சிறுவர், ஸ்திரீகளுக்கான பக்கங்கள்

CHILDREN'S & LADIES' PAGES

பழிக்குப்பழி

எனக்கு நன்றாக ஞாபகமிருக்கிறது. அது நடந்து பத்து வருஷமிருக்கும்; இல்லை இருபத்துநாலுவருஷமாயிற்று. அப்பொழுது நான் பெரிய காஞ்சிபுரத்தில் கோவிற்குப் பக்கத்திலிருக்கும் வைகுண்டப் பெருமாள் தெருவில் இருந்தேன். என் வீட்டிற்கெதிரில் பெரிய மாடிவீடு. அதிலிருந்தவர் பெரிய பணக்காரர்; அவர்க்கு நல்ல மனைவி; அவள் வெகு உத்தமி; லக்ஷ்மி போல் கண்ணிற்கழகாக இருப்பள்; ஒடிந்து விழுங்கொடி போல் மிகு மெல்லிய சரீரமுடையவள்; கணவனுக்கும் மனைவிக்கும் ஒரு நாளாவது சண்டை சச்சரவே கிடையாது; பூனையும் எலியும் போலவர் கூடிக் குலாவியதே கிடையாது. ஒரு குறைதான்—குழந்தையில்லாக் குறைதான்.

அம்மங்களவல்லி ஒரு நாளாவது தவறாது தனக்குப் பிள்ளைக் கலியைத் தீர்க்க வேண்டுமென்று கடவுளை வணங்குவாள். சுக்ரவாரங்களில் ஸுமங்கலிகளுக்கு வெற்றிலைப் பாக்கு தக்ஷிணை கொடுப்பாள். சனிக்கிழமைகள் தோறும் மாவிளக்கேற்றுவாள். கிருத்திகை விரதமிருப்பாள். அவள் அத்தனை பாடு பட்டும் பிள்ளை என்பதே இல்லாமல் இருந்தது. ஒருநாள் தன் வீட்டுப் புறக்கடையிலிருந்த சம்பக மரத்தின் கீழ் நின்றுகொண்டு மாம்பழமொன்றை சிறு கத்தியால் தோலைச் சீவிக்கொண்டிருந்தாள். அப்பொழுது கத்தி தவறி, விரலை அறுத்துவிட்டது. அந்த இரத்தம் பக்கத்தில் படர்ந்திருந்த ஜாதிக்கொடியில் பூத்திருந்த பூமேல் விழுந்தது. அதைப்பார்த்ததும் அவள் இந்த இரத்தம்போல் சிவந்தும் அப்பூவைப் போல மலர்ந்தும் எனக்கொரு குழந்தை இருந்தால் எனக்கெவ்வளவு ஸந்தோஷமாயிருக்கும்? இவ்வாறவள் எண்ணியதும் அவளுக்கும் தெரியாமல் அவள் உள்ளம் கிளைத்தது; அவளுங்களிப்படைந்தாள் உடனே கர்ப்பமடைந்தவள் போல் அவள் களிப்படைந்தாள்.

அப்பொழுது மார்கழி மாதம். பனிநாள்கள் வரவர ஒழிந்தது. ஒரு மாதமானதும் மூடுபனியும் தொலைந்தது. இரண்டு மாதம் ஆனதும் பூமிமுழுதும் பச்சென்று சோபை விளங்கியது. மூன்றாவது மாதம் மரங்களெல்லாம் இலைகள் நிறைந்திருந்தன, நான்கு மாதம் ஆனதும் அவள் வீட்டுப்புறக்கடையிலிருந்த மரங்களில் எல்லாம் பசுந்தழையும் மலர்ந்த புஷ்பமும் நிறைந்திருந்தன; குயில்களும் வானம்பாடிகளும் பக்ஷிக்கூட்டங்களும் அங்கு குலாவிக்கொண்டிருந்தன; புஷ்பங்களிலிருந்து விழுந்த மகரந்தப்பொடிகள் அங்கு வாசனைப் பொடியைத் தூவின. ஐந்து மாதம் ஆனதும் மங்களவல்லி அந்த சம்பகமரத்தின் கீழ் எப்பொழுதும் வருவதுபோல் வந்தாள். அங்கிருந்த வாசனையும் பக்ஷிக்குரலும் அவள் மனதைக் கொள்ளை கொண்டு மகிழ்ச்சியில் ஆழ்த்தின. அப்பொழுதவள் தனக்குந்தெரியாது பரவசமாகி தெய்வங்களைக் கொண்டாடினாள். ஆறு மாதமானதும் மரங்களில் காய்கள் எல்லாம் பழுத்துக்கொண்டிருந்தன; கிளைகள் பழக்கொத்துகளை தூக்க முடியாமல் தூக்கிக் கொண்டிருந்தன ஏழாமாதமானதும் மங்களவல்லி மாமரத்திலிருந்து பழங்களை எல்லாம் பறித்துப் பறித்துக் கணக்கில்லாமல் தின்றாள்; அவளுக்கதனால் கொஞ்சம் கவலையும் வருத்தமும் உண்டாயிற்று. எட்டா மாதமானதும் அவள் தன்கணவனைப் பார்த்து "நான் இறந்து விட்டால் என்னை இந்த மாமரத்தின் கீழேயே புதையும்" என்று சொன்னாள். அதைச் சொல்லியதும் அவள் மனம் அமைதியடைந்தது; மீண்டும் ஆனந்தமடைந்தது. ஒன்பதாவது மாதமும் பிறந்தது; மங்களவல்லி ஒரு அழகிய மகனைப் பெற்றெடுத்தாள். அது இரத்தம் போல் சிவப்பாயும் ஜாதிப் பூப்போல அழகுமலர்ந்தும் இருந்தது. அக்குழந்தையை வாரி அணைத்து உச்சி மோந்து முத்தமிட்டு உள்ளங்கிளைத்தாள். அவள் ஆனந்தத்திற்களவேயில்லை; அந்த ஆனந்தமிகையால் மெய்ம்மயங்கி உயிரை விட்டொழிந்தாள்.

அவள் கணவன் முன்னவள் சொன்னபடியே அவள் சவத்தை மாமரத்தின் கீழ் புதைத்தான். நெடுநாள் அவள் ஞாபகத்தால் உள்ளமழிந்தான். இரவும் பகலும் அழுதான். காலஞ் செல்லச் செல்ல வருத்தஞ் சிறிது குறைந்தது. பின் சிலநாள் ஆனதும் அவன் இரண்டாவது தாரம் கல்யாணம் செய்து கொண்டான். அவளுக்கோர் குழந்தை பிறந்தது; அது பெண் குழந்தை. அதற்கு மிருநாலக்ஷ்மி என்று நாமகரணமிட்டு நாளொரு மேனியும் பொழுதொரு வண்ணமுமாக வளர்த்தாள். அக்குழந்தையைப் பார்க்குந்தோறும் அவள் மனம் பொங்கும்; ஆனால் தன் சக்களத்தி மகனைப் பார்த்தால் அவள் மனம் பொறாமைகொண்டு கவலைப்படும்; அக்கவலை அவள் தூக்கத்தையும் ஒழித்து விட்டது. அவனிருந்தால் தன் பெண்ணிற்குத் தடையும், ஆஸ்தி எல்லாம் வருவதற்குத் தடங்கலாகவும் இருக்கும் என்று பட்டது. ஆகையால் அவள் அந்தப்பையனைக் கண்டால் எள்ளுங்கொள்ளும் வெடிப்பாள். அதன் தலையில் எருக்கு வெட்டியெறிய ஸமயம் பார்த்திருந்தாள். அவனைத் தொடவெந்தன்றால் காதைப்பிடித்துத் தூக்குவாள். போ என்று சொல்லும் போதெல்லாங் கழுத்தைப்பிடித்துத் தள்ளுவாள். வா என்றழைத்தால் காலைப்பிடித்து இழுப்பாள். அக்குழந்தையை மூலைக்கு மூலைதுரத்தி காலால் உதையாத நாளில்லை. அது பசியென்று சொல்லவும் பயப்பட்டு நடுங்கும்; தன் தகப்பனிடம் சொல்லவும் பயப்படும். அவனுக்கிருந்த பயத்தின் பெருக்கால் பள்ளியிலிருந்து வந்தால் எங்குங்கண்ணிற்குப் படாமல் ஒளித்துக்கொள்வோம் என்று எண்ணமும் தெரியாமல் நடுங்கிக் கிடந்தான்.

ஒருநாள் தன் தாய் உக்ராணத்திலிருந்தபோது மிருணாளகாந்தி தனக்கு மாம்பழம் கொடுக்கக் கேட்டது.

“நல்லது. கொடுக்கிறேன் அம்மா; வா” என்று சொல்லியவள் பெட்டியிலிருந்து ஒரு நல்ல மாம்பழத்தை எடுத்துக்கொடுத்தாள். இந்தப் பெட்டியின் மூடி வெகு கனமானது அதற்கு கூரான பல்லிருந்தது; பூட்டுந்தாழ்ப்பாளு மிருந்தது.

“அம்மா! அண்ணாக் கொண்ணு வாணும்?” என்று குழந்தை தாயாரைக் கேட்டது.

தாயாருக்குக் கோபம் வந்துவிட்டது. அவள் குழந்தையை விழித்துப்பார்த்து “எல்லாங்கொடுக்கலாம் அவன் பள்ளியிலிருந்து வரட்டுமே!” என்றாள். அப்படி சொல்லிக் கொண்டிருக்கும்போதே சிறுவன் வீட்டிற்கு வருவதைக் கண்டவள் தன் குழந்தை கையிலிருந்த பழத்தை “அண்ணாவுக்குக் கொடுத்தா உனக்கில்லை” என்று சொல்லிக்கொண்டு வெடுக்கென்று பிடுங்கிக் கொண்டாள்.

பிறகு அந்தப் பழத்தைப் பெட்டியில் வைத்துத் தாழிட்டாள். பின் சிறுவன் வீடு வருவதைக் கண்டதும் அவனிடம் ஆசைகொண்டவள் போல அவள் அபிநயித்து “எண்டா! என்னப்பா! உனக்கு மாம்பழம் வேண்டாமா?” என்றுகேட்டாள். “ஐயோ எனம்மா அப்படிப் பார்க்கையே! என்; குடேன் எனக்கு ஒரு மாம்பழம்” என்றவன் பதில் சொன்னான்.

“ஆனால்; வா! இதோ இருக்கு என்று எடுத்துக்கொள்” என்ற சொல்லிக்கொண்டு பெட்டியின் கதவைத் திறந்தாள். சிறுவன் பழத்தை எடுக்கக் குனிந்ததும் கதவைமூடி அமுக்கிவிட்டாள். தாழ்ப்பாளும்கனமாக விழுந்து விட்டது. சிறுவன் தலையும் மாம்பழத்தோடு மாம்பழமாக உள்ளே உருண்டு விட்டது. அப்பொழுது அவன் சிற்றாய்க்கு பெருங்கவலை உண்டாகி விட்டது. தான் செய்த காரியம் எங்கு வெளிவந்து விடுமோ என்று நடுங்கினாள். அவள் கவலையில் அங்குமிங்கு மோடி ஒரு கைக்குட்டையும் ஒட்டும் பிசினையும் எடுத்து வந்தாள். அப்பிசினைக்கொண்டு சிறுவன் உடலையுந் தலையும் ஒட்டி கைக்குட்டையால் ஒட்டிய இடம் தெரியாமலிருக்கும்படி மூடினாள். பின் அச்சவத்தை கதவண்டை நாற்காலியில் உட்கார வைத்து அதன் கையில் மாம்பழத்தையுங் கொடுத்தாள்.

சில நிமிஷங்களானதும் மிருணாளகாந்தி தாயிடம் வந்தாள். அவள் அப்பொழுது உலையில் கொதிக்கும் நீரைக் கிளறிக் கொண்டிருந்தாள். அப்பொழுது “அம்மா! அம்மா! அண்ணா வாசப்படியண்டே இருக்கானே! மூஞ்செல்லாம் வெளுத்திருக்கு! கண்ணே மூடிண்டிருக்கான். கையிலே பழம் வெச்சிண்டிருக்கான். கேட்டாக் குடுக்கமாட்டேங்கிறானே. அம்மா பதிலே சொல்ல மாட்டேங்கிறான்” என்று மிருணாளகாந்தி தாயிடம் மனுகொடுத்தாள்.

“நீ மறுபடியும் போ. அவன் கொடுக்கமாட்டேன்னா செவிட்டிலே ஒரு அறை அறைஞ்சால் கொடுப்பான்; கால்லே உதை அப்போ பேசுவான்” என்று தாய் குழந்தையை ஸமாதானப்படுத்தினாள்.

மிருணாளகாந்தி மறுபடியும் போனாள். “அண்ணா! மாம்பழங்குடு” என்று கேட்டாள். பதில் இல்லை. செவிட்டில் ஓர் அறை அறைந்தாள். என்ன அவள் நடுக்கமடைந்தாள்; பயந்தாள்! அண்ணாதலை அடிபுரண்டு கீழே விழுந்தது. ஐயோ முறையோ என்று கூவிக்கொண்டு இறைக்க இறைக்க அவள் ஓடோடி வந்து தன் தாயைக் கட்டிக்கொண்டழுதாள். “ஐயோ! அம்மா! அண்ணா தலையை உருட்டிவிட்டேன்; உருட்டிவிட்டேன்” என்று அழுதாள். அவள் தாய் என்ன ஸமாதானப்படுத்தியும் அவள் ஓயாமல் அழுதுகொண்டே இருந்தாள்.

“அடிமின்னாளி! ஜாக்ரதை! வாயைத் திறக்கப் போறே? தெரியுமா? ரொம்பக் கெட்டது! கப்சிப்! வாயைத் திறக்காதே! இந்த ஸமாசாரம் யாருக்குந் தெரியக்கூடாது. அவன் என்ன ஆனான் என்று ஒருவரும் அறியக்கூடாது. நான் அவனைக் குழம்பாக்கி உங்களப்பாக்கு இடப்போகிறேன்” என்று சொன்னாள். பின் சிறுவன் சவத்தைத்தோலுரித்து எலும்பைக்களைந்து மாம்ஸபிண்டத்தைப் பொடிப்பொடியாக நறுக்கிக் குழம்பிட்டாள். மின்னாளி அழுதுகொண்டே இருந்தாள். அவள் கண்களிலிருந்து விழுந்த நீர் அக்குழம்பு பாத்திரத்தில் விழுந்துகொண்டேயிருந்தது. கண்ணீரே குழம்புக்கு உப்பாயிற்று; வேறு உப்பு அதற்குத் தேவையில்லை.

தகப்பன் வீட்டிற்கு வந்ததும் பையன் எங்கே என்று கேட்டான். “அவஸரமாக வந்தீர்களே! சாப்பிடுங்கள். பையன் எங்கேயும் போய்விடவில்லை; எல்லாம் இருக்கிறான்—” என்று சொல்லிக்கொண்டே கணவனுக்குச் சாப்பிடப் பீடம்போட்டாள். அவனும் பசியாலலைந்ததால் சாப்பிட உட்கார்ந்தான். இலையில் பதார்த்தமிட்டு அன்னமிட்டு சிறுவன்குழம்பையுமிட்டாள். அக்குழம்பிட்டதைக் கண்ட மிருணாளி தனக்குந்தெரியாமல் கதறி வீரிட்டு அழுதாள். தகப்பனும் “பையன் எங்கே” என்று மறுபடியும் கேட்டான்.

“பையனா? அவன் பாட்டி வந்தவனை அழைத்துப் போனாள். அவனும் பாட்டியோடு சிலநாள் இருந்து வருவதாகச் சொல்லி விட்டுப்போனான். நான் தடுத்தேன். என் வார்த்தையைக் கேட்டாதானே!—” என்று அவன் மனைவி பதில் சொன்னாள்.

“என்ன, என்னோடு கூடச்சொல்லாமலா போய்விட்டான்?”

“போகவேண்டும் என்று ஒரே காலில் நின்றான் பாட்டியிடம் அவ்வளவு ஆசை! குழந்தை தானே. என்னை உங்களிடம் சொல்லும்படிச் சொல்லிவிட்டவன் பாட்டியுடன் நடந்துவிட்டான். உங்கள் முன் மாமியாரும் உங்களிடம் சொல்லும்படி சொன்னாள்: நான்முடியாதென்றெப்படித்தடுக்கமுடியும்?”—

"ஸரிதான். அவன் போனதெனக்குக் கொஞ்சம் அஸமாதானந்தான், என்னோடவன் சொல்லிவிட்டுப் போயிருக்கலாம்; போனால் போகட்டும்" என்று சொல்லிக்கொண்டு சாப்பிட ஆரம்பித்தான்.

ஆனால் மிருநாளகாந்தி ஓயாமலே அழுதுகொண்டிருந்தாள். "ஏண்டியம்மா அழுகிறாய்? எல்லாம் அண்ணா வருவான்" என்று தன் பெண்ணை ஸமாதானப்படுத்திக்கொண்டு சாப்பிடலானான். அவனுக்கு குழம்பு வெகு ருசியாக இருந்தது. மேலும் மேலும் வேண்டுமென்று கேட்டுக்கேட்டுச் சாப்பிட்டான்; "இவ்வளவு ருசியான குழம்பை நான் இதுவரையும் கண்டதே கிடையாது" என்று சொல்லிக்கொண்டே சாப்பிட்டான். ஆனால் மின்னொளி அக்குழம்பைக் கையாலும் தொடவில்லை; சாப்பிடவும் இல்லை. சாப்பிட்டானதும் மிருநாளகாந்தி தோலையும் எலும்பையுஞ் சேகரித்து தனது பட்டுக்குட்டையில் சுத்திக்கட்டி எடுத்துக்கொண்டு, கண்ணீர் வடித்துக்கொண்டு புறக்கடையிலிருந்த மாமரத்தின் கீழ்போனாள். அம்மரத்தின் கீழ் வளர்ந்திருந்த புல்தரையில் அக்குட்டை அவிழ்த்து விரித்தாள். அப்பொழுது அவளுக்கும் தெரியாமல் உத்ஸாகமுண்டாகியது; அவள் அழுகையும் பறந்தோடிவிட்டது. மாமரமப்பொழுது அசைந்தசைந்தாடி நாட்டியஞ்செய்வது போலிருந்தது; அம்மரத்தின் இலைகள் மின்னல்போல் மின்னொளியின் கண்கள் பூக்கும்படி தீப்பிழம்புபோல் ஜ்வலித்தன. அந்த ஜ்வாலையிலிருந்து ஒருகுயில் படபடவென்று இறகையடித்துக்கொண்டு வெளியே வந்தது; கூவிக்கொண்டே அது சுற்றிக்கொண்டு ஆகாசவீதியை நாடிப்பறந்தது. அது மேல் பறந்துபோனதும் கீழிருந்த பட்டும் அதிலிருந்த எலும்பும் எல்லாம் காணாமலே மாயமாய்ப் போய்விட்டன. பின் மாமரமும் எப்போதுமிருப்பதுபோலவே விளங்கியது. மின்னொளிக்கும் தன்னண்ணன் பிழைத்திருப்பதாக விளங்கியது. அவள் வீடையடைந்து எப்பொழுதும் இருப்பது போலிருந்து சாப்பிட்டாள். (இன்னும்வரும்)

ஸ்ரீசிதம்பரம் அத்வைத சபா.—இப்பெயர் கொண்ட சபையானது ஸ்ரீ சிதம்பரம் சமஸ்கிருத பண்டிதர் பிரம்ம ஸ்ரீ சி. கெண்டபாணி ஸ்வாமி தீக்ஷிதரவர்கள் முயற்சியின்பேரில் அங்கள் கிருகத்திலேயே ஸ்தாபிக்கப்பட்டது. அதற்கு அக்கிராசனாதிபதி அவர்கள் உட்பட இருபதுபேர்கள். இச் சபையின் முயற்சியினால் 1914ஆம் ஜனவரி 2ஆம் முதல் பத்து நாள் ஸ்ரீ சிதம்பர ஆருத்ரா மஹோத்ஸவ காலத்தில் அத்வைத பரீக்ஷை, அத்வைத மஹோபந்யாசம், ஷஷ்டி வித்வான்களுக்கும் வித்தியார்த்திகளுக்கும் சம்பாவனை. மேற்கண்டவர்களுக்கும் சபைக்கு வருபவர்களுக்கும் உபசாரணை, இவைகள் நடத்தப்படும். மேற்கண்ட ஸத்விஷயத்துக்குப் பிராமணோத்தமர்கள் ஒரு ரூபாய் முதற்கொண்டு ஸ்ரீசிதம்பரம் அத்வைத சபா காரியதரிசிக்கு மணியார்டர் செய்யலாம்.

புதுக்கோட்டை மகாராஜா அவர்கள் 39ம் வருஷவர்த்தனி மஹோற்சவம்

THE 39th BIRTHDAY CELEBRATION OF H. H. THE MAHARAJA OF PUDUKKOTTAH

இவ் வருஷோற்சவம் புதுக்கோட்டை டவுனில் 1913-ம் வரு டிஸம்பர் மீ 10,11,12உகளில் வெகுவிமரிசையாகக் கொண்டாடப்பட்டது. இச்சமஸ்தானத்து உத்தியோகஸ்தர்கள் ஒருங்கு கூடி பலவருடங்களாக இம்மஹோற்சவத்தை மிக வைபவத்துடன் நடத்திவருகிறார்கள். டிஸம்பர் மீ 10உ காலையில் பாட்டுக் கச்சேரி நடந்தது. அன்று சாயங்காலம் 5 மணிக்கு மகா-ா-ா ஸ்ரீ மகாராஜா அவர்கள் தமது மாட்சிமை பெற்ற பங்களாவிலிருந்து விசேஷ விருதுகளுடன் G. C. I. E. பதக்கத்துடன் டவுன் ஹாலிற்குவிஜயம் செய்தார்கள். இம் மஹோற்சவத்தைச் சிறப்பாக நடத்திவரும் கம்மிட்டி மெம்பர்கள், மகாராஜா அவர்கள் டவுன் ஹாலுக்கு வந்ததும் நன்கு உபசரித்து, ஆசிகூறி, அழகாய் அலங்கரிக்கப் பெற்றிருந்த ஹாலில் போட்டிருந்த அவர் ஸிம்மாஸனத்தில் வீற்றருளிய பின்னர் வாத்திய கோஷங்கள் சபையோர்களனைவருக்கும் ஆனந்தத்தைக் கொடுக்கும்படி முழங்கின. கம்மிட்டி மெம்பர்கள் ஒவ்வொருவராக மகாராஜா அவர்கள் பேட்டிபெற்ற பின்னர் கம்மிட்டி அக்கிராசனாதிபதியாகிய இச்சமஸ்தானத்து திவான் ஸ்ரீ விஜயரகுநாத துரைராஜா அவர்கள், பி.ஏ., சபையோர்கள் மனம்பூரிக்கும்படி களிகூர் பத்திரிகை ஒன்று வாசித்து, அதைப் புத்தகரூபமாய் அமைக்கப்பட்டிருந்த ஒரு வெள்ளிப்பேடகத்தில் வைத்து, மகாராஜா அவர்களுக்கு சமர்ப்பித்தார்கள். இச்சமஸ்தானத்து சங்கீத வித்வான்களும் இப்பிரகரணத்தை முன்னிட்டு தருவழைக்கப்பட்டிருந்த சங்கீதவித்வான்களும் தங்கள் தங்கள் வித்வத்திறமையை, ஹாலிலிருந்தோர் அனைவர்களும் களிக்கும்படி காட்டினார்கள். மாலையில், மகாராஜா அவர்கள் டவுன் பிரதான வீதிகளில் ஊர்கோலமாகத் திரும்ப, அவர்கள் பிரஜைகள் களிகூரும்படி தமது பங்களாவிற்குச் சென்றார்கள். இரவில் கதாப்பிரசங்கம் நடந்தது. 11உ சங்கீத கச்சேரி நடந்தது. மகாராஜா அவர்கள் உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு வேடிக்கையான பேட்டிப்பரீக்ஷைகள் ஏற்படுத்தி அவைகளில் தேறினவர்களுக்குப் பரிசு அளித்தார்கள். 12உ பாட்டுக்கச்சேரி விமரிசையாய்நடந்தது. இப்பூபதி, திடசாத்திரராய் இன்னும் மேன்மையான பட்டங்கள் பெற்று, நீடூழிகாலம் ஸிம்மாஸனத்தில் பிரக்கியாதியுடன் வீற்றியருளும்படி, கிருபாநிதியும் சிறந்த குணங்கள் பொருந்தியவருமாகிய இந்நாட்டு மகா-ா-ா-ஸ்ரீ மகாராஜா அவர்கள் குலதெய்வமான ஸ்ரீபிரகதம்பிகை பூரணமாகக் கடாக்ஷித்தருள சபையோர்களனைவரும் கரகோஷத்துடன் பிரார்த்தித்தார்கள்.

விசேஷக் குறிப்புகள்

NEWS AND NOTES

மிஸ்டர் மேஹியூ.—இச்சென்னை கல்விபிலாகாவைச் சேர்ந்த மிஸ்டர் மேஹியூ மத்தியமாகாண வித்தியாதிகாரியாய் ஆக்ட்செய்ய நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறாரெனத் தெரியவருகிறது.

***

ஹோஸ்டல் கிராண்டு.—மதுரை காலேஜ் மாணவர்களின் உபயோகத்தின்பொருட்டு ஒரு ஹோஸ்டல் கட்டுவதற்காக ரூ 38,001, சென்னை கவர்ன்மெண்டார் சாங்கிஷன் செய்திருக்கிறார்களெனக் கேட்க மிகவும் சந்தோஷப்படுகிறோம். ஏற்கனவே மேற்படி ஹோஸ்டலுக்காக வென்று நிலமொன்று வாங்கப்பட்டிருப்பதால், கட்டடம் சீக்கிரம் முடிவு பெறும் என நினைக்கிறோம்.

***

மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கம்:—சென்ற மாதத்தில் நடந்த சங்கம் மீட்டிங்கில், இராமநாதபுரம் ஹிஸ் ஹைனஸ் சேதுபதி மஹாராஜா அவர்கள் சங்கத்துக்கு பிரஸிடென்டாக தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார். இது தமிழர் யாவருக்கும் சந்தோஷத்தைக் கொடுக்கக் கூடியதே.

***

1914-ம் வருஷத்து காங்கிரஸ்.—மிஸ்டர் N. சுப்பராவ் சென்னைக்கு அழைத்திருக்கிறார்.

***

புதுக்கோட்டை ஸ்ரீ மார்த்தாண்ட தொழிற் பொருட்காட்சி.—சென்றமாதம் 19ஷ் ஷெ பொருட்காட்சி புதுக்கோட்டைசமஸ்தானம் ஸூப்ரின்டெண்டெண்டு Mr குவின் துரையவர்களால் திறக்கப்பட்டது.

***

வில்வ மரம்.—வில்வ மரக்காயில் ஒருவித பிசின் இருக்கிறது. இதை ஒட்டுவதற்கு உபயோகிக்கலாம். இதோடு சுண்ணம்பைச் சேர்த்தால் நேர்த்தியான பசையாகிறது. இந்தப் பசையைச் சில இடங்களில் கிணறு கட்டுவதற்கு உபயோகிக்கிறார்களாம். இப்பிசினை சித்திரம் எழுதும் வர்ணங்களோடு ஜலத்தில் கரைத்து உபயோகித்தால் படங்கள் அதிகப் பிரகாசமாயிருக்கின்றனவாம். புஷ்பத்திலிருந்து ஒரு வாசனைத் தைலம் உண்டாக்கப்படுகிறது.

***

வெள்ளரி.—தேனும் பாலும் சரிபங்காக கலந்து அதிலே இப்பயிரின் விதையை 6-மணி நேரம் நனையவைத்தெடுத்து, பின்பு அதை நிழலிலே உலர்த்தி பின்னும் இருமுறை அப்படிச்செய்து, ஒரு முழ அகலம் ஒரு முழ நீளம் ஒரு முழத் தாழ்வுள்ள கிடங்கை வெட்டி அதிலே தழை எருப்போட்டு மிதித்து மண்ணால் மூடி அதிலே நட, காய்கள் நட்ட விதையின் தாய்க்கொடியிலுள்ள காயைவிடப் பருத்ததாகக்காய்ப்பதுமன்றி, ருசியிலும் மிகவும் மேன்மையானவையாக இருக்கின்றனவாம்.

காலஞ்சென்ற மிஸ்டர் ஜஸ்டிஸ் சுந்தர அய்யர்.— சென்ற டிஸம்பர்மீ 21ஷ காலை சுமார் 7 30 மணிக்கு ஐயரவர்கள் காலம் சென்றாரென்று அறிந்து மிகுந்த துக்கப்படுகிறோம். இவர் ஜீவிய சரித்திரத்தைப்பற்றி இம்மாதப் பத்திரிகையில் எழுத இடமில்லாதது பற்றியும், பத்திரிகை குறித்தகாலத்தில் வெளிப்படுத்தவேண்டியதைப்பற்றியும், அடுத்த மாதத்தில் ஷெ விஷயம் இவர் உருவப்படத்துடன் பிரசுரிக்கப்படும். ஐயரவர்கள் அகால மரணம் எவருக்கும்வருத்தத்தையே கொடுக்கும் என்பதிற் சந்தேகமில்லை.

***

இந்து ஸிலோன் ரயில்வே.—இந்த இருப்புப்பாதை அந்ததமீ 24ஷ க்னம்பொருந்திய சென்னை கவர்னர் அவர்களால் திறக்கப்படுமெனத் தெரியவருகிறது. இந்த இருப்புப்பாதையைப்பற்றி அடுத்த சஞ்சிகையில் விவரமாய் எழுதுவோம்.

***

தென்னாப்பிரிகாவுக்கு இந்தியா கவர்ன்மெண்ட் பிரதிநிதி:—யூனியன் கவர்ன்மெண்டார் தென்னாப்பிரிகா இந்தியர்களின் விஷயத்தைக்குறித்து விசாரணை செய்ய நியமித்திருக்கும் கமிஷன் முன், இந்தியாகவர்ன்மெண்டின் பிரதிநிதியாய் ஆஜராக மத்தியமாகாண சீப் கமிஷனர் ஸர் B. ராபர்ட்ஸன் தெரிந்தெடுக்கப்பட்டு, ஜனவரிமீ 2ஷ பம்பாயிலிருந்து, தென் ஆப்பிரிகாவுக்குப் பிரயாணமானார்—பம்பாய் துறைமுகத்தில் இந்தியப்பிரபுக்கள் அநேகர் அவரை வரவேற்று வழியனுப்பினார்கள்.

***

ஓர் சுதேசாபிமானியின் பெரு நன்கொடை:—லாலா லஜபதிராய் தமது வரும்படியில் தம்முடைய செலவுபோக மிகுவதைப் பொதுஸ்தாபனங்களுக்கும் தருமத்துக்கும் கொடுப்பதாய் சங்கற்பித்துக்கொண்டபடி இப்போது 50,000 ரூபாய் நன்கொடை கொடுத்திருக்கிறார். அத்தொகை முழுதும் ஆரிய சமாஜத்துக் காலேஜுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருப்பதாய்ச் சொல்லப்பட்டிருப்பதானாலும், இதனில் ரூபா 30,00 தாழ்வகுப்பாரை உயர்த்தும் முயற்சியில் செலவு செய்யப் படுவதற்கும்; ரூபா 10,000 அவர் பிறந்துவளர்ந்த கிராமத்தில் அவர் தகப்பனாரின் பேரால் ஒரு ஸ்கூல் வைப்பதில் செலவு செய்யப்படுவதற்கும் உதவப் பட்டிருக்கின்றனவென்று தெரிகிறது.

***

தக்காளி எண்ணெய்.—இப்போது அதிலிருந்து ஒருவித எண்ணெயை எடுக்கிறார்கள். அந்த எண்ணெய் சீக்கிரத்தில் உலர்ந்து போகக்கூடிய தன்மையுடையது. ஆனபடியினாலே அதை வார்னிஷ்களில் கலந்து உபயோகிக்கிறார்கள். இத்தாலி தேசத்தில தக்காளியை டப்பிகளில் அடைத்து மறுதேசங்களுக்கு அனுப்பும் சாலைகள் அநேகம் உண்டு. பர்மா மாகாணத்தில் மாத்திரம் 54,000 டன் தக்காளிப் பழம் டப்பிகளில் அடைக்கப்படுகிறது. இப்பொழுது அந்தப் பழத்தின் விதையிலிருந்து 600 டன் எண்ணெய் ஆயத்தப்படுத்தப்படுகிறதாம்.

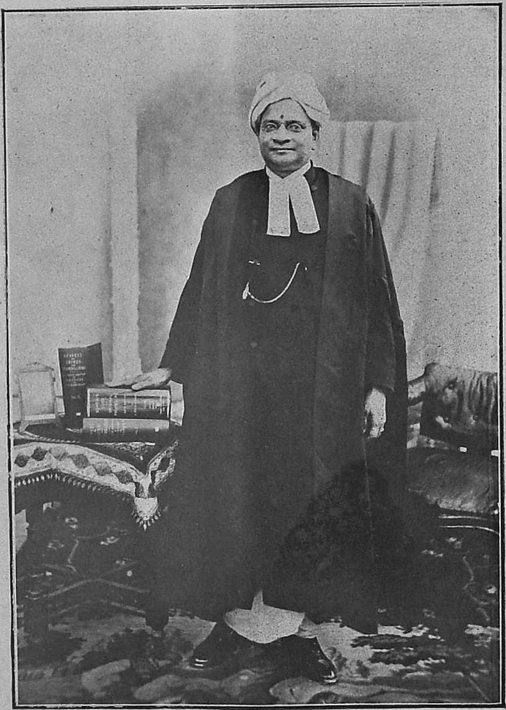

காலத்சென்ற ஹைகோர்ட் ஜட்ஜ் மிஸ்டர். பி. ஆர். சுந்தரய்யர்